

**Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till
strukturfondslag och till lagar om ändring av vissa
bestämmelser om regionutveckling**

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås att det stiftas en ny strukturfondslag genom vilken lagen om den nationella förvaltningen av programmen för strukturfonderna upphävs. Dessutom föreslås ändring av regionutvecklingslagen och lagen om ett förvaltningsförsök i Kajanaland.

I strukturfondslagen föreslås att man beaktar Europeiska gemenskapens nya lagstiftning om strukturfonder som trädde i kraft i början av augusti 2006. Lagen föreslås omfatta bestämmelser om förvaltning, uppföljning, övervakning och inspektion av strukturfondsprogram. Bestämmelserna gäller de operativa program som godkänts för målen för regional konkurrenskraft och sysselsättning respektive Europeiskt territoriellt samarbete.

Lagen föreslås omfatta bestämmelser för anvisning av medel. Enligt målet för regional konkurrenskraft och sysselsättning reserveras medlen i strukturfonderna i statsbudgetens huvudtitel för förvaltningsmyndigheten, som anvisar medlen för myndigheter och andra användare av medlen i strukturfonderna.

Lagen föreslås omfatta bestämmelser om myndigheter som förutsätts av EG-lagstiftningen och som är centrala för programarbete och förvaltning som gäller de strukturfondsprogram som utarbetats för målet för regional konkurrenskraft och sysselsättning, förvaltnings-, attesterings- och revisionsmyndigheter, deras sammansättning och uppgifter. Revisionsmyndigheternas verksamhet koncentreras till ett ministerium som ansvarar för att förrätta inspektioner. Landskapets samarbetsgrupp blir ett centralt organ för förvaltning av strukturfondsprogram i landskapet. Dess främsta uppgift blir att rikta in medel i strukturfonderna till de myndigheter som

genomför programmet och att sammanföra åtgärder som finansieras med strukturfonder, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska fiskerifonden. Den kan också behandla projekt av central betydelse för utveckling av landskapet. I fråga om uppföljning av program föreslås lagen omfatta bestämmelser om en övervakningskommitté för operativa program, dess sammansättning och uppgifter.

Lagen föreslås omfatta bestämmelser om myndigheter som förutsätts av EG-lagstiftningen och som är centrala för programarbete och förvaltning som gäller de strukturfondsprogram som utarbetats för målet för Europeiskt territoriellt samarbete, förvaltnings-, attesterings- och revisionsmyndigheter, deras sammansättning och uppgifter. Programmen verkställs enligt nuvarande praxis i regionerna. De centrala uppgifterna för kommittén för förvaltning av operativa program blir att i fråga om operativa program som genomförs i Finland fördela strukturfondernas medel till olika förvaltningsgrenar. I fråga om uppföljning av program föreslås lagen omfatta bestämmelser om kommittén för uppföljning av operativa program, dess sammansättning och uppgifter.

Lagen föreslås dessutom omfatta bestämmelser om resursförvaltning, ett datasystem för resursövervakning.

Regionutvecklingslagen ändras genom att de ändringar som föranleds av strukturfondslagen fogas till lagen. På motsvarande sätt ändras lagen om förvaltningsförsök i Kajanaland genom att de ändringar som föranleds av strukturfondslagen fogas till lagen.

Lagen avses träda i kraft den 1 januari 2007.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL.....	1
INNEHÅLL.....	2
ALLMÄN MOTIVERING.....	4
1. Inledning	4
2. Nuläge	4
2.1. Bestämmelser om Europeiska gemenskapens regional- och strukturpolitik	4
2.2. Lagstiftning och praxis i fråga om strukturfonder.....	5
Lagstiftningens utveckling	5
Förvaltning av strukturfondsprogrammen.....	6
Tillsyn och inspektion i fråga om medel från strukturfonderna	11
Överföring av behörighet, återkrav av medel från strukturfonderna och vissa andra bestämmelser.....	13
Praxis.....	13
2.3. Internationell utveckling samt lagstiftning i utlandet och i EG	16
2.3.1. Internationell utveckling och EG:s lagstiftning	16
2.3.2. Utländsk lagstiftning	21
Österrike	21
Irland.....	21
Sverige.....	22
Danmark	23
Estland.....	23
2.4. Bedömning av nuläget	24
3. Målsättning och de viktigaste förslagen.....	28
3.1. Målsättning	28
3.2. De viktigaste förslagen.....	28
4. Propositionens konsekvenser	30
4.1. Ekonomiska konsekvenser.....	30
4.2. Konsekvenser för myndigheterna	31
4.3. Miljökonsekvenser.....	32
4.4. Samhälleliga konsekvenser	32
5. Beredning	32
5.1. Beredningskedan.....	32
5.2. Utlåtanden.....	33
DETALJMOTIVERING.....	35
1. Motivering	35
1.1. Strukturfondslagen.....	35
1 kap. Allmänna bestämmelser	35
2 kap. Programplanering	37
3 kap. Förvaltning av nationella strukturfondsprogram.....	38

4 kap. Förvaltning av strukturfondsprogram mellan medlemsstaterna	53
5 kap. Ekonomisk förvaltning	60
6 kap. Tillsynen över nationella strukturfondsprogram.....	63
7 kap. Tillsynen över strukturfondsprogram mellan medlemsstaterna	66
8 kap. Särskilda bestämmelser.....	67
9 kap. Ikraftträdande	69
1.2. Lag om ändring av regionutvecklingslagen.....	71
1.3. Lag om ändring av lagen om ett förvaltningsförsök i Kajaland	72
2. Närmare bestämmelser och föreskrifter.....	73
3. Ikraftträdande	74
4. Förhållande till grundlagen och lagstiftningsordning	74
4.1. Strukturfondslagen.....	74
4.2. Regionutvecklingslagen.....	78
LAGFÖRSLAGEN	80
om ändring av regionutvecklingslagen	100
om ändring av lagen om ett förvaltningsförsök i Kajaland.....	103
BILAGA	105
PARALLELLTEXTER	105
om ändring av regionutvecklingslagen	105
om ändring av lagen om ett förvaltningsförsök i Kajaland.....	111

ALLMÄN MOTIVERING

1. Inledning

Europeiska gemenskapernas kommission lämnade i juli 2004 förslag till nya bestämmelser om strukturfonder och sammanhållningsfonden. Bestämmelserna ingick i förslaget Agenda 2007. Förslagen har debatterats mellan medlemsstaterna under nästan två års tid tills man under Österrikes ordförandeskap våren 2006 nådde samförstånd om förnyelsens innehåll. En central förutsättning med tanke på samförståndet var det avtal om Europeiska unionens finansieringsramar 2007–2013 som ingicks mellan medlemsstaterna i december 2005. Europaparlamentet godkände förnyelsen sommaren 2006. Förordningarna om strukturfonder och sammanhållningsfonden trädde i kraft den 1 augusti 2006.

De nya förordningarna om strukturfonder innehåller flera ändringar jämfört med tidigare bestämmelser. Centrala ändringar är att målen har förnyats, att strukturfondernas antal har reducerats till två, att programmen finansieras med en fond, att förvaltning och övervakning av programmen i tilltagande utsträckning decentraliseras till medlemsstaterna och att kraven ökar på uppföljning, övervakning och inspektion av programmen. På nationell bas regleras strukturfonderna och förvaltningen av dem i lagen om den nationella förvaltningen av programmen för strukturfonderna (1353/1999), nedan strukturfondslagen. Ändringar i EG-lagstiftningen kräver ofta ändringar i den gällande lagen. Dessutom finns det ett behov av att förenkla och effektivisera förvaltningen av strukturfonden under programperioden för 2007–2013. Propositionen utgår också från behovet av att iakttä de bestämmelser i grundlagen som trädde i kraft 2000.

I propositionen föreslås en helt ny lag om strukturfonder. Lagen föreslås omfatta bestämmelser om förvaltning, uppföljning, övervakning och inspektion av strukturfondsprogram. Lagen föreslås omfatta bestämmelser om myndigheter som

är centrala för förvaltningen av programmen, förvaltnings-, attesterings- och revisionsmyndigheten. Lagen föreslås också omfatta bestämmelser om att sammanställa medlen i strukturfonderna och anvisa dem för de förmedlande organen, dvs. de myndigheter som centralt beviljar stöd från strukturfonderna.

2. Nuläge

2.1. Bestämmelser om Europeiska gemenskapens regional- och strukturpolitik

Bestämmelserna om Europeiska gemenskapens regional- och strukturpolitik ingår i artikel 158–162 i EG-fördraget. Dessutom ingår bestämmelser om Europeiska socialfonden i artikel 146–150 i EG-fördraget. Med stöd av dem har fem förordningar om regional- och strukturpolitiken utfärdats. Allmänna bestämmelser om strukturfonderna har utfärdats i rådets förordning (EG) nr 1260/1999 om allmänna bestämmelser för strukturfonderna, nedan den allmänna förordningen. I förordningen ingår bestämmelser om allmänna principer som tillämpas vid beviljande av stöd från strukturfonderna. Dessa är fondernas primära mål och uppgifter, principer för finansieringen och samordnandet av fonderna och andra finansieringsinstrument. Dessutom reglerar den allmänna förordningen programarbetet, stöd för fonderna, finansförvaltning, uppföljning och utvärdering av program, övervakning av finansförvaltningen, offentlighet och kommittéer.

Strukturfonderna är Europeiska regionala utvecklingsfonden, nedan ERUF, Europeiska socialfonden, nedan ESF, Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket, nedan EUGFJ, utvecklingssektionen, och Fonden för fiskets utveckling, nedan FFU. Varje strukturfond har sina specialbestämmelser. De är Europaparlamentets och rådets förordning

(EG) nr 1783/1999 om Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1784/1999 om Europeiska socialfonden, rådets förordning (EG) nr 1263/1999 om Fonden för fiskets utveckling samt rådets förordning (EG) nr 1257/1999 om stöd från Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket till utveckling av landsbygden och om ändring och upphävande av vissa förordningar. I varje fondförordning behandlas i huvudsak fondernas verksamhetsområden. Regional- och strukturpolitiska åtgärder finansieras inte bara med strukturfonderna utan också med sammanhållningsfonden, som regleras i rådets förordning (EG) nr 1164/1994 om sammanhållningsfonden. Bestämmelserna om sammanhållningsfonden tillämpas inte i Finland.

Med stöd av den allmänna förordningen har kommissionen utfärdat två centrala förordningar. Den ena är kommissionens förordning (EG) nr 438/2001 om genomförandebestämmelser till rådets förordning (EG) nr 1260/1999 beträffande förvaltnings- och kontrollsystemen för stöd som beviljas inom ramen för strukturfonderna, nedan kommissionens förvaltningsförordning. Där utfärdas närmare bestämmelser om förvaltnings- och kontrollsystem, verifiering av utgifter och urvalskontroll av insatser. Den andra förordningen är kommissionens förordning (EG) nr 448/2001 om genomförandebestämmelser till rådets förordning (EG) nr 1260/1999 beträffande förfarandet för finansiella korrigeringar av stöd som beviljas inom ramen för strukturfonderna. Där föreskrivs om förutsättningar och förfaranden för korrigeringar av en medlemsstats och kommissionens finansförvaltning. Dessutom föreskrivs om stödberättigade kostnader i kommissionens förordning (EG) 448/2004.

Andra bestämmelser som är relevanta för strukturfondernas verksamhet är kommissionens förordning (EG) nr 1681/1994 om orktigheter och återvinning av belopp som felaktigt har utbetalats i samband med finansieringen av strukturpolitiken och om organisationen av

ett informationssystem på detta område. I förordningen föreskrivs om medlemsstaternas utrednings- och informationsskyldigheter. Förordningen har ändrats genom kommissionens förordning (EG) nr 2035/2005, som trädde i kraft i början av 2006. Förordningen preciserar medlemsstaternas anmälningsskyldighet i vissa situationer.

Till strukturfonderna anknyter också rådets förordning (EG, EURATOM) nr 2988/1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen, nedan oegentlighetsförordningen. I förordningen finns allmänna bestämmelser om kontroller och om administrativa åtgärder och sanktioner rörande oegentligheter i förhållande till gemenskapsrätten. I förordningen ingår bl.a. en bestämmelse om definitionen på oegentlighet som oförändrad har tagits in i ovan nämnda förordning (EG) nr 2035/2005.

Till oegentlighetsförordningen ansluter sig rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter. I förordningen föreskrivs om de allmänna förpliktelser som från medlemsstaternas synpunkt gäller biträdande av kommissionen vid kontroller. Bestämmelserna om strukturfonderna behandlas i närmare detalj i Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till regionutvecklingslag RP 55/2002 rd s. 17–21.

2.2. Lagstiftning och praxis i fråga om strukturfonder

Lagstiftningens utveckling

Bestämmelser om förvaltning av strukturfondsprogram ingår i lagen om den nationella förvaltningen av programmen för strukturfonderna (1353/1999). Lagen har ändrats genom lag (1286/2000), genom vilken bestämmelser om program för gemenskapsinitiativ togs in i lagen. Dessutom har strukturfondslagen ändrats genom lag (115/2003), vilket främst innebär

en precisering av förvaltningskommitténs beslutsförfarande i vissa program. Med stöd av strukturfondslagen har dessutom utfärdats en förordning om den nationella förvaltningen av programmen för strukturfonderna (1354/1999), nedan strukturfondsförordningen.

Under den första programperioden 1995–1999 anpassades strukturfondernas förvaltningsmodell till det nationella förvaltnings- och budgeteringssystemet utan lagstiftning. Ansvar för genomförandet av strukturfondsprogrammen ålades de myndigheter som var behöriga enligt den nationella fördelningen av behörighet. Medlen som ska betalas ur Europeiska regionala utvecklingsfonden och Europeiska socialfonden togs in i statsbudgeten under de fondansvariga ministeriernas huvudtitel. Därifrån kanaliseras strukturfondernas medel till projekt genom stödsystem inom olika ministeriers förvaltningsområden tillsammans med nationella medel. Strukturfondernas nationella förvaltningsmodell fastställdes i programhandlingar som godkändes av Europeiska gemenskapernas kommission.

För de regionala strukturfondsprogrammen 2, 5b och 6 inrättades landskapets samarbetsgrupp i varje landskap. I grupperna fanns representation för förbunden på landskapsnivå, statsregionförvaltningsmyndighet, olika intresseorganisationer och andra lokala aktörer. Gruppen behandlade stödansökningar för projekt innan den behöriga myndigheten fattade beslut om dem. Ärenden som gällde företagsstöd, där principen om affärshemlighet gällde, behandlades i en särskild arbetsgrupp för företagsstöd som var underställd samarbetsgruppen. I fråga om program utarbetade för målen 3 och 4 behandlades en del av strukturfondsprojekten inom delegationen för arbetskrafts- och näringscentralerna innan den behöriga finansierande myndigheten fattade beslut om beviljande av medel.

För gemenskapsinitiativprogrammen Interreg och Urban inrättades förvaltningskommittéer med uppdraget att ge utlåtanden om projekt som skulle finansieras.

Medlemmar var de centrala finansiärerna.

På programnivå uppföljdes och samordnades genomförandet i en uppföljningskommitté baserad på EG-bestämmelserna. Medlemmar i kommittén var de behöriga ministerierna, förbunden på landskapsnivå, olika intresseorganisationer samt en representant för kommissionen och vid behov Europeiska investeringsbanken.

Strukturfondslagen trädde i kraft den 1 januari 2000. Det centrala målet vid lagstiftningen var att korrigera problem relaterade till bristfällig lagstiftning. Det fanns oklarhet i fråga om relationerna och uppgiftsfördelningen mellan de myndigheter som arbetade med strukturfonderna. I förvaltningen deltog organ av ny typ vilkas ställning och uppgifter i praktiken blev beroende av bestämmelserna i programhandlingarna. Bestämmelserna om beviljande, återkrav och övervakning av medlen i strukturfonderna var bristfälliga. För garanterande av den korrekta finansförvaltning som förutsätts i den allmänna förordningen behövdes bestämmelser om dem i strukturfondslagen.

En avsikt med lagen var också att koppla planeringen av medlens användning till statens budget så att medlen snabbare än förr kunde styras till de myndigheter som genomför programmen efter att budgeten godkänts. En annan avsikt med lagen var att förbättra genomförandet av programmen genom en klarare arbetsfördelning mellan dem som genomför programmen. Budgeteringsförfarandet förenklades genom att man 2000 inom olika förvaltningsområden tog i bruk ett samlingsmoment.

Förvaltning av strukturfondsprogrammen

Strukturfondslagen tillämpas enligt lagens 1 § på genomförandet av program som delfinansieras med medel från Europeiska gemenskapens strukturfonder samt på förvaltningen av, tillsynen över och inspektionen av finansieringen ur strukturfonderna och av den motsvarande nationella medfinansieringen. Lagen är sekundär i förhållande till andra lagar och tillämpas om andra lagar inte innehåller

avvikande bestämmelser. Lagen tillämpas således på program utarbetade för målen 1, 2 och 3, Fonden för fiskets utveckling, gemenskapsinitiativprogrammen och ERUF:s innovativa program.

Lagens 4 § innehåller de för lagen centrala definitionerna. Väsentlig med avseende på lagens tillämpningsområde är definitionen av regionala strukturfondsprogram och horisontella strukturfondsprogram. Med de förstnämnda avses enligt 4 § 8 punkt program som hänför sig till strukturfondernas mål 1 och 2, gemenskapsinitiativprogrammen Interreg och Urban samt Europeiska regionala utvecklingsfondens program för innovativa åtgärder samt åtgärder för teknisk hjälp. Med de horisontella strukturfondsprogrammen avses ett program utarbetat för mål 3 i artikel 1 i den allmänna förordningen och ett program avsett i artikel 2.2 andra underpunkten i rådets förordning (EG) nr 1263/1999 om Fonden för fiskets utveckling. På horisontella strukturfondsprogram tillämpas inte bl.a. bestämmelserna som gäller landskapets samarbetsgrupp och landskapets samarbetsdokument. Följden är i praktiken t.ex. att man på ESF-åtgärder i de regionala strukturfondsprogrammen delvis tillämpar andra bestämmelser än på mål 3 programmet.

Medlen i strukturfonderna inkomstförs huvudsakligen i statens budget. Ett undantag är att medlen i fråga om vissa program för gemenskapsinitiativet Interreg inkomstförs direkt till det förbund på landskapsnivå som nämns i programdokumentet.

Strukturfondslagens 2 och 3 kap. innehåller de för programförvaltningen centrala bestämmelserna om förvaltnings- och utbetalningsmyndigheterna, deras uppgifter, rätt att ge anvisningar och utfärda föreskrifter för utförande av uppgifterna samt deras inspektionsrätt. Förvaltningsmyndigheterna definieras enligt den allmänna förordningen programvis i 6 §. Programförvaltningsmyndighet för mål 1 och 2 är inrikesministeriet, för mål 3 arbetsministeriet och för Fonden för fiskets utveckling jord- och skogsbruksministeriet. Programförvaltningsmyndighet i fråga om gemenskapsinitiativprogrammen Interreg och

Urban är det förbund på landskapsnivå som nämns i programdokumentet. Programförvaltningsmyndighet i fråga om Interregprogram som förvaltas i Finland är Ålands landskapsstyrelse för skärgårdens Interreg III A-program, Lapplands förbund för Interreg III A-programmet Nord, Norra Österbottens förbund för Karelens Interreg III A-program, Södra Karelens förbund för sydöstra Finlands Interreg III A-program samt Egentliga Finlands förbund för södra Finland-Estlands Interreg III A-program. Förvaltningsmyndighet för Helsingfors-Vandas Urban-program är ett gemensamt organ för Helsingfors och Vanda, för programmet Leader+ jord- och skogsbruksministeriet samt för Equal-programmet arbetsministeriet.

I fråga om andra Interregprogram som Finland deltar i är programförvaltningsmyndigheten utanför Finlands gränser. Sådana är Investitionsbank Schleswig-Holstein i Tyskland för Östersjöns Interreg III B och den nordliga zonens Interreg III C-program, Västerbottens länsstyrelse i Sverige för Kvarken-MitSkandias Interreg III A och Norra Periferins Interreg III B-program, Österrikes statskansli för Interact-programmet samt Luxemburgs inrikesministerium för Epon-programmet. Programförvaltningsmyndighet för Urbact-programmet inom gemenskapsinitiativet Urban är Frankrikes ministerium för stadspolitik.

Förvaltningsmyndighetens centrala uppgift är enligt den allmänna förordningen att ansvara för att förvaltningen och genomförandet av respektive program sker effektivt och på ett korrekt sätt. Förvaltningsmyndigheten och kommissionen kontrollerar årligen föregående års resultat i samband med rapporten om genomförandet av programmet. Förvaltningsmyndighetens ska dessutom enligt 8 och 8 a § i strukturfondslagen ge de utbetalande myndigheterna och de övriga ministerier som använder medel från strukturfonderna anvisningar och allmänna föreskrifter om förvaltningen av, tillsynen över och inspektionen av programmen för strukturfonderna, om fullgörandet av skyldigheterna enligt den allmänna

förordningen kräver det.

Förvaltningsmyndigheten kan enligt 9 och 9 a § i strukturfondslagen i ärenden som inte hör till området för lagstiftningen eller som annars inte kräver riksdagens samtycke avtala om nödvändiga arrangemang som kan anses sedvanliga och gäller verkställigheten av förvaltningsuppgifterna inom programmen för strukturfonderna med Europeiska gemenskapernas kommission, med de myndigheter som i de övriga medlemsstaterna inom Europeiska unionen handhar uppgifter som gäller strukturfonderna eller med andra instanser som handhar sådana uppgifter i medlemsstaterna och avtala även om sådana verkställighetsarrangemang som en teknisk samordning av programmen för strukturfonderna och ett program som genomförs utanför Europeiska unionen och finansieras av Europeiska gemenskapen nödvändigtvis kräver.

Finansförvaltningen mellan Finland och kommissionen är koncentrerad till de utbetalande myndigheter som i målprogrammen och i gemenskapsinitiativprogrammen Leader+ samt Equal definieras fondvis och i programmen Interreg och Urban programvis. Utbetalande myndighet är enligt 10 § i strukturfondslagen inrikesministeriet i fråga om Europeiska regionala utvecklingsfonden, arbetsministeriet i fråga om Europeiska socialfonden, jord- och skogsbruksministeriet i fråga om utvecklingssektionen inom Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket. Utbetalande myndigheter inom programmen Interreg och Urban är de ovan och i programdokumentet nämnda förvaltningsmyndigheterna, dock med det undantaget att den utbetalande myndigheten i fråga om programmet Urbact är Caisse de Dépôts et Consignations i Paris. Förvaltningen för gemenskapsinitiativprogrammen Interreg och Urban är i Finland regionalt decentraliserad, medan förvaltningen av målprogrammet är mer centralstyrd.

Den utbetalande myndighetens uppgift är enligt den allmänna förordningen att utarbeta och förmedla ansökningar om utbetalning av medel i strukturfonderna till kommissionen

och ta emot betalningar av kommissionen. Utbetalningar ansöks i efterskott på grundval av faktiska kostnader. Dessutom ska den utbetalande myndigheten verifiera utgifterna i utgiftsdeklarationer. Ansökningar om utbetalning till kommissionen görs tre gånger om året. Betalningsförbindelser för vilka det inte har kommit in någon godtagbar ansökan om utbetalning senast vid utgången av andra året efter det år då åtagandet ingicks, föråldras och återtas till Europeiska unionens budget. Denna n+2-regel togs i bruk under innevarande programperiod och dess syfte är att effektivisera användningen av medlen. Närmare föreskrifter om verifikation av betalningar ingår i kommissionens förvaltningsförordning.

I 12 § i strukturfondslagen ingår bestämmelser om anvisande av medel från strukturfonderna för att användas av andra myndigheter. Paragrafen är central med avseende på den nationella förvaltningen av medlen från strukturfonderna. Enligt paragrafen svarar den utbetalande myndigheten för att de medel från strukturfonderna som tagits in i statsbudgetens huvudtitel för myndigheten i fråga anvisas de ministerier för vilka den motsvarande statliga medfinansieringen har tagits in i statsbudgetens huvudtitel för ministerierna i fråga för att av dem användas eller fördelas vidare. På motsvarande sätt skall den utbetalande myndigheten för finansieringen av sådana åtgärder för vilka den nationella offentliga medfinansieringen helt eller delvis kommer från andra källor än anslag i statsbudgeten, anvisa medel från strukturfonderna till de ministerier inom vilkas ansvarsområde de åtgärder vidtas för vilka anslaget är avsett, för att av dem beviljas eller fördelas vidare. I strukturfondsforordningen ingår närmare bestämmelser om fördelning av medel och om frister. Den utbetalande myndigheten anvisar på kort frist medel med undantag för programreserven till övriga ministerier som använder medel från strukturfonderna, vilka fördelar medlen vidare till sina underlydande förvaltningar på kort frist. På så sätt står medlen i praktiken till de stödbeviljande myndigheternas förfogande i slutet av januari varje år.

I lagens 12 § 5 mom. ingår dessutom en bestämmelse om programreserven, enligt vilken de ministerier som använder medel från strukturfonderna för att trygga en flexibel användning av medel kan lämna en del av medlen från strukturfonderna och den motsvarande statliga medfinansieringen i programreserven. Enligt bestämmelsen anvisar den utbetalande myndigheten de ministerier som använder medel från strukturfonderna för deras förvaltningar avsedda medel från strukturfonderna genast i början av året. Ministerierna fördelar merparten av medlen från strukturfonderna till regionerna genast i början av året. Beslut om fördelning av programreserven fattas senare.

Närmare bestämmelser om programreserven ingår i strukturfondsförordningen. I landskapets samarbetsdokument kan enligt 1 § i förordningen ingå en uppskattning av behovet av en programreserv i landskapet enligt förvaltningsområde. Enligt 4 § i förordningen ska den utbetalande myndigheten innan beslut om anvisning fattas i fråga om de regionala programmen för strukturfonderna förhandla med de ministerier som använder medel i strukturfonderna bl.a. om hur mycket av finansieringen inom respektive förvaltningsområde som ska lämnas i programreserven och höra landskapets samarbetsgrupp i ärendet. Dessutom innehåller 5 § i förordningen en bestämmelse om användning av programreserven. Enligt den kan programreserven användas för en sådan flexibel medelsanvändning som är nödvändig för genomförande av programmen för strukturfonderna och för riksomfattande eller i övrigt övergripande projekt samt för stödåtgärder som delfinansieras med medel från Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket och Fonden för fiskets utveckling.

Enligt 13 och 14 § i strukturfondslagen kan ministeriet, när det anvisar medel från strukturfonderna och den motsvarande statliga medfinansieringen till ministeriet eller förbunden på landskapsnivå eller till någon annan än en myndighet för att användas eller förmedlas vidare av dessa, i

sitt beslut om anvisning av medel uppställa sådana villkor för användningen av medlen som skall iakttas av förbunden på landskapsnivå och som är nödvändiga för att skyldigheterna enligt Europeiska gemenskapens lagstiftning skall kunna fullgöras samt förvaltningen av, tillsynen över och inspektionen av medel från strukturfonderna och den motsvarande statliga medfinansieringen skall kunna skötas på ett ändamålsenligt sätt. Dessutom kan den utbetalande myndigheten vid anvisning av medel från strukturfonderna i stället för anvisningar utfärda bestämmelser under samma förutsättningar.

I 15 § i strukturfondslagen föreskrivs om ansvar för användningen av medel från strukturfonderna. Varje ministerium är skyldigt att se till att medlen används och förvaltas på ett ändamålsenligt sätt och att konstaterade felaktigheter korrigeras. Ministerierna skall meddela den utbetalande myndigheten om de åtgärder som har vidtagits för att felaktigheterna skall korrigeras. Förbunden på landskapsnivå meddelar inrikesministeriet om dessa åtgärder. I paragrafens 2 mom. föreskrivs att om sådana åtgärder som är nödvändiga med beaktande av arten och omfattningen av felaktigheten inte har vidtagits, kan den utbetalande myndigheten ålägga ministeriet att vidta åtgärder genom vilka felaktigheten kan korrigeras eller en upprepning av felaktigheten förhindras. Den utbetalande myndigheten kan vid behov förelägga ministeriet en tid inom vilken ministeriet skall vidta åtgärderna. Till den del fråga är om förbunden på landskapsnivå har inrikesministeriet denna behörighet.

I 16 § i strukturfondslagen ingår en bestämmelse om beredning av programmen för strukturfonderna. I bestämmelsen hänvisas i fråga om beredningen av de regionala programmen för strukturfonderna till de förfaranden som anges i lagen om regional utveckling (602/2002). I 13 § i regionutvecklingslagen ingår en bestämmelse om beredning av regionala utvecklingsprogram. Enligt den svarar landskapsförbunden i fråga om sina områden för utarbetandet av förslag som gäller de regionala strukturfondsprogram som skall

finansieras från Europeiska gemenskapens strukturfonder. Förslagen som gäller programmen skall utarbetas i samverkan med de statliga myndigheterna och kommunerna samt med de andra offentligrättsliga och privaträttsliga juridiska personer som deltar i genomförandet av programmen.

Enligt paragrafens 2 mom. ska inrikesministeriet i samverkan med övriga ministerier och landskapsförbunden samt med andra sammanslutningar och organisationer som deltar i genomförandet av programmen, utgående från landskapsförbundens förslag, utarbeta programförslag som föreläggs statsrådet.

I varje landskap finns enligt 17 § i strukturfondslagen en samarbetsgrupp som skall samordna genomförandet av programmen för strukturfonderna med de åtgärder som inverkar på den regionala utvecklingen. Den tillsätts av styrelsen för förbundet på landskapsnivå. I samarbetsgruppen finns representation för förbundet på landskapsnivå och dess medlemskommuner samt i landskapet Lappland dessutom sametinget, de statliga myndigheter och de övriga organisationer som hör till statsförvaltningen som finansierar programmet samt de för den regionala utvecklingen viktigaste arbetsmarknads- och näringsorganisationerna. Styrelsen för förbundet på landskapsnivå utser en ordförande för samarbetsgruppen, som skall vara en förtroendevald i enlighet med kommunallagen. Enligt paragrafens 6 mom. kan samarbetsgruppen kalla sakkunniga till gruppen. Enligt detaljmotiveringarna kan de sakkunniga vara t.ex. representanter för jämställdhets- och miljöorganisationer, universiteten, högskolorna, yrkeshögskolorna, huvudmännen för den yrkesinriktade grundutbildningen, Finnvera Abp och för andra organisationer som är viktiga för regionens utveckling.

I 21 § i strukturfondslagen ingår bestämmelser om samarbetsgruppens uppgifter. De tillämpas inte på fonden för fiskets utveckling eller på gemenskapsinitiativ. På program enligt mål 3-programmet tillämpas endast paragrafens 3 och 10 mom. En central uppgift är

allokeringen av medlen från strukturfonderna och den motsvarande nationella medfinansieringen för följande finansår till statliga myndigheter, till förbundet på landskapsnivå och till andra som deltar i finansieringen av programmen för strukturfonderna. Samordnandet sker genom landskapets samarbetsdokument, som kan justeras sedan statsrådet lämnat sin budgetproposition till riksdagen samt vid behov sedan dokumentet godkänts och även annars när det är nödvändigt för genomförandet av programmen för strukturfonderna.

En central bestämmelse med avseende på uppgifterna för landskapets samarbetsgrupp är dessutom 12 § i regionutvecklingslagen. Där föreskrivs att landskapets samarbetsgrupp samordnar genomförandet och finansieringen av landskapsprogrammet och de särskilda program som avses i regionutvecklingslagen.

Landskapsprogrammen utarbetas med beaktande av landskapsöversikten, riksomfattande mål för regionutvecklingen, planeringen av regionutvecklingen enligt förvaltningsområde och andra till landskapet relaterade uppgifter som avses i regionutvecklingslagen. Sådana program är i synnerhet Europeiska gemenskapens regionala strukturfondsprogram. Landskapets samarbetsgrupps uppdrag att samordna olika program framgår också av 21 § 2 mom. i strukturfondslagen.

Under den nuvarande programperioden kan landskapets samarbetsgrupp behandla stora projekt som omfattar ett helt landskap eller gäller flera landskap eller på annat sätt är betydande för regionutvecklingen. Behandlingen av projekten avviker från förfarandet under den programperiod som avslutades 1999, då samarbetsgruppen behandlade samtliga projekt. I fråga om landskapets samarbetsgrupp föreskrivs i lagen ytterligare om beslutsfattande och förvaltningsförfarande, medlemmarnas ställning och sekretariatet. Till sekreterare kallar samarbetsgruppen opartiskt personer som är anställda hos de myndigheter som är företrädare i samarbetsgruppen, och de sköter under tjänsteansvar berednings-, föredragnings- och verkställighetsuppgifter i

anslutning till de ärenden som samarbetsgruppen handlägger.

I lagens 21 § 7 och 8 mom. ingår bestämmelser om samarbetsgruppens sektioner. Samarbetsgruppens sektioner samordnar mål 3-programmet och programmet för utveckling av landsbygden med mål 2-programmet. Vid behov kan samarbetsgruppen också tillsätta andra sektioner.

Det centrala regionala organet i fråga om gemenskapsinitiativen Interreg och Urban är förvaltningskommittén. Den tillsätts av inrikesministeriet som samtidigt beslutar om dess sammansättning. I strukturfondslagen ingår bestämmelser om förvaltningskommitténs uppgifter, beslutsförfarande, sekretariat och inrikesministeriets inspektionsrätt. Förvaltningskommitténs centrala uppgift är att samordna och inrikta finansieringen från strukturfonderna och den nationella finansieringen samt ge utlåtanden om projekts lämplighet för programmen och om finansieringen av projekten. För att stöd skall kunna beviljas för ett projekt måste förvaltningskommittén ha förordat finansieringen av projektet. Förvaltningskommittén behandlar således alla projektansökningar. I det avseendet avviker förfarandet från de uppgifter som åligger landskapets samarbetsgrupp. I fråga om Interregprogram som genomförs utanför Finlands gränser baserar sig förvaltningen på avtal mellan de berörda länderna.

I 24 § i strukturfondslagen ingår bestämmelser om övervakningskommittéer. För varje strukturfondsprogram ska en övervakningskommitté tillsättas. Övervakningskommitténs uppgifter bestäms med stöd av den allmänna förordningen. Ett centralt uppdrag är att ombesörja effektiviteten och kvaliteten i fråga om genomförandet av program. Medlemmar i övervakningskommittén är representanter för de finansierande ministerierna, förbunden på landskapsnivå, närings- och arbetsmarknadsorganisationer samt miljö- och jämställdhetsorganisationer. I avvikelse från föregående programperiod deltar en representant för kommissionen och vid behov för Europeiska investeringsbanken i

kommittéernas arbete som rådgivande medlemmar. Övervakningskommittén är således ett rent nationellt organ.

Enligt kommissionens förvaltningsförfordning är en medlemsstat skyldig att göra anmälan till kommissionen om arrangemang samt förvaltnings- och övervakningssystem i fråga om förvaltnings- och utbetalningsmyndigheter och andra stödbeviljande myndigheter för varje program. Varje ministerium som använder medel från strukturfonderna har utarbetat en beskrivning av förvaltnings- och övervakningssystemet inom sitt förvaltningsområde. I fråga om gemenskapsinitiativen Interreg och Urban har förvaltnings- och utbetalningsmyndigheterna utarbetat beskrivningar. Kommissionen inspekterar regelbundet systemets funktion.

I 22 § föreskrivs om beviljande av finansiering. Paragrafen gäller, om inte annat föreskrivs på något annat ställe i lag, de viktigaste uppgifterna för det ministerium som använder medel från strukturfonderna, myndigheter, ämbetsverk och inrättningar inom dess förvaltningsområde samt specialfinansieringsbolag enligt lagen om statens specialfinansieringsbolag (443/1998) och andra motsvarande bolag helt eller delvis ägda av staten samt förbundet på landskapsnivå i fråga om beviljande av finansiering. Paragrafen har främst informativ betydelse och dess syfte är att klarlägga de finansieringsbeviljande parternas relation till landskapets samarbetsgrupp.

Enligt 23 § i strukturfondslagen handhar den huvudsakliga finansiären förvaltningen av projekt över landskapsgränserna, om den inte ger någon annan i uppdrag att handha förvaltningen. Enligt lagens 42 § kan närmare bestämmelser genom förordning utfärdas bl.a. om förvaltningen av projekt över landskapsgränserna. Närmare bestämmelser har dock inte utfärdats.

Tillsyn och inspektion i fråga om medel från strukturfonderna

Bestämmelserna om tillsyn och inspektion är enligt lagens 2 § till sin natur sekundära

och tillämpas endast på det som inte föreskrivs i speciallagstiftning.

Den grundläggande bestämmelsen om tillsyn ingår i 25 §. Där föreskrivs att den som beviljar medel från strukturfonderna bär det primära ansvaret för tillsynen över och inspektionen av de medel från strukturfonderna som den beviljat. Varje ministerium som beviljar antingen medel från strukturfonderna eller nationell offentlig medfinansiering svarar för att tillsynen och inspektionen ordnas på ett ändamålsenligt sätt inom dess förvaltningsområde. Det primära ansvaret för att medel som beviljats för ett projekt används för det syfte för vilket de enligt gemenskapens och landets lagstiftning har beviljats åligger således den myndighet som har beviljat medlen. I förhållande till förvaltnings- och utbetalningsmyndigheten ligger ansvaret hos ministeriet för vederbörande förvaltningsområde.

Den grundläggande principen framgår också av lagens 27 och 28 §. Enligt lagens 27 § utför det ministerium som använder medel från strukturfonderna inspektioner som gäller användningen av de medel från strukturfonderna som ministeriet fördelat och beviljat. De riktar sig mot den som förmedlar och beviljar finansiering samt mot finansieringsmottagarna. I paragrafen ingår dessutom bestämmelser om överföring av inspektionsbehörigheten till en annan myndighet eller en oberoende revisor samt bestämmelser om jäv för revisorn och omständigheter som ska beaktas vid inspektionen. I lagens 28 § ingår en bestämmelse om inspektionsrätten för en instans inom ministeriets förvaltningsområde och för ett förbund på landskapsnivå och deras rätt att bemyndiga en annan myndighet eller en oberoende revisor att utföra inspektioner.

I strukturfondslagens 29 och 30 § ingår bestämmelser om utbetalnings- och förvaltningsmyndighetens inspektionsrätt. Bestämmelserna om förvaltningsmyndigheternas inspektionsrätt baserar sig på artikel 34 i den allmänna förordningen. Förvaltningsmyndigheten ska ansvara för att genomförandet sker effektivt och på ett korrekt sätt, och detta säkerställs

särskilt genom att det genomförs interna kontrollåtgärder enligt principerna för en sund ekonomisk förvaltning. I fråga om den utbetalande myndigheten baserar sig inspektionsrätten på artikel 32 i den allmänna förordningen, enligt vilken den utbetalande myndigheten ska verifiera de faktiska utgifter som anmälts i betalningsansökan. Inspektionsrätten behövs för utförande av denna uppgift.

Enligt 28 och 29 § i strukturfondslagen kan förvaltnings- och utbetalningsmyndigheten utföra inspektioner som riktar sig mot dem som förmedlar och beviljar finansiering samt mot finansieringsmottagarna och har samband med användningen av de medel från strukturfonderna som används i det program för strukturfonderna som förvaltningsmyndigheten förvaltar. De kan utföra inspektioner inom andra ministeriers förvaltningsområden endast på begäran av Europeiska gemenskapernas kommission, på grund av en allvarlig underlåtelse att inspektera medel från strukturfonderna eller av något annat vägande skäl. Inspektionsrätten begränsar sig till användning av medel från strukturfonderna. Någon annan förvaltnings- och utbetalningsmyndighet än inrikesministeriet kan utföra inspektioner som gäller medel från strukturfonderna och som förbunden på landskapsnivå använt eller beviljat, endast av ett sådant vägande skäl som avses ovan. Inspektionsrätten är således beroende av särskilda förhållanden som ingår i lagen. I lagrummet föreskrivs också om möjligheten att bemyndiga en myndighet eller en oberoende revisor att utföra inspektion.

I 26 § i strukturfondslagen ingår en bestämmelse om erhållande av uppgifter. I paragrafen föreskrivs om rätten för förvaltningsmyndigheten, den utbetalande myndigheten och ett ministerium som använder medel från strukturfonderna att få upplysningar om användning av medel i strukturfonderna som behövs för utförande av deras uppdrag. Rätten att få uppgifter baserar sig på begäran om uppgifter och gäller huvudsakligen myndigheter. När erhållande av uppgifter gäller en stödmottagare, har förvaltnings- och utbetalningsmyndigheten rätt att i enskilda

fall få uppgifter genom förmedling av det ministerium som använder medel från strukturfonderna.

I lagens 30 a § ingår separat en bestämmelse om inrikesministeriets inspektionsrätt inom program för gemenskapsinitiativen Interreg och Urban. Bestämmelsen behövs för skötsel av de uppdrag inom program för gemenskapsinitiativen Interreg och Urban, som nämns i artikel 38 i den allmänna förordningen och ligger inom statens ansvar.

I lagen ingår i anslutning till tillsyn och inspektion ytterligare bestämmelser om metoder och principer för inspektion, rättigheterna för den person som utför inspektion och skyldigheterna för den som blir föremål för inspektion, handräckning och den slutliga deklaration som avses i artikel 38 i den allmänna förordningen. Deklarationen utgör en viktig del av avslutande av strukturfondsprogrammen.

Överföring av behörighet, återkrav av medel från strukturfonderna och vissa andra bestämmelser

I lagens 35 § ingår en bestämmelse om överföring av behörighet i ärenden som gäller strukturfonderna inom undervisningsministeriets och social- och hälsovårdsministeriets förvaltningsområden. Med stöd av bestämmelsen har undervisningsministeriet överfört behörighet i ärenden som gäller strukturfonderna till utbildningsstyrelsen och länsstyrelserna. Också social- och hälsovårdsministeriet har på försök överfört behörighet i ärenden som gäller strukturfonderna till länsstyrelsen i Östra Finlands län.

I lagens 37 § ingår bestämmelser om återkrav av medel från strukturfonderna och av den motsvarande statliga medfinansieringen. Bestämmelserna har tagits in i lagen för att säkerställa en korrekt finansförvaltning. När lagen stiftades var de till nationell lagstiftning relaterade bestämmelserna och föreskrifterna om återkrav och inställning av medel från strukturfonderna relativt bristfälliga och oenhetliga. Dessutom ingår i lagen bestämmelser om datasystemet för

uppföljning av strukturfondsprogrammen, åläggande av betalningsskyldighet som baserar sig på statens regressrätt och överklagande.

Praxis

För den gällande programperioden 2000–2006 utarbetades för Finland fyra regionala program för målen 1 och 2 och ett horisontellt program för mål 3. Enligt den allmänna förordningen delfinansieras program för mål 1 med ERUF, ESF, EUGF:s styravdelning och FFU. Program för mål 2 delfinansieras med ERUF och ESF. Mål 3 programmet delfinansieras enbart med ESF.

För mål 1 utarbetades två program. Norra Finlands mål 1-program omfattar landskapet Lappland och delar av landskapen Norra Österbotten, Mellersta Österbotten och Mellersta Finland. Östra Finlands mål 1-program omfattar landskapen Södra Savolax, Kajana, Norra Karelen och Norra Savolax. Två program uppgjordes också för mål 2. Södra Finlands mål 2-program omfattar landskapen Södra Karelen, Centrala Tavastland och Östra Tavastland samt delar av landskapen Östra Nyland, Kymmenedalen, Nyland och Egentliga Finland. Till mål 2-programet för västra Finland hör områden av landskapen Södra Österbotten, Mellersta Österbotten, Mellersta Finland, Birkaland, Österbotten, Norra Österbotten och Satakunda. Kommissionen godkände de regionala målprogrammen samt mål 3-programmet år 2000. För programmen har dessutom utarbetats kompletteringar till programdokumenten.

Utöver målprogrammen har i Finland uppgjorts gemenskapsinitiativprogram och program för innovativa åtgärder. I anslutning till Interregprogrammet uppgjordes sammanlagt åtta regionala program som godkändes av kommissionen. Dessa var programmen för Södra Finlands skärgård, Sydöstra Finland, Karelen, Kvarken-MittSkandia, Nordkalotten, Skärgården III A samt III B programmen för Östersjön och Norra periferin. Dessutom uppgjordes Interreg III C-programmet samt programmen Espon och Urbanact, som godkändes av kommissionen. Av övriga

gemenskapsinitiativprogram har uppgjorts ett Leader+-program, ett Equal-program samt ett Urban-program, som kommissionen har godkänt. Som en följd av utvidgningen 2004 har programmet Interreg IIIA för Södra Finlands skärgård gjorts om till Södra Finlands och Estlands Interreg III A-program. Dessutom har Sydöstra Finlands och Karelen Interreg III A-program gjorts om till grannskapsprogram.

För utvecklingen av landsbygden har uppgjorts ett regionalt utvecklingsprogram som avser områden utanför mål 1-programmet. Utanför programområdet blir endast de 12 största städernas planområden vilket i praktiken innebär att hela Finland, med avvikelse från den föregående programperioden 1994–1999, omfattas av den programbaserade verksamheten för landsbygdens utveckling. Det regionala utvecklingsprogrammet för landsbygden innehåller i stor utsträckning samma åtgärder som mål 5b-programmet innehöll under den föregående programperioden. Dessutom har under programperioden 2000–2006 den enligt Leader+ -programmet på aktionsgrupper baserade arbetsmetoden utökats med sju nationellt finansierade aktionsgrupper. Det är möjligt att finansiera aktionsgrupper också genom mål 1-program och genom det regionala programmet för landsbygdens utveckling. Varje gemenskapsinitiativprogram finansieras från en fond så att Interreg- och Urban-programmen delfinansieras med ERUF, Leader+-programmet med EUGF:s styravdelning och Equal-programmet med ESF.

För åtgärder inom fiskerinäringen finns ett särskilt strukturprogram som i Finland gäller områden utanför mål 1-områden.

För landskapet Åland har uppgjorts ett separat mål 2-program och motsvarande utvecklingsprogram för landsbygden. Kommissionen godkände programmen år 2000. I programmet för fiskerinäringen ingår för Åland en separat programdel.

I förvaltningen av medel från strukturfonderna och programarbetet deltar sammanlagt nio ministerier. Tabellen nedan visar utifrån 2004 års statsbudget hur olika förvaltningsområden deltar i

målprogrammen. Förvaltningsområdenas uppgift är att bevilja medel från strukturfonderna och motsvarande nationell offentlig finansiering för enskilda projekt. I gemenskapsinitiativprogrammen Interreg och Urban beviljas stöd från strukturfonderna av det förbund på landskapsnivå eller det kommunala organ som nämns i programdokumentet. Nationell offentlig finansiering beviljas av den behöriga myndighet som har godkänt projektet för finansiering. Stöd beviljas med iakttagande av de specialbestämmelser som gäller för respektive förvaltningsområde. Den främsta stödbeviljaren är i fråga om Europeiska regionala utvecklingsfonden handels- och industriministeriets förvaltningsområde, i fråga om Europeiska socialfonden arbetsministeriet och i fråga om Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket samt fonden för fiskets utveckling jord- och skogsbruksministeriet.

Tabell. Finansieringsandelar för EU:s strukturfonder och staten efter förvaltningsområde i 2006 års budget, bemyndigande att bevilja, miljoner euro

Förvaltning sområde	EU- andel	Statlig finansieri ng	Sammanla gt
FM	-	0,044	0,044
IM	26,494	26,294	52,788
UVM	58,304	59,992	118,296
JSM	25,742	21,352	47,094
KM	10,172	16,473	26,645
HIM	56,160	65,934	122,094
SHM	4,636	4,849	9,485
AM	77,531	78,679	156,210
MM	7,568	6,906	14,474
Sammanlag t	266,607	280,523	547,130

I gemenskapsinitiativprogrammet Interreg tillämpas strukturfondslagen i begränsad utsträckning när programmets förvaltnings- och utbetalningsmyndigheter är utanför Finland. Lagen har tillämpats endast i fråga om finländska myndigheter. I sådana Interregprogram baserar sig förvaltningen av programmen inte enbart på strukturfondslagen utan också på avtal mellan de länder som deltar i programmen och bestämmelserna i programdokumenten. Inrikesministeriets behörighet att ingå avtal

baserar sig på 9 a § i strukturfondslagen.

I Interregprogrammen ansvarar förvaltningskommittén för samordning och allokering av medlen. Medlen allokeras i praktiken genom ett förfarande som motsvarar landskapets samarbetsdokument. En fråga som förorsakat oklarhet i tillämpningen är huruvida man vid fördelningen av medlen också bör följa fristerna för fördelning av medel enligt landskapets samarbetsdokument, om vilka föreskrivs i strukturfondsförordningen. Problemet anknyter också till att förbundet på landskapsnivå fungerar som utbetalande myndighet i fråga om Interregprogram.

Övervakningskommittéerna styr genomförandet av mål 1, 2 och 3-program genom att godkänna kompletteringen av programdokumentet och projektens urvalsgrunder. De godkänner årliga verksamhetsrapporter, dvs. årsrapporter. Dessutom behandlar övervakningskommittén lägesöversikter på varje sammanträde. Till övervakningskommittéerna ges också regelbundna rapporter om hur utvärderingen fortskrider och kommittéerna eventuella programändringar på grundval av uppföljnings- och utvärderingsrapporterna.

I det praktiska genomförandet upplevs övervakningskommittéerna delvis som avlägsna. Orsaken ligger i att genomförandet av programmen är centrerad till landskapen. Övervakningskommitténs uppgifter gäller hela programområdet. Vid utvärdering av hur programmen avancerar och vid utarbetande av riktlinjer bör man beakta landskapens varierande utvecklingsbehov och mål. Detta är en krävande uppgift då de regionala målprogrammen omfattar flera landskap. Arbetsfördelningen mellan övervakningskommittéerna och landskapets samarbetsgrupp har i sig blivit klarare.

Att övervakningskommittéernas arbete ger resultat framgår bl.a. av i hur hög grad de kan bidra till att olika programpraxis och programförfaranden inom olika förvaltningsområden blir enhetligare. Behovet av enhetlighet hänför sig till val av projekt, beslutsfattande, beviljande och utbetalning av finansiering. Övervakningskommittéerna har också konstaterat ett behov av ökad diskussion om

allmänna frågor som gäller regional utveckling och omställningar i verksamhetsmiljön.

Det är väsentligt i övervakningskommittéernas arbete att olika förvaltningsområden samarbetar sinsemellan. Ett välfungerande samarbete med Europeiska kommissionen är också viktigt. Europeiska kommissionens representanter är rådgivande medlemmar i övervakningskommittéerna. De ser till att skyldigheter som kommissionen utfärdar blir iakttagna och deltar aktivt i strategidebatten.

Målet är att utveckla övervakningskommittéernas arbete genom att utöka samarbetet mellan landskapets samarbetsgrupp och övervakningskommittén, inom övervakningskommittéerna utöka samarbetet mellan olika parter och genom att utveckla åtgärder för förbättring av programmets kvalitet och strategiska grepp.

Arbetet inom landskapets samarbetsgrupp har utvecklats åt ett strategiskt håll genom förfarandet med samarbetsdokument. Samarbetsgrupperna kan enligt strukturfondslagen också besluta om regional tillämpning av urvalskriterier för projekt som ingår i strukturfondsprogram och kan på så sätt också påverka kvaliteten på de projekt som finansieras och effekten av åtgärderna. Samarbetsgrupperna kan behandla stora projekt som är av betydelse för enskilda landskap eller flera landskap eller som annars är av betydelse för den regionala utvecklingen och ge utlåtanden om dem till den som beviljar finansiering. I praktiken finns det vissa landskap där samarbetsgrupperna behandlar alla projekt. I vissa andra landskap behandlar samarbetsgruppens sekretariat alla projekt. Denna praxis har befunnits nyttig med tanke på både koordineringen av projektverksamheten och det ömsesidiga samordnandet av programmets genomförande, eftersom man på så sätt har kunnat förhindra överlappande finansiering. Inom arbetskrafts- och näringscentralerna samordnas projekten i projektarbetsgrupper.

Till sammansättningen för landskapets samarbetsgrupper hör i praktiken förbunden på landskapsnivå, arbetskrafts- och näringscentralerna, länsstyrelserna,

miljöcentralerna, AKAVA, FTFC, FFC, den lokala handelskammaren, den lokala medlemmen i Företagarna i Finland rf, det regionala MTK och EK. Medlemmar är också ofta universitet och yrkeshögskolor. Nästan alla landskapets samarbetsgrupper har kallat in sakkunniga medlemmar. Sådana är oftast universitet, yrkeshögskolor, naturskyddsdistrikt, vägdistrikt, den regionala utvecklingscentralen, Tekes, inrikesministeriet, ProAgria, Finnvera Abp och forstcentralerna. I vissa samarbetsgrupper har beslutanderätten i arbetsordningen överförts till sekretariatet. Praxis för handläggning av ärenden i samarbetsgruppen varierar i fråga om vem som fungerar som föredragande.

Enligt bestämmelserna om återkrav i 37 § i strukturfondslagen kan en tvist som gäller ett ärende som avses i denna paragraf som ett förvaltningsstvemål föras till förvaltningsdomstolen för avgörande. Förfarandet avviker t.ex. från bestämmelserna i statsunderstödslagen. Meningsskiljaktigheter i fråga om återkrav behandlas i förvaltningsdomstolen som besvär till den myndighet som fattat beslut om återkrav.

2.3. Internationell utveckling samt lagstiftning i utlandet och i EG

2.3.1. Internationell utveckling och EG:s lagstiftning

Den nya programperioden gäller åren 2007–2013. Kommissionen har för den nya programperioden lämnat förslag till nya bestämmelser om strukturfonderna den 14 juli 2004 som en del av revideringen av Agenda 2007. Förslagen godkändes den 4 juli 2006 och publicerades i Europeiska gemenskapens officiella tidning den 31 juli 2006. Bestämmelserna trädde i kraft den 1 augusti 2006.

Den mest centrala av de godkända bestämmelserna är rådets förordning (EG) nr 1083/2006 om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden samt om upphävande av förordning (EG) nr

1260/1999, nedan den nya allmänna förordningen. Genom förordningen upphävs den nuvarande allmänna förordningen. I de nya bestämmelserna om strukturfonderna ingår dessutom fondspecifika förordningar vilka är Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1080/2006 om Europeiska regionala utvecklingsfonden och om upphävande av förordning (EG) nr 1783/1999, nedan ERUF-förordningen, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1081/2006 om Europeiska socialfonden och om upphävande av förordning (EG) nr 1784/1999, nedan ESF-förordningen och Rådets förordning (EG) nr 1084/2006 om inrättande av Sammanhållningsfonden och om upphävande av förordning (EG) nr 1164/94. Genom förordningarna upphävs motsvarande fondspecifika förordningar.

Under den nya programperioden introduceras i fråga om Europeiska unionens yttre förbindelser nya förfaranden för beviljande av finansiering. Avsikten är att inom den närmaste framtiden ge Europaparlamentets och rådets förordning om allmänna bestämmelser för inrättande av ett europeiskt granskings- och delaktighetsinstrument. Målet är att effektivisera användningen av gemenskapens finansiering av yttre förbindelser genom att man skapar nya förfaranden för planering och användning av stöd. Avsikten är att en del av Interregprogrammen, där Ryssland medverkar som part, under den nya programperioden förvaltas enligt förordningen om granskingsinstrumentet. Regeringen avser att lämna en separat proposition i frågan.

Förordningarnas innehåll följer innehållet i de nuvarande förordningarna i det avseendet att den allmänna förordningen fortfarande innehåller alla allmänna bestämmelser om strukturfonderna och de fondspecifika förordningarna innehåller specialbestämmelser om fonderna, vilka i huvudsak gäller fondernas verksamhetsområde. En förändring i anslutning till fonderna jämfört med den nuvarande programperioden är att åtgärderna för utveckling av jordbruket utgår ur strukturfonderna och i stället ingår i den nya

Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling, nedan landsbygdsfonden. På motsvarande sätt övergår åtgärderna för utveckling av fiskerinäringen till den nya Europeiska fiskerifonden. Under den innevarande programperioden överförs medlen i EUGF:s stödavdelning i Europeiska unionens budget till rubriken för jordbruk. Under den nya programperioden finns således två strukturfonder, nämligen Europeiska regionala utvecklingsfonden (ERUF) och Europeiska socialfonden (ESF). Utöver dem finns sammanhållningsfonden. I Finland finansieras sammanhållningsfondens åtgärder inte heller under den nya programperioden.

I den nya allmänna förordningen bibehålls de nuvarande huvudprinciperna för region- och strukturpolitiken. Enligt centraliseringsprincipen centraliseras gemenskapens finansiering till utvalda prioriterade områden. Gemenskapen strävar efter att genomföra omfattande, fleråriga region- och strukturutvecklingsprogram i stället för enskilda projekt. Utvecklandet är programbaserat. Enligt partnerskapsprincipen planeras programmen i tätt samarbete med regionala och lokala myndigheter och andra offentliga myndigheter, näringslivet och arbetsmarknadsorganisationerna samt andra behöriga organ. Enligt additionalitetsprincipen kompletterar gemenskapens finansiering motsvarande nationella åtgärder och får inte ersätta medlemsstaternas nationella offentliga utgifter i programområdena. Programmen finansieras genom strukturfonderna samt nationell offentlig och privat finansiering.

Fondernas stödåtgärder ska vara förenliga med gemenskapens verksamhet, politik och prioriteringar och komplettera gemenskapens övriga finansiella instrument.

Ett nytt drag i anknytning till gemenskapens politik i termer av konsekvens och samordning kan anses vara att stöd som medfinansieras av fonderna skall vara inriktat på Europeiska unionens prioriteringar att främja konkurrenskraft och skapa arbetstillfällen, bl.a. att nå målen i de integrerade riktlinjerna för tillväxt och sysselsättning 2005–2008 enligt rådets beslut. Enligt det ska 75 procent av utgifterna

för målet ”regional konkurrenskraft och sysselsättning” avsättas för de nämnda prioriteringarna. Kravet gäller alla medlemsstater som ingick i Europeiska unionen före den 1 maj 2004.

Utöver huvudprinciperna eftersträvar man i den nya allmänna förordningen ett mer strategiskt grepp på programarbetet, en större spridning av ansvaret på de partner som verkar i medlemsstaterna samt på de regionala och lokala myndigheterna, en förstärkning av kvaliteten på delfinansierade åtgärder genom strängare uppföljningssystem samt ett enklare förvaltningssystem, dock utan avkall på en korrekt finansförvaltning. En prioritering är att i ökad utsträckning beakta proportionalitetsprincipen, som särskilt gäller val av uppföljningsindikatorer, utvärdering, allmänna principer för förvaltnings- och inspektionssystemet och rapportering. Dessutom inverkar proportionalitetsprincipen på övervakningsarrangemangen i medlemsländerna. Den del av gemenskapens budget som gäller fonderna förvaltas enligt principernas för delad förvaltning mellan medlemsstaterna och kommissionen.

I den nya allmänna förordningen preciseras partnerskapsprincipens innehåll. Partner är enligt artikel 11 behöriga regionala, lokala, urbana och andra offentliga myndigheter, näringslivets och arbetsmarknadens organisationer, andra lämpliga organ som företräder det civila samhället, partner på miljöområdet, icke-statliga organisationer och organ som ansvarar för att främja jämställdhet mellan kvinnor och män. Varje medlemsstat skall utse de representanter som är mest representativa på nationell, regional och lokal nivå på arbetsmarknaden, inom näringslivet eller på miljöområdet eller andra områden i enlighet med nationella regler. Definitionen i den allmänna förordningen är snävare och innehåller inte motsvarande omnämnande om minirepresentation. För närvarande kan en medlemsstat utse de partner som är mest representativa på nationell, regional och lokal nivå. Partnerskapet omfattar liksom nu beredning, genomförande, uppföljning och utvärdering av program.

Under den nya programperioden

genomförs tre mål, nämligen konvergensmålet, målet ”regional konkurrenskraft och sysselsättning” och målet ”Europeiskt territoriellt samarbete”. Konvergensmålet tillämpas i länder vilkas bruttonationalprodukt per invånare ligger under 75 procent av gemenskapens medelvärde. Detta motsvarar det nuvarande mål 1. Finland har inget konvergensmål under den nya programperioden. Målet ”regional konkurrenskraft och sysselsättning” genomförs utanför konvergensmålet och finansieras från ERUF, ESF och sammanhållningsfonden. Målet ”Europeiskt territoriellt samarbete” avser att främja gränsöverskridande samarbete, transnationellt samarbete och regionalt samarbete inom länderna. Kommissionen godkänner separat på föredragning av medlemsstaterna stödberättigade regioner för målet. ERUF medverkar i finansieringen av målet.

Finland genomför under den nya programperioden målen ”regional konkurrenskraft och sysselsättning” och ”Europeiskt territoriellt samarbete”. För programmets förvaltning beviljas dessutom teknisk hjälp liksom under innevarande programperiod. Under den nya programperioden genomförs inte separata gemenskapsinitiativ. Avsikten är att sådana åtgärder ingår i de nya målprogrammen som separata delar. Målet ”Europeiskt territoriellt samarbete” motsvarar i praktiken det nuvarande gemenskapsinitiativet Interreg.

Programarbetet ges en mer strategisk inriktning. Före programperiodens inledning godkänner rådet gemenskapens strategiska riktlinjer för sammanhållning. Varje medlemsstat utarbetar utifrån dem och med iakttagande av partnerskapsprincipen sin nationella plan, en nationell strategisk referensram om vilken förhandlingar samtidigt förs med kommissionen för att garantera ett gemensamt förhållningssätt i Europeiska unionen. Dessutom utarbetar medlemsstaterna strategiska berättelser om åtgärdernas effekter. Ärligen framställs i berättelsen om genomförandet av det nationella reformprogrammet ett kort sammandrag av hur de åtgärder som delfinansieras med strukturfonderna inverkar

på genomförandet av det nationella reformprogrammet. Utarbetandet av det nationella reformprogrammet baserar sig på slutsatserna från Europarådets möte den 22 och 23 mars 2005 i Bryssel och vid utarbetandet beaktas de integrerade riktlinjerna för tillväxt och sysselsättning. Dessutom utarbetar medlemsstaterna en kortfattad rapport om effekterna av de åtgärder som före utgången av 2009 och 2012 delfinansieras med medel från fonden.

På grundval av rapporterna utarbetar kommissionen strategiska berättelser som lämnas till rådet för granskning.

På grundval av det nationella programmet utarbetar medlemsstaterna operativa program som ska godkännas av kommissionen. Programmen definieras och förvaltas inom de prioriterade områdena. Mer detaljerade uppgifter och den nuvarande kompletteringen av programdokumentet frångås i syfte att åstadkomma en förenkling i programarbetet. Under den nya programperioden finansieras varje strukturfondsprogram endast med en fond. Fonderna kan dock i fråga om varje prioriterat område finansiera upp till 10 procent av varandras åtgärder enligt artikel 34 i den allmänna förordningen. Finansieringen av de operativa programmen bör vara begränsad och gälla varje fonds huvudsakliga verksamhetsområde vilka definieras i förordningarna för enskilda fonderna. På så sätt avser man att förenkla och effektivisera programarbetet. Kommissionen och medlemsländerna ska också försäkra sig om samordnandet av stödåtgärderna för de olika fonderna, ERUF, ESF och sammanhållningsfonden samt jordbruksfonden, fiskerifonden och samordning av Europeiska Investeringsbankens stödåtgärder.

I fråga om målet ”regional konkurrenskraft och sysselsättning” utarbetas programmen i regel antingen för NUTS 1-regioner, vilka avser finska fastlandet, eller NUTS 2-regioner, vilka avser östra Finland, södra Finland, västra Finland och norra Finland, nedan storområdena. Med NUTS avses en gemensam klassificering för statistiska territoriella enheter som baserar sig på Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1059/2003 om inrättande av en

gemensam nomenklatur för statistiska territoriella enheter (NUTS). En väsentlig förändring jämfört med nuläget är att man delvis avstår från den gällande indelningen av stödberättigade regioner i kommuner och kommundelar. Trots att det fortfarande är angeläget att dessa svagare områden utvecklas är det också motiverat att utvecklandet av dem i hög grad är beroende av hela områdets framgång. Att frångå en definition baserad på mikroregioner ger möjligheter att vid utarbetandet av programmen se till att medlen fördelas enligt geografiska och andra grunder. I fråga om målet "Europeiskt territoriellt samarbete" utarbetas programmen liksom för närvarande i regel för NUTS 3-regioner, vilka avser landskap.

I anslutning till programarbetet innehåller den nya allmänna förordningen dessutom bestämmelser om de operativa programmens innehåll, större projekt, globalt och tekniskt stöd, utvärdering, nationell resultatreserv och reserv för oförutsedda utgifter. En medlemsstat kan avsätta ett belopp motsvarande tre procent av det årliga stödet från strukturfonderna till målet "regional konkurrenskraft och sysselsättning" i syfte att ha täckning för oförutsedda lokala eller sektoriella kriser i samband med ekonomisk och social omstrukturering eller till följd av liberaliseringen av handeln. Reserven kan anslås för varje mål till ett särskild nationellt program eller inom operativa program.

Liksom den nuvarande allmänna förordningen innehåller också den nya allmänna förordningen bestämmelser om stöd från fonderna. Utgifter som faktiskt har betalats är i regel stödberättigade. Förskott är stödberättigade i fråga om statligt stöd som avses i artikel 87 i EG-fördraget. I så fall får förskotten inte överstiga 35 procent av det totala stödbeloppet till en stödmottagare för ett givet projekt. En utgiftsdeklaration till kommissionen kan således också innehålla förskott i avvikelser från innevarande programperiod. I övrigt iakttas nationella regler med undantag för de bestämmelser som har utfärdats i de fondspecifika förordningarna.

I fråga om förvaltnings- och övervakningssystemet innehåller den nya

allmänna förordningen bestämmelser om förvaltningsmyndigheter, attesterande myndigheter och övervakningskommittéer. Deras ställning och uppgifter motsvarar delvis nuläget. I fråga om attesterande myndigheter är en skillnad den att en medlemsstat separat i programdokumentet kan utse de organ som tar emot medel av kommissionen och förmedlar dem vidare. För närvarande åligger denna uppgift den utbetalande myndigheten. En ny myndighet i den nya allmänna förordningen är revisionsmyndigheten som utses för ett operativt program och som kan vara gemensam för flera operativa program. Dess uppgift är bl.a. att för kommissionen lägga fram en plan för revisionerna i början av programperioden och en årlig kontrollrapport.

I den allmänna förordningen definieras minimikraven för medlemsstaternas förvaltnings- och övervakningssystem samt medlemsstaternas och kommissionens ansvar för en korrekt finansförvaltning. För ändamålet ska medlemsstaterna lägga fram en deklaration i början av perioden i form av ett oberoende revisionsorgans yttrande om systemet, ett yttrande från revisionsmyndigheten i samband med en årlig kontrollrapport och ett uttalande fogat till den slutliga utgiftsdeklarationen vid slutet av perioden.

När kommissionen har försäkrat sig om att nationella förvaltnings- och kontrollsystem existerar och fungerar tillfredsställande kan den begränsa sina egna kontroller på plats endast till situationer då det råder särskilda omständigheter och grunda sig på resultaten från nationella kontroller när det gäller de deklarerade utgifternas laglighet och korrekthet.

I den nya allmänna förordningen ingår en bestämmelse om proportionella kontroller. Bestämmelsen tillämpas på de operativa program för vilka de totala offentliga stödberättigande utgifterna inte överstiger 750 miljoner euro och för vilka gemenskapens medfinansiering inte överstiger 40 procent av de totala offentliga utgifterna. Enligt bestämmelsen kan en medlemsstat enligt det nationella systemet välja de organ som har hand om den

attesterande myndighetens och revisionsmyndighetens uppgifter och förvaltningsmyndighetens uppgifter i samband med kontroll av medfinansierade produkter och tjänster. Dessutom behöver en medlemsstats myndighet som utför kontrolluppgifter inte lägga fram en plan för revisionerna. I Finland gäller bestämmelsen under den nya planperioden de operativa programmen för norra, södra och västra Finland. Det lättare förfarandet är dock inte möjligt i fråga om riksomfattande operativa program eller regionala program för östra Finland, vilka finansieras med medel från ESF.

Bestämmelserna om finansförvaltning förenklas när avgifterna sköts inom prioriterade områden. Som ny bestämmelse ingår i den nya allmänna förordningen möjligheten att senarelägga kommissionens betalningstid om man t.ex. upptäcker brister i förvaltnings- och övervakningssystemens funktion. Dessutom kan betalningen hållas inne helt eller delvis liksom för närvarande om man under den tid en mellanliggande betalning föreläggs konstaterar allvarliga problem. Under den nya programperioden kan operativa program avslutas i fråga om delvis genomförda åtgärder vilket också avser att förenkla finansförvaltningen. I programarbetet tillämpas fortfarande regeln om automatiskt återtagande. Den frist som iakttas som huvudregel är två år från det år då beslutet fattats (n+2-regeln), medan medlemsländer med en BNP på under 85 procent av medelvärdet för EU25 åren 2001-2003 till år 2010 tillämpar n+3-regeln. I den nya allmänna förordningen ingår ytterligare förordningar om avvikelser från detta och förfaranden.

I den allmänna förordningen ingår bestämmelser om finansiella korrigeringar. De motsvarar i stor utsträckning gällande reglering. Kommissionen biträds i verkställandet av den nya allmänna förordningen av en samordnande kommitté som är gemensam för ERUF, ESF och sammanhållningsfonden. I ärenden som gäller strukturfonder fungerar fortfarande också en kommitté enligt artikel 147 i EG-fördraget.

I ERUF-förordningen ingår bestämmelser

om fondens uppgifter, tillämpningsområdet för fondens stöd, stödberättigade utgifter och behandling av territoriella särdrag. Sådana är hållbar stadsutveckling, områden med geografiska och naturbetingade nackdelar och de yttersta randområdena. Om de åtgärder som finansieras avser insatser som även berättigar till gemenskapsstöd i någon annan form, till exempel landsbygdsfonden och Europeiska fiskerifonden, skall medlemsstaterna se till att det i varje operativt program finns kriterier för att dra en skiljelinje mellan insatser som skall berättiga till stöd från ERUF och insatser som skall berättiga till gemenskapsstöd i någon annan form. Dessutom innehåller förordningen specialbestämmelser om programarbete för målet "Europeiskt territoriellt samarbete", stödberättigade kostnader, förvaltning, uppföljning och övervakning.

Enligt artikel 18 i ERUF-förordningen kan man inom målet "Europeiskt territoriellt samarbete" överföra förvaltningsmyndighetens och det gemensamma sekretariatets uppgifter till en särskild Europeisk gruppering för territoriellt samarbete. Grupperingen är en självständig juridisk person och kan grundas av medlemsstaterna, dess regionala och lokala myndigheter samt andra regionala eller lokala sammanslutningar enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG. Bestämmelser om grupperingen ingår i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1082/2006 om en europeisk gruppering för territoriellt samarbete.

I ESF-förordningen ingår bestämmelser om fondens uppgifter, omfattning, överensstämmelse och koncentration av fondens stöd, god förvaltning och partnerskap, jämställdhet mellan könen och lika möjligheter, innovation, transnationell och interregional verksamhet, tekniskt stöd, rapporter och stödberättigade utgifter. I anslutning till stödets överensstämmelse ska medlemsstaterna sörja för att de åtgärder som stöds av ESF står i samklang med den europeiska sysselsättningsstrategin och stöder dess åtgärder och att de koncentreras på genomförande av rekommendationerna

om sysselsättning i artikel 128 i EG-fördraget, om ESF kan främja saken.

Enligt artikel 5 om god förvaltning och partnerskap ska stödet från fonden utformas och genomföras på lämplig territoriell nivå med beaktande av nationella, regionala och lokala nivåer i enlighet med de institutionella förhållandena i respektive medlemsstat. Dessutom ska medlemsstaterna sörja för att arbetsmarknadens parter involveras och att andra intressenter rådfrågas och deltar på ett adekvat sätt och på lämplig territoriell nivå när ESF-stöd utarbetas, genomförs och övervakas. Ytterligare ska förvaltningsmyndigheten för vart och ett av de operativa programmen verka för att arbetsmarknadens parter och icke-statliga organisationer på ett adekvat sätt deltar i verksamhet som finansieras.

Med stöd av den nya allmänna förordningen utfärdar kommissionen med iakttagande av förvaltningsförfarande närmare föreskrifter om verkställandet av den nya allmänna förordningen. De gäller särskilt systemet för förvaltning och övervakning.

Finlands strukturfondsfinansiering under programperioden 2007–2013 är 1 716 miljoner euro. Andelen för målet ”regional konkurrenskraft och sysselsättning” är 878 miljoner euro. Övergångsstödet för östra Finland är 360 miljoner euro. Dessutom får östra och norra Finland (NUTS 2) specialstöd på grundval av gles befolkning. Stödet uppgår till 35 euro per invånare årligen – totalt 359 miljoner euro under hela programperioden. Östra Finlands andel av detta är 186 miljoner euro och norra Finlands andel är 154 miljoner euro. Finansieringsandelen för målet ”Europeiskt territoriellt samarbete” är 120 miljoner euro, av vilket 39 miljoner euro överförs för genomförande av grannskapsinstrumentet. Finansieringen kan inte överföras mellan olika mål eller deras komponenter. I talen ingår indexeringsmedlen för den nya programperioden.

2.3.2. Utländsk lagstiftning

Österrike

ÖROK (Österreichische Raumordnungskonferenz) ansvarar för helhetskoordineringen av strukturfonderna i Österrike. Ansvaret för ERUF ligger hos förbundsrepublikens kansli (Bundeskanzleramt). Ansvaret för ESF ligger hos närings- och arbetsministeriet och ansvaret för EUGF ligger hos landsbygdsministeriet.

Uppdraget som förvaltningsmyndighet för mål 1 och 2 samt Urban och Interreg är decentraliserade till regionerna (Ländern). Österrikes arbetskraftsministerium verkar som förvaltningsmyndighet för den verksamhetslinje av mål 1 som finansieras av socialfonden och för mål 3 samt gemenskapsinitiativet Equal. Österrike har ett mål 1-program (Burgenland) och fyra mål 2-program.

Irland

I Irland genomförs strukturfondsprogram under programperioden 2000–2006 i enlighet med gemenskapens stödram (CSF). Åtgärderna inom gemenskapens stödram genomförs genom integrerade operativa program. Det finns tre riksomfattande sektoriella och två territoriella operativa program (Southern and Eastern Region Operational Programme och Border, Midland and Western Operational Programme). Dessutom genomför Irland programmet Peace och gemenskapsinitiativprogrammen Interreg och Urban.

Finansministeriet har helhetsansvaret för genomförandet av den nationella utvecklingsplanen och gemenskapens stödram i sin egenskap av förvaltningsmyndighet för ramen för gemenskapsstöd. Dessutom fungerar finansministeriet som förvaltningsmyndighet för det operativa programmet för tekniskt stöd och för det operativa program som finansieras med sammanhållningsfonden. Som förvaltningsmyndigheter för nationella operativa program fungerar ministerierna. Som förvaltningsmyndighet för territoriella operativa program fungerar ”landskapsfullmäktige” (Regional Assembly). I fråga om Peaceprogrammet samt gemenskapsinitiativprogrammet

Interreg mellan Nordirland och Irland är förvaltningsmyndigheten en särskild gränsöverskridande myndighet (Special EU Programmes Body, SEUPB). Denna myndighet är tillsatt för att utveckla samarbetet mellan befolkningen och organisationerna i Irland respektive Nordirland.

Finansförvaltningen är fördelad mellan förvaltningsmyndigheten, den utbetalande myndigheten och den verkställande myndigheten. Den utbetalande myndighetens uppgifter är fördelade enligt fonder. Utbetalande myndighet är för den regionala utvecklingsfonden och sammanhållningsfonden finansministeriet, för Europeiska socialfonden företags- handels- och arbetsministeriet och för EUGF jordbruks-, närings- och landsbygdsutvecklingsministeriet och för fiskerifonden havs- och naturresursministeriet. Som åtgärdsmyndigheter verkar i huvudsak ministerierna (Government Department) och deras territoriella myndigheter (State Agencies).

Utöver övervakningskommittéerna har Irland utvidgat ansvaret för övervakningen till territoriella myndigheter (NUTS 3-nivån), som utvärderar genomförandet av den nationella utvecklingsplanen, CSF och de operativa programmen. Som stöd för de territoriella myndigheterna finns EU Operational Committee. Kommittén leds av "the chairman of the Regional Authority". Medlemmar i kommittén är genom val utsedda lokala representanter för lokal och centralförvaltningen samt socialpartner. Dessutom är de viktigaste myndigheterna med operativt ansvar representerade i kommittén. Representanterna för de regionala myndigheterna hör också till uppföljningskommittéerna för CSF och de operativa programmen. Dessutom har Irland tre horisontella kommittéer som följer upp genomförandet av programmen: kommittéerna för jämlikhet och delaktighet, miljö samt sysselsättning och mänskliga resurser.

Att de territoriella operativa programmen har tagits med under den innevarande programperioden har medfört en betydande

regional satsning och effekt på utvecklandet och genomförandet av den nationella utvecklingsplanen. Det är betydelsefullt med avseende på decentraliseringen av den territoriella utvecklingen eftersom förvaltningen av strukturfondsprogrammen på Irland av hävd har varit koncentrerad till centralförvaltningen i hög grad.

Sverige

I Sverige är förvaltningen av strukturfonderna reglerad genom förordning (Förordning (1999:1424) om förvaltning av EG:s strukturfonder). Förvaltningen av strukturfondsprogrammen under programperioden 2000–2006 är mycket decentraliserad.

Som förvaltningsmyndigheter för mål 1- och mål 2-programmen samt gemenskapsinitiativprogrammen Interreg och Urban fungerar i huvudsak länsstyrelserna. Som förvaltningsmyndigheter fungerar länsstyrelserna också som programmets utbetalande myndigheter.

Som förvaltningsmyndighet för mål 3-programmet och gemenskapsinitiativet Equal fungerar Rådet för Europeiska socialfonden i Sverige och som utbetalande myndighet fungerar arbetsmarknadsstyrelsen. Inom mål 3-programmet sköts inspektionen av arbetsmarknadsstyrelsens kontrollgrupp. Svenska Finansdepartementet sköter koordineringen på EG-nivå.

Länsstyrelsernas uppgifter i fråga om strukturfonderna regleras i Förordning med länsstyrelseinstruktion. De länsstyrelser som fungerar som förvaltningsmyndigheter för mål 1- och 2-program har strukturfondsdelegationer som koordinerar genomförandet av programmen. Som delegationsordförande fungerar landshövdingen. I delegationen finns representanter för länen i programregionen både på regional och på lokal nivå. Delegationen har sitt huvudsekretariat i det län som sköter uppgifterna som förvaltningsmyndighet och beredningssekretariat i övriga län inom programområdet. Göteborgs kommun fungerar som beredningssekretariat för gemenskapsinitiativet Urban.

Strukturfondsdelegationen fattar de flesta projektbesluten.

Verket NUTEK i centralförvaltningen producerar sekreterartjänster för övervakningskommittéerna samt förvaltar uppföljningssystemet. Ordförande och vice ordförande för programövervakningskommittén tillsätts av Regeringskansliet.

Danmark

I Danmark fungerar ekonomi- och näringsministeriet (ÖEM) samt närings- och byggnadsstyrelsen som förvaltningsmyndigheter för både den regionala utvecklingsfonden och socialfonden. Detta avviker från fondperiodens början då sysselsättningsministeriet ansvarade för ESF.

I Danmark pågår en omfattande förvaltningsreform (kommunreform) som träder i kraft den 1 januari 2007. Länsstyrelserna (AMT), som historiskt har haft ett stort ansvar för genomförandet av strukturfondsprogrammen, läggs ner som resultat av kommunreformen. Antalet kommuner minskar från 271 till 98. I och med kommunreformen inrättas fem nya regioner varvid 14 länsstyrelser indras. Samtidigt läggs förvaltningsansvaret och uppgifterna om. De nya regionerna har betydligt färre uppgifter än de tidigare länsstyrelserna. De kommer t.ex. inte att ha beskattningsrätt. Regionerna leds av fullmäktige som tillsätts genom val.

I regionernas ansvar kommer att ingå att genomföra näringarna regionalt och de fungerar under följande strukturfondsperiod som verkställande myndighet för strukturfondsprogrammen (beslut om utbetalning). Under innevarande period har uppdraget skötts av länsstyrelserna.

Kommunernas delaktighet i strukturfondsverksamheten förstärks genom reformen. Under den kommande perioden består strukturfondsprojektens finansiering jämbördigt av finansiering från regionfullmäktige (fem regioner), förvaltningsmyndigheten (ÖEM), ministerierna, kommunerna och privata finansiärer.

Tillväxtrådet (vaeksråd), som fungerar som övervakningskommitté i Danmark under denna period, kommer inte att fungera som övervakningskommitté för programmen under den kommande perioden eftersom rådet inte uppfyller villkoren för partnerskapsprincipen. Till den förnyade tillväxtkommittén/övervakningskommittén kallas ekonomi- och kommunpartner.

I Danmark verkställs under den kommande perioden ett socialfondsprogram och ett regionalt utvecklingsfondsprogram. Koordineringen av programmen sammanförs under en övervakningskommitté.

Estland

Som förvaltnings-, utbetalnings- och revisionsmyndighet tjänstgör finansministeriet. Förvaltningsmyndighet för Equal är socialministeriet. Förmedlande myndigheter är utöver finansministeriet socialministeriet, ekonomi- och kommunikationsministeriet och jordbruksministeriet. Dessa ansvarar för prioriterade områden. Dessutom fungerar inrikesministeriet, miljöministeriet och undervisnings- och vetenskapsministeriet som förmedlande myndigheter som ansvarar för genomförandet av åtgärderna. Slutliga mottagare är ett flertal parter inom statsförvaltningen och föreningar som övervakas av staten och som beviljar stöd.

Förvaltningsmyndigheten har delegerat uppgifter till de förmedlande myndigheterna (bl.a. deltagande i beredningen av program och i övervakningskommittéer och godkännande av betalningsansökan tre gånger per år). Utöver strukturfondslagen finns rättsakter av mindre betydelse; i dem fastställs bl.a. de uppgifter som förvaltnings-, utbetalnings- och revisionsmyndigheterna har delegerat till de förmedlande myndigheterna och de slutliga mottagarna. De ministerier som ansvarar för de prioriterade områdena tillsätter för övervakning av det prioriterade området en arbetsgrupp där också förvaltningsmyndigheten medverkar. Finansministeriet koordinerar som förvaltningsmyndighet samordnandet av åtgärder inom olika fonder.

Medlen från strukturfonderna allokeras inte till de förmedlande myndigheterna. På deras ansvar ligger dock att säkerställa att den nationella finansieringsandelen budgeteras i statens budget. De förmedlande myndigheterna bereder utanordningar (för projekt), vilka den utbetalande myndigheten godkänner innan de sänds till statskontoret, där den egentliga utbetalningen verkställs. Bestämmelser om utanordningar ingår i strukturfondslagen och budgetlagen.

2.4. Bedömning av nuläget

Strukturfondslagen baserar sig i allt väsentligt på Europeiska gemenskapens rättsakter om strukturfonder. Strukturfondslagen innehåller dessutom bestämmelser av strikt nationell karaktär, vilka avses främja att de åtgärder som stöds med strukturfonderna genomförs effektivt och kopplas till det finländska förvaltningssystemet. Den nya allmänna förordningen innehåller ändringar som kräver ändringar också i strukturfondslagen. Också de nationella förfarandena vidläder vissa olägenheter och brister som bör korrigeras genom att lagen revideras.

Den nuvarande strukturfondslagen trädde i kraft före 2000 års grundlag. Trots att lagberedningen till vissa delar har kunnat beakta bestämmelserna i den nya grundlagen har man varit hänvisad till att ta in bestämmelser i lagen som har följt på regleringen i den gamla grundlagen men som inte längre motsvarar rättsläget efter att den nya grundlagen trädde i kraft.

Den nya allmänna förordningen baserar sig till sitt innehåll i hög grad på den nuvarande allmänna förordningens innehåll och struktur. Ändå innehåller den särskilt med avseende på programstrukturen och förvaltningen av medel från strukturfonderna ändringar som kräver att lagen revideras. Enligt den nya allmänna förordningen ska en medlemsstat upprätta en nationell plan. Den ska beaktas i den nationella lagen. Strukturfondernas antal har reducerats till två och målens antal till tre. Varje operativt program finansieras med endast en fond. Det kräver flera, huvudsakligen tekniska ändringar. Bestämmelserna om

gemenskapsinitiativprogram ska upphävas som obehövliga. Ett verksamhetssätt av typen Equal ingår i fortsättningen i det operativa programmet. Efterföljare till Interreg-gemenskapsinitiativprogrammen kan anses vara det operativa programmet för målet "Europeiskt territoriellt samarbete".

Under den nuvarande programperioden har ERUF- och ESF-åtgärder ingått i mål 1-, 2- och 3-programmen. Samordningen av åtgärderna har skett inom programmen i landskapets samarbetsgrupp och i samarbetsdokumentet. Under den nya programperioden upprättas man inom målet "regional konkurrenskraft och sysselsättning" för bägge fonderna på en fond baserade operativa program inom NUTS 2-områden. Att de operativa programmen baserar sig på en fond medför ett behov av samordningsförfaranden mellan programmen. Sedan åtgärderna för jordbruket och fiskerinäringen inte längre omfattas av strukturfonderna, finns det nu ett behov av att skapa förfaranden för samordning mellan jordbruksfonden och fiskerifonden.

Bestämmelserna om förvaltning av de nya operativa programmen ändras i den nya allmänna förordningen vilket kräver att lagen revideras. I den nya allmänna förordningen definieras ett förmedlande organ. För närvarande nämns det förmedlande organen i artikel 2 i kommissionens förvaltningsförordning. Definitionen ingår inte i den nuvarande strukturfondslagen. För att skapa klarhet i förvaltningen av strukturfonderna bör man ta in begreppet förmedlande organ i lagen, definiera vilka myndigheter som avses och vilka deras uppgifter är. I stället för den utbetalande myndigheten sköts dess uppgifter av den attesterande myndigheten som ska utses för varje operativt program. För närvarande utses den utbetalande myndigheten fondvis. Enligt den nya allmänna förordningen ska medlemsstaterna utse en revisionsmyndighet. För närvarande baserar sig revisionen främst på åtgärder vidtagna av de enskilda förvaltningsområden som beviljar medel från strukturfonderna. De nya bestämmelserna kräver att varje operativt program har en revisionsmyndighet som ansvarar för

inspektionen av projekten.

Till förvaltningen av de nationella strukturfondsmedlen hänför sig under den innevarande programperioden brister som medför att medlen förvaltas ineffektivt. Det finländska systemet är i hög grad decentraliserat och flera ministerier deltar i förvaltandet av strukturfondsprogrammen. Att flera ministerier deltar medför i sig ökad sakkunskap i användningen av strukturfondsmedlen och att användningen i högre grad kopplas till de nationella politikområdena. Strukturfondslagen är sekundär i förhållande till förvaltningsområdets specialreglering. På verksamheten i varje förvaltningsområde tillämpas i första hand dess egna bestämmelser, särskilt i fråga om det stödssystem som ska tillämpas. I det avseendet gäller behovet av revidering inte omedelbart strukturfondslagen. Systemets komplexitet kan särskilt i fråga om stödansökarna leda till att alla goda projekt inte omfattas av finansieringen. De komplicerade och tidsödande förfarandena kan få goda ansökare att avstå. Systemet bör förenklas och strömlinjeformas.

Förvaltningsmyndigheterna har rätt att utfärda allmänna föreskrifter, om uppfyllandet av den allmänna förordningens åligganden ovillkorligen kräver det. Innan föreskrifterna utfärdas skall förvaltningsmyndigheten och utbetalningsmyndigheten eller ett annat ministerium förhandla om frågan. Denna förhandlingsskyldighet har tolkats som ett villkor för att resultatet av förhandlingarna skall vara enhälligt. Om parterna har olik tolkning av situationen kan förvaltningsmyndighetens ställning bli problematisk.

Den revisionsmyndighet som ska utses för operativa program under den nya programperioden ansvarar för kontrollen av de operativa programmen. För närvarande är inspektionsrätten inom andra ministeriers förvaltningsområde begränsad. Inspektioner kan utföras på begäran av Europeiska gemenskapernas kommission, på grund av en allvarlig försummelse av strukturfondens revision eller av något annat vägande skäl. I praktiken är det besvärligt att påvisa

förutsättningarna för inspektion. Inspektionsrätten bör breddas för att en korrekt finansförvaltning ska kunna genomföras effektivt. Dessutom är inspektionsverksamheten för närvarande decentraliserad som varje enskilt förvaltningsområdes egen verksamhet vilket inte garanterar en tillräckligt enhetlig och med avseende på resurserna effektiv inspektion.

Enligt den nya allmänna förordningen ska den attesterande myndigheten kunna attestera ansökningar om utbetalning som den mottagit av myndigheterna, innan ansökningarna lämnas till kommissionen. Att attestera utgifter innebär under den nuvarande programperioden i praktiken att olika förvaltningsområden anmäler att uppgifterna är riktiga. Förfarandet bör utvecklas till att den attesterande myndigheten har tillräckliga befogenheter att verifiera utgifterna hos de förmedlande myndigheterna. Numera är emellertid inspektionsrätten begränsad på motsvarande sätt som för förvaltningsmyndigheten.

Verksamheten inom landskapets samarbetsgrupp gör det möjligt att genomförandet av de regionala strukturfondsprogrammen grundar sig på ett brett samarbete mellan myndigheter, kommuner och socialpartner. Regleringen har klargjort och stärkt landskapets samarbetsgrupps roll och dess verksamhet har utvecklats i en mera strategisk riktning. I det avseendet behövs ingen ändring. Däremot har verksamheten inom landskapets samarbetsgrupps sektioner varit lösryckt i förhållande till landskapets samarbetsgrupps verksamhet. Sektionernas ställning har ändrats också för att landskapets samarbetsgrupp med anknytning till lagen om regionutveckling behandlar olika förvaltningsområdets åtgärder som anknäver till landskapsprogrammet. Sektionernas ställning och uppgifter bör omvärderas. Också samarbetsgruppens interna arbete bör utvecklas vidare i en mer strategisk riktning.

I programmen för gemenskapsinitiativet Interreg har förvaltningskommittéerna och deras sekretariat utfört sina lagstadgade uppgifter väl. Deras sammansättning eller uppgifter behöver inte ändras. Förfarandet

med allokering av medel till andra målprogram bör förenhetligas.

Bestämmelserna om övervakningskommittéerna förblir i regel oförändrade i den nya allmänna förordningen. Visserligen kan övervakningskommittén enligt den nya allmänna förordningen ansvara för val av åtgärder i fråga om målet ”Europeiskt territoriellt samarbete”. Å andra sidan ger regleringen också möjligheter att som nu låta förvaltningskommittén fatta beslut om val. Stora ändringar behövs inte.

Landskapets samarbetsdokument ligger till grund för tilldelningen och fördelningen av programmedlen i centralförvaltningen. Av dem framgår de olika förvaltningsområdenas andelar av strukturfondsmedlen och den statliga finansieringen. Genom samarbetsdokumenten går det också att säkra att de finansiella ramarna håller i de olika programmen. De ministerier som är utbetalningsmyndigheter och de ministerier som använder strukturfondsmedel fördelar medlen i enlighet med ramarna till de myndigheter som agerar inom områdena. Förfarandet med samarbetsdokument har konstaterats fungera väl och de myndigheter som genomför program har varit nöjda med det. Budgetförfarandena bidrar till en del tröghet i förfarandet med landskapets samarbetsdokument till exempel beroende på återanvändning av bevilningsfullmakter som returnerats.

Landskapets samarbetsdokument sammanställs för följande finansårs förhandlingar om budgetpropositionen. Tidtabellen är en annan än för utarbetandet av landskapsprogrammets genomförandeplan, enligt vilken genomförandeplanen godkänns efter att budgetpropositionen har lämnats senast i slutet av oktober. Regleringen främjar inte på bästa sätt samordnandet av nationella medel och medel från strukturfonderna. I praktiken granskar man i samband med godkännandet av genomförandeplanen också de medel som ska tas med i landskapets samarbetsdokument. I det avseendet bör samordnandet av nationella medel och medel från strukturfonderna förbättras.

En av strukturfondslagens prioriteringar

var att de beviljande myndigheterna så snart som möjligt ska få medlen till sin disposition efter att budgeten har godkänts. Med undantag för programreserven fördelas medlen till regionerna enligt förvaltningsområde i början av året. Också programreserven fördelas enligt strukturfondslagen förvaltningsområdesvis till de ministerier som använder medel från strukturfonderna. Förfarandet vid fördelningen har medfört att överföring av medel från ett förvaltningsområde till ett annat är besvärligt senare under budgetåret och i allmänhet kräver tillämpning av förfarandet med tilläggsbudget. Med flexibel medelsanvändning avses användning av medel för det behov som vid varje tidpunkt är störst. Det gäller ny fördelning av medlen årligen mellan landskap och förvaltningsområden. I det avseendet är det nuvarande förfarandet tämligen stelt.

Bestämmelserna om programreserven har tagits in i strukturfondslagen också för att man vill skapa förutsättningar för projekt som omfattar flera landskap. Syftet med bestämmelserna har varit att främja uppkomsten och förvaltningen av projekt som har verkningar för regionutvecklingen och på så sätt effektivera genomföringen av programnivån. Programreserv har endast i ringa utsträckning reserverats i landskapets samarbetsdokument. Som en orsak till att det finns så få projekt som omfattar flera landskap har framhållits att det inom områdena råder brist på personer med kunskap och kompetens att sammanställa och genomföra projekt. Genomförandet av sådana projekt har ansetts kräva alltför mycket arbete och resurser, vilket myndigheterna inte kan frigöra för projektet.

Programreserven kan också användas för oförutsedda utgifter som uppstår under budgetåret. Enligt den nya allmänna förordningen kan en medlemsstat avsätta en reserv för oförutsedda utgifter. Bestämmelserna bör förnyas för att användningen av programreserven ska kunna utökas och för att användningen av den med avseende på förfaranden ska vara så effektiv som möjligt.

Inrikesministeriet ansvarar som förvaltningsmyndighet för systemet för

övervakning av mål 1- och 2 -programmen (FIMOS), och arbetsministeriet ansvarar som förvaltningsmyndighet för systemet för övervakning av mål 3-programmet (ESRA). Enligt strukturfondslagen och strukturfondsförordningen levererar de ministerier som använder medel från strukturfonderna besluts- och övervakningsuppgifter om projekt som finansierats inom deras förvaltningsområden till centrala övervakningssystem som förs av förvaltningsmyndigheterna genom direktöverföring eller med överföringsfiler. Handels- och industriministeriet, arbetsministeriet, jord- och skogsbruksministeriet och undervisningsministeriet översänder uppgifterna som överföringsfiler från sina uppföljningssystem till systemet FIMOS, som upprätthålls av inrikesministeriet. Detta har försakat dröjsmål i uppdateringen av projektuppgifterna. Dessutom har det förekommit tekniska problem med överföringsfilernas kompatibilitet med FIMOS-systemet. Som en följd av detta kan inte övervakningsuppgifterna anses vara fullt tillförlitliga om de inte särskilt har kontrollerats, vilket i sig är mycket arbetskrävande.

Av strukturfondslagens subsidiaritet följer att förvaltningsområdets specialbestämmelser tillämpas primärt på olika myndigheters beviljande av stöd, utbetalningar och övervakning. Bara om det inte har föreskrivits om saken i speciallagstiftning skall strukturfondslagen tillämpas. Bakgrunden till stiftandet av strukturfondslagen var att det inte då existerade något enhetligt regelsystem för beviljande av stöd. Rättsläget har förändrats i och med att statsunderstödslagen trädde i kraft 2001. Numera föranleds problemen av att statsunderstödslagen är subsidiär som allmän lag. Bestämmelserna om strukturfondslagen förbigår därmed bestämmelserna om statsunderstödslagen. Till de delar som det föreskrivits i båda lagarna om samma fråga har det uppstått oklarhet om vilkendera lagen som skall tillämpas. Sådant är läget särskilt i fråga om bestämmelserna om återkrav. Den rättsliga osäkerheten i fråga om vilken lag som ska

tillämpas på beviljande av stöd bör elimineras.

I anslutning till beviljande av stöd enligt den nya allmänna förordningen baserar sig bestämmelserna om rätt till stöd i större omfattning än för närvarande på nationell reglering. I den nya allmänna förordningen och i förordningarna om de enskilda fonderna ingår vissa bestämmelser om rätt till stöd. Betalandet av stöd ska vara baserat på faktiska utgifter, inkomster av investeringsprojekt ska avdras från de godtagbara utgifterna och en åtgärd får inte undergå vissa betydande förändringar i regel inom fem år från det att den har avslutats. Dessutom ingår bestämmelser om stödberättigade utgifter i ERUF-förordningen och ESF-förordningen. I fråga om målet "Europeiskt territoriellt samarbete" är avsikten att närmare bestämmelser om stödberättigade utgifter ska utfärdas i kommissionens tillämpningsförordning. Risker är att ändringen resulterar i att bestämmelserna om beviljande av nationellt stöd blir mer differentierade med en mer komplicerad förvaltning som följd.

Behov av ändring som påkallas av grundlagen är i synnerhet frågor som gäller delegeringsbestämmelser och adekvat författningsnivå. I 80 § i grundlagen föreskrivs att Republikens president, statsrådet och ministerierna kan utfärda förordningar med stöd av ett bemyndigande i denna grundlag eller i någon annan lag. En lag som innehåller bemyndiganden ska dessutom uppfylla de krav på precision och avgränsning som grundlagsutskottet enligt sin utlåtandepraxis förutsätter. Enligt 8 § 3 mom. i strukturfondslagen kan förvaltningsmyndigheten meddela de utbetalande myndigheterna och de övriga ministerier som använder medel från strukturfonderna allmänna föreskrifter som gäller förvaltningen av, tillsynen över och inspektionen av programmen för strukturfonderna. En motsvarande bestämmelse för den utbetalande myndighetens vidkommande ingår i lagens 13 § enligt vilken den utbetalande myndigheten kan meddela en myndighet som avses i 1 mom. allmänna föreskrifter om användningen av medel från

strukturfonderna, om fullgörandet av skyldigheterna enligt Europeiska gemenskapens lagstiftning och en ändamålsenlig skötsel av förvaltningen av, tillsynen över och inspektionen av medel från strukturfonderna nödvändigtvis förutsätter detta. I fråga om förbunden på landskapsnivå ingår motsvarande bestämmelse i lagens 14 §.

Bestämmelserna om delegering innebär att utfärda bestämmelser för myndigheterna och förbunden på landskapsnivå. Bestämmelsernas område omfattar reglering med verkningar också utanför statens förvaltning. Det gäller inte enbart förvaltningsinterna bestämmelser. Så inverkar t.ex. bestämmelserna om användning av medel från strukturfonderna i enlighet med sin karaktär direkt på stödtagarna. Likaså inverkar bestämmelserna om övervakning och inspektion utgångsmässigt på stödtagarna såvida det inte gäller rent tekniska administrativa bestämmelser. I fråga om förbunden på landskapsnivå måste en adekvat delegeringsbestämmelse basera sig på lag med stöd av 121 § i grundlagen.

Enligt 42 § i strukturfondslagen utfärdas närmare bestämmelser genom förordning. De bestämmelser av lägre rang som utfärdas ska definieras enligt grundlagen.

3. Målsättning och de viktigaste förslagen

3.1. Målsättning

Utgångspunkten är att till den nationella förvaltningen av strukturfonder anpassa ändringarna i den nya allmänna förordningen och de andra författningarna om strukturfonder. Dessutom skall det gå lättare att dra nytta av strukturfondsprogrammen i regionalt hänseende. Syftet är också att låta regionerna överta vissa förvaltningsuppgifter.

Målet är att förbättra förvaltningen, genomförandet och nyttan av programmen samt att regionalt och inom centralförvaltningen effektivisera samordningen av de operativa program som delfinansieras av olika fonder. Medlen skall fördelas mer flexibelt och med beredskap för

oförutsedda utgifter.

Inom ramen för den reviderade EG-lagstiftningen är syftet att förtydliga och förenkla den nationella förvaltningen och uppföljningen av programmen så att verksamheten kan effektiviseras och strukturfondsåtgärderna blir mer verkningsfulla. Flera bestämmelser i den nya allmänna förordningen förenklar förvaltningen av strukturfonder i EU. Sådana bestämmelser är t.ex. ett minskat antal mål, principen om en enda fond i de operativa programmen, en förenklad programstruktur, riktlinjer för förvaltning av medlen, möjligheten att delvis lägga ned de operativa programmen efter att åtgärderna slutförts och minskade bestämmelser om rätten till stöd på unionsnivå. Ändringarna bidrar också till en förenkling av det nationella systemet.

I synnerhet när det gäller tillsynen över medlen i strukturfonderna är syftet att förenkla och effektivisera inspektionsverksamheten. Samtidigt beaktas statens produktivitetsprojekt.

3.2. De viktigaste förslagen

För tydlighetens skull föreslås att den nya lagen skall innehålla bestämmelser om förvaltningen av strukturfonder. Den nya allmänna förordningen för med sig många ändringar i den nationella lagstiftningen, så det är la gtekniskt motiverat att stifta en helt ny lag som upphäver den gällande lagen om strukturfonder.

En viktig utgångspunkt är dagens system för planering av regionutvecklingen, där landskapsförbunden är regionutvecklingsmyndigheter. De har främst i uppgift att svara för den allmänna utvecklingen av landskapet i samråd med de statliga myndigheterna. Med målet regional konkurrenskraft och sysselsättning utarbetas de ERUF-delfinansierade operativa programmen storregionsbaserat under ledning av landskapsförbunden. Det motsvarar aktuell praxis. Programmen verkställs i regionerna enligt partnerskapsprincipen. Det är arbetsministeriet som svarar för beredningen av ESF-delfinansierade operativa program. Den regionala delen i det operativa

programmet bereds storregionsbaserat under ledning av arbetskrafts- och näringscentralerna.

Regeringen föreslår att de planer och operativa program som läggs upp under en ny programperiod skall beskrivas. Enligt den nya allmänna förordningen utarbetar medlemsstaterna utifrån de riktlinjer som rådet godkänt en nationell plan som lämnas till kommissionen inom fem månader efter att de strategiska riktlinjerna för gemenskapens politik har blivit godkända. Den nationella planen godkänns av statsrådet.

På grundval av den nationella planen föreslås medlemsstaterna utarbeta operativa program vars innehåll bestäms i den nya allmänna förordningen.

ERUF-delfinansierade operativa program är programmen för regional konkurrenskraft och sysselsättning för Södra Finland, Västra Finland, Östra Finland, Norra Finland och Åland. De ESF-delfinansierade operativa programmen består av programmen för regional konkurrenskraft och sysselsättning för Fastlandsfinland respektive Åland. Programmet för Fastlandsfinland gäller hela landet utom Åland. Det innehåller en riksomfattande del och avsnitt om det regionala genomförandet av och finansieringsramen för ESF-programmet i storregionerna Södra Finland, Västra Finland, Norra Finland och Östra Finland (NUTS II).

I propositionen föreslås att statsrådet på föredragning av inrikesministeriet inom centralförvaltningen tillsätter en strukturfondsdelegation som samordnar och följer upp strukturfondsåtgärderna samt åtgärderna för att utveckla landsbygden och fiskeriet. Inrikesministeriet förelägger strukturfondsdelegationen de ärenden som gäller Europeiska regionala utvecklingsfonden. Arbetsministeriet förelägger de ärenden som gäller Europeiska socialfonden, medan jord- och skogsbruksministeriet förelägger de ärenden som gäller utvecklingen av landsbygden och fiskeriet.

I fråga om målet för regional konkurrenskraft och sysselsättning är inrikesministeriet förvaltningsmyndighet och

attesterande myndighet för de ERUF-delfinansierade operativa programmen. Ministeriet genomför åtgärderna samt fördelar ansvaret och delegerar det eventuellt till andra myndigheter. De operativa förvaltnings- och verkställighetsuppgifterna kan handhas av ett landskapsförbund i en storregion enligt en överenskommelse mellan landskapsförbunden i storregionen. Det är arbetsministeriet som är förvaltningsmyndighet och attesterande myndighet för ESF-delfinansierade operativa program.

I fråga om målet för det regionala samarbetet i Europa föreslås de landskapsförbund som nämns i programdokumentet vara förvaltningsmyndigheter och attesterande myndigheter. Detta motsvarar de gällande bestämmelserna om förvaltnings- och betalningsmyndigheter.

Regeringen föreslår att förvaltningsmyndigheten och den attesterande myndighetens befogenheter att utföra inspektioner gällande målet för regional konkurrenskraft och sysselsättning utvidgas med tanke på principen för sund ekonomisk förvaltning.

Varje landskap har en samarbetsgrupp som samordnar verkställigheten av strukturfondsprogrammen och åtgärderna för regional utveckling. Det motsvarar de gällande bestämmelserna. Sammansättningen föreslås bli justerad så att den motsvarar definitionen av partnerskap i den allmänna förordningen. Samarbetsgruppen föreslås kunna tillsätta sektioner som bereder ärenden. Samarbetsgruppen har inte längre några obligatoriska sektioner.

Regeringen föreslår att medlen fördelas regionalt enligt ett förfarande med samarbetsdokument. I det anges de årliga medlen för ERUF-delfinansierade operativa program inbegripet EU-medel och statlig finansiering samt fördelning enligt förvaltningsområde. Dessutom anges programmedlen för de regionala delarna i de ESF-delfinansierade operativa programmen och fördelningen enligt förvaltningsområde. De riksomfattande ESF-åtgärderna ingår i de uppgifter som landskapets samarbetsgrupp har hand om utöver samordningen och

anpassningen av den regionala utvecklingen. Arbetsministeriet fördelar medlen i den riksomfattande delen av ESF-delfinansierade operativa program mellan strategiska projekt för att främja sysselsättning och kompetens.

Realiseringsplanen för landskapsprogrammet och landskapets samarbetsdokument utarbetas samtidigt. Samarbetsdokumentet blir en del av realiseringsplanen. Då kan de nationella medlen och strukturfondsmedlen samordnas bättre, vilket gör förfarandet enklare.

För varje program utses en övervakningskommitté som avses i den nya allmänna förordningen. Dess uppgifter bestäms med stöd av den nya allmänna förordningen och motsvarar huvudsakligen dem som nämns i förordningen. Kommitténs sammansättning föreslås inte bli ändrad.

I fråga om de operativa programmen för målet regional konkurrenskraft och sysselsättning är revisionsmyndigheten. I fråga om de operativa program som i Finland administreras för målet samarbete mellan regionerna i Europa är revisionsmyndigheten det landskapsförbund som nämns i programdokumentet.

Programarbetet effektiviseras genom att behandlingen av medlen ändras i statsbudgeten. Behandlingsskedena blir också färre i centralförvaltningen. ERUF- och ESF-medlen samt medfinansieringen som gäller dem föreslås bli sammanställda under förvaltningsmyndighetens huvudtitel (ett moment).

I fråga om fördelningen av medlen föreslår regeringen att en del av dem lämnas i programreserven för medelöverföringar som föreslås i landskapets samarbetsdokument, för landskapens gemensamma projekt och eventuella plötsliga finansieringsbehov t.ex. då den lokala sysselsättningen snabbt försämras.

Lagen skall inte innehålla några bestämmelser om återkrav, utan i förekommande fall iakttas statsunderstödslagen, om inte annat föreskrivs i speciallagstiftningen för förvaltningsområdet i fråga.

Målet för den nya programperioden är att åstadkomma ett uppföljningssystem där uppgifterna om alla program och

förvaltningsområden registreras direkt. Det nya systemet skall bestå av register över behandlingen av enskilda projektansökningar, projektuppföljning och -rapportering samt övervakning. Systemet skall vara kompatibelt med de systemprogram som handels- och industriministeriet och arbetsministeriet nu använder. De förbättras så att de fyller kraven under den nya programperioden. Systemet skall också vara så integrerat som möjligt så att uppgifterna bara en gång behöver registreras i det eller i något annat tillkopplat system. Regionutvecklingslagen föreslås bli ändrad genom att de viktigaste ändringarna som föranleds av bestämmelserna i strukturfondslagen införs.

4. Propositionens konsekvenser

4.1. Ekonomiska konsekvenser

Propositionen får konsekvenser för hur användningen av programmedlen planeras och allokeras, hur de fördelas mellan de myndigheter som genomför programmen samt hur en klanderfri kapitalförvaltning säkerställs.

I enlighet med lagen administreras strukturfondsprogrammen under Europeiska gemenskapens nya programperiod när det gäller målet för regional konkurrenskraft och sysselsättning samt samarbete mellan regionerna i Europa. Antalet operativa program för målet regional konkurrenskraft och sysselsättning är fem. Av dem är fyra ERUF-delfinansierade operativa program för storregioner (Södra Finland, Östra Finland, Västra Finland och Norra Finland) och ett är det riksomfattande ESF-delfinansierade operativa programmet för Fastlandsfinland. Ett av programmen för målet samarbete mellan regionerna i Europa administreras i Finland. Det är programmet för gränsregionalt samarbete mellan Finland, Sverige, Estland och Lettland.

Gemenskapens totala medfinansiering är 1 716 miljoner euro. Medfinansieringen av strukturfonder kan uppgå till högst 50 procent av den totala offentliga finansieringen, så med beaktande av den statliga och kommunala medfinansieringen är

den totala offentliga medfinansieringen av programmen för strukturfonder 3 432 miljoner euro. Dessutom binds en avsevärd andel privat finansiering vid de operativa programmen. Medfinansieringen av programmen för strukturfonder står för 1-2 procent av landskapens bruttonationalprodukt.

Alla ovannämnda program inverkar positivt på den regionala sysselsättningen, näringslivets verksamhetsbetingelser och indirekt på beskattningsutfallet.

Propositionen har konsekvenser för statsekonomi och utgiftsfördelningen inom förvaltningsområdena. Enligt lagförslaget koncentreras revisionen av strukturfonderna till ett ministerium när det gäller det operativa programmet för regional konkurrenskraft och sysselsättning. Under den pågående programperioden har revisionsverksamheten varit uppdelad på olika förvaltningsområden. Nu deltar åtta ministerier i verkställigheten av programmen för strukturfonder. Om revisionsverksamheten koncentreras under den nya programperioden betyder det att sju ministerier överläter sina revisionsuppgifter till en revisionsmyndighet som inrättas vid ett ministerium. Jordbruks- och fiskerifondens åtgärder finansieras inte med medel ur strukturfonder. Revisionsmyndighetens verksamhet avses bli finansierad genom anslagsöverföringar från andra ministerier enligt respektive förvaltningsområdes ekonomiska ramar. Enligt beräkningar behövs det 2 400-3 000 revisionsdagar om året. Revisionsmyndighetens personal är åtminstone i början en chef, tre personer som utför inspektioner och en person på sekreterarnivå. Detta genomförs genom tjänsteöverföringar. Inspektionerna utförs huvudsakligen i form av köpta tjänster och finansieras som teknisk assistans för de operativa programmen. Totalkostnader stiger något jämfört med nuläget, för en revidering av stickprovsprinciperna för inspektionerna inför den nya programperioden medför att revisionsvolymen ökar.

Propositionen skall förverkligas inom program – och statsekonomiramen samt vad som har bestämts om budgeten.

Propositionen skall förverkligas så att statens produktivitetprojekt och dess ändamål kan nås på den här delen. Avsikten är också att produktiviten av offentlig administration av strukturfonderna inklusive landskapsförbund skall tillväxa.

4.2. Konsekvenser för myndigheterna

I förslaget preciseras förvaltningsmyndighetens, den attesterande myndighetens och revisionsmyndighetens uppgifter och befogenheter. Då revisionen koncentreras till en enda revisionsmyndighet blir den effektivare. Samtidigt effektiviseras myndighetsverksamheten och bättre förutsättningar skapas för bl.a. utarbetning och genomförande av anvisningar för myndigheterna.

Metoderna för samordning mellan olika myndigheter stärks både inom centralförvaltningen och regionalt. Den av statsrådet tillsatta delegationen för strukturfonder svarar för samordningen av strukturfondsåtgärderna och åtgärderna för att utveckla landsbygden och fiskeriet samt rapporterar om dem till statsrådet. Detta utökar och intensifierar samarbetet mellan ministerierna. Det resulterar i en mer övergripande uppfattning av hur utvecklingsåtgärderna inverkar nationellt och regionalt. Det leder till att statsförvaltningen blir effektivare.

Landskapens samarbetsgrupper samordnar mer effektivt på regional nivå strukturfondsåtgärderna samt åtgärderna för att utveckla landsbygden och fiskeriet. Då samarbetsgrupperna förbättrar sin verksamhet och får en starkare ställning kan regionerna som helhet utvecklas, vilket leder till att programmen och programåtgärderna får bättre effekt. Detta utökar och intensifierar samarbetet mellan de regionala myndigheterna samt effektiviserar den regionala förvaltningen.

Genom ett bättre förfarande med landskapets samarbetsdokument stärks landskapets strategiska planering och utökas styreffekten av det praktiska programarbetet. Samtidigt effektiviseras förvaltningen och samordningen mellan myndigheterna.

4.3. Miljökonsekvenser

Förslaget har inga direkta konsekvenser för luftens, vattnets eller jordens kvalitet. Inte heller inverkar det skadligt på den naturliga mångfalden. De strukturfondsprogram som administreras enligt förslaget har på lokal nivå positiva konsekvenser för luftens, vattnets och jordens kvalitet samt den naturliga mångfalden. Programmen för strukturfonderna används inte för att genomföra projekt som inverkar negativt på miljön.

4.4. Samhälleliga konsekvenser

Föremål för regional utveckling och samtidigt utvecklingsfaktorer är 1) den regionala ekonomin, sysselsättningen och befolkningen, 2) näringsverksamheten och kompetensen, 3) invånarna och välbefinnandet, 4) infrastrukturen och tillståndet i miljön samt 5) förvaltningen och utvecklingsresurserna. Förslaget inverkar direkt på förvaltningen och resurserna för regional utveckling.

Tack vare samordningsmetoderna inom centralförvaltningen kompletterar strukturfondsåtgärderna samt åtgärderna för att utveckla landsbygden och fiskeriet varandra bättre och blir nationalekonomiskt och samhällsligt sett effektivare. På regionnivå blir åtgärderna och förhållandet mellan dem föremål för en mer omfattande granskning, vilket leder till ökat deltagande och möjligheter att delta i beslutsprocesser samt gör programmen effektivare. Då revisionen av de nationella programmen koncentreras kan revisionsresurserna användas mer effektivt. En enhetlig revisionsverksamhet kan på lång sikt standardisera förfarandena inom de olika förvaltningsområdena. Det gör att programmen kan sättas i verket mer effektivt och att resultaten blir positivare.

Indirekt påverkar förslaget också andra regionala utvecklingsobjekt via programmen. Strukturfondsprogrammen i Finland fokuserar under den nya programperioden speciellt på forskning, innovationer, tillgänglighet och nya arbetsplatser. Investeringarna i mänskligt kapital är viktiga

för anpassningen till ekonomiska och strukturella förändringar. De operativa programmen har också positiva konsekvenser för miljön, företagens verksamhetsbetingelser samt förutsättningarna för arbete och boende.

Med tanke på jämställdheten mellan kvinnor och män vidtas programåtgärderna inom branscher där det finns betydande skillnader mellan kvinnors och mäns ställning. Målet är att främja jämställdheten och beakta könsperspektivet i de olika verkställighetsfaserna. Utfallet följs upp. Tack vare målsättningen och uppföljningen främjar förslaget indirekt jämställdheten via programmen.

5. Beredning

5.1. Beredningskedan

När den gällande strukturfondslagen stiftades förutsatte riksdagen att regeringen skulle överlämna en detaljerad redogörelse om hela reformen före utgången av 2003. Statsrådet har därför överlämnat en regionalpolitisk redogörelse där kapitel 1 innehåller den redogörelse som riksdagen avsåg. Om redogörelsen har förvaltningsutskottet lämnat ett betänkande, FvUB 14/2004. Dessa beaktades vid beredningen av propositionen. Dessutom har utvärderingsrapporterna om strukturfondsprogrammen beaktats som beredningsmaterial.

Den 11 april 2006 tillsatte inrikesministeriet en arbetsgrupp med uppgift att bereda en revidering av lagen om den nationella förvaltningen av programmen för strukturfonderna. I arbetsgruppen var berörda ministerier, landskapsförbund, arbetskrafts- och näringscentraler samt länsstyrelser representerade. Arbetsgruppen sammanträdde sju gånger.

De viktigaste principerna i förvaltningsmodellen har dessutom behandlats i en strategiarbetsgrupp som inrikesministeriet tillsatt. Denna arbetsgrupp har bl.a. i uppgift att utarbeta ett förslag till nationell plan för Finlands regional- och strukturpolitik samt ett förslag till nationell förvaltnings- och uppföljningsmodell för

strukturfundsprogrammen. I arbetsgruppen ingår representanter för ministerier, regioner och sociala partner. På förslag av strategiarbetsgruppen fattade ministerarbetsgruppen för regional utveckling och förvaltning beslut om de viktigaste principerna för förvaltningsmodellen den 7 mars 2006.

Som resultat av arbetsgruppens arbete för att revidera strukturfundslagen godkändes ett utkast till proposition den 29 juni 2006. Arbetsgruppen var inte enig om alla detaljer i förvaltningsmodellen. De viktigaste öppna frågorna var hur strukturfundsmedlen och den nationella medfinansieringen behandlas i statsbudgeten och var revisionsmyndigheten placeras. Utkastet bereddes vidare av tjänstemän vid inrikesministeriet för utlåtande.

Revideringen av regionutvecklingslagen har beretts som tjänsteuppdrag vid inrikesministeriet.

5.2. Utlåtanden

Utlåtanden om utkastet till proposition inbegärdes den 10 juli 2006. Utlåtandena skulle lämnas senast den 4 augusti 2006. Remissen var omfattande och sammanlagt inkom 58 utlåtanden. Enligt många utlåtanden var tidsfristen för kort, eftersom den inföll under semestertiderna.

Utlåtande har lämnats av handels- och industriministeriet, kommunikationsministeriet, jord- och skogsbruksministeriet, undervisningsministeriet, försvarsministeriet, social- och hälsovårdsministeriet, arbetsministeriet, statsrådets kansli, finansministeriets controllerfunktion, finansministeriet, miljöministeriet, utbildningsstyrelsen, Finlands miljöcentral, Vägförvaltningen, teknologiska utvecklingscentralen, landskapsförbunden (17), Samkommunen för landskapet Kajanaland, Finlands Kommunförbund, länsstyrelserna (5), Södra Österbottens arbetskrafts- och näringscentral, Tavastlands arbetskrafts- och näringscentral, Norra Österbottens arbetskrafts- och näringscentral, Satakunta arbetskrafts- och näringscentral, Nylands arbetskrafts- och näringscentral,

Tavastlands vägdistrikt, Lapplands vägdistrikt, Uleåborgs vägdistrikt, Tavastlands miljöcentral, Norra Österbottens miljöcentral, Norra Savolax miljöcentral, Sametinget, Centralförbundet för lant- och skogsbruksproducenter MTK rf, Centralhandelskammaren, Industrins Centralförbund och Finlands Fackförbunds Centralorganisation FFC rf. Tjänstemannacentralorganisationen FTFC rf och AKAVA rf har lämnat ett gemensamt utlåtande.

Lagens syfte tillstyrks överlag. Lagförslaget anses dock ha rätt liten förenklande och förbättrande effekt på den nationella förvaltningen och verkställigheten av EG-programmen samt deras effektivitet. Trots det anses lagförslaget vara ganska lyckat. I en rad utlåtanden sägs att lagförslaget än så länge är ett utkast och behöver preciseras. Detta gäller i synnerhet definitionen och användningen av begrepp.

I lagen borde det noggrannare anges vilka uppgifter som förvaltningsmyndigheten kan överföra och vem som fattar beslut om överföringen. Dessutom anses det att närmare bestämmelser om användningen av strukturfundsmedlen och övervakningen bör utfärdas genom förordning av statsrådet och inte av ministerierna. Utfärdandet får inte förplikta ministerierna att förhandla sinsemellan. De föreslagna befogenheterna att styra förvaltningsmyndighetens verksamhet anses vara otillräckliga. Ett utfärdande av anvisningar får inte vara bundet vid ett krav på nödvändighet. Förvaltningsmyndigheten bör kunna utfärda bestämmelser för de myndigheter som använder och förmedlar medel. Vissa anser dock att befogenheterna är tillräckliga och att anvisningar bör utfärdas bara om det är nödvändigt. Definitionen av förmedlande organ och deras uppgifter föreslås bli preciserad.

I flera utlåtanden tillstyrks de föreslagna ändringarna i behandlingen av strukturfundsmedlen och den statliga medfinansieringen i statsbudgeten. Förfarandet anses förenkla och effektivisera användningen av medlen. Visserligen anses det också att bestämmelserna om statsbudgeten bör införas endast i lagen om

statsbudgeten. I fråga om de riksomfattande medlen ur Europeiska socialfonden i synnerhet bör förvaltningsområdets befogenheter och anslag framgå av budgeten för att styrningen av förvaltningsområdena skall fungera. Den offentliga finansiering som motsvarar strukturfondsmedlen bör höra till de berörda ministeriernas egna huvudtitlar i budgeten. Det framförs önskemål om att grunderna för fördelningen av programreserven skall preciseras.

Förslaget om delegationen för strukturfonderna får överlag bifall men dess uppgifter bör preciseras.

Vissa anser det vara bra att landskapets samarbetsgrupp inte har några obligatoriska sektioner. Andra är av motsatt åsikt och föreslår att lagen skall innehålla en bestämmelse om att en landsbygdssektion skall inrättas och ledas av en representant för arbetskrafts- och näringscentralen. Samarbetsgruppens sammansättning anses inte behöva bli större, för då är inte alla föreslagna organisationer representerade i landskapet och sammansättningen blir alltför omfattande. I flera utlåtanden anser man att ett positivt beslut av samarbetsgruppen bör vara mer bindande och att endast ett juridiskt hinder bör berättiga till avvikelser från beslutet. Man anser också att bara finansiären bör ha rätt att fatta beslut och att ett positivt beslut av samarbetsgruppen inte kan vara bindande på det föreslagna sättet.

Inrikesministeriet har gjort en sammanställning av utlåtandena.

DETALJMOTIVERING

1. Motivering

1.1. Strukturfondslagen

1 kap. Allmänna bestämmelser

1 §. Tillämpningsområde. Lagen föreslås bli tillämpad på de planer och program som medfinansieras genom Europeiska regionala utvecklingsfonden och Europeiska socialfonden, på utarbetandet och genomförandet av planerna och programmen samt på förvaltning, tillsyn och inspektion när det gäller finansieringen från strukturfonderna och motsvarande nationella medfinansiering ur offentliga medel. Insatser inom EU:s regional- och strukturpolitik genomförs genom programmen. I den nya allmänna förordningen om EU:s regional- och strukturpolitik föreskrivs om mål och uppgifter, ett strategiskt förhållningstätt till samordning, programarbete och dess effektivitet, administration av programmen, utvärdering och kontroll och ekonomisk förvaltning. Syftet med lagen är att EU:s regional- och strukturpolitik skall kunna genomföras effektivt i Finland. En av de viktigaste principerna med politiken är att gemenskapsinsatserna skall komplettera de nationella insatserna och att de inte får ersätta medlemsstaternas nationella offentliga utgifter inom programområdena. Programmen innefattar dels medel från EU, dels nationella offentliga medel. Följaktligen föreslås att lagen skall tillämpas på både Europeiska unionens medfinansiering och den nationella offentliga medfinansieringen.

Lagen tillämpas på förvaltning, tillsyn och inspektion strukturfondsprogrammen. Programinsatserna gäller både EU:s medfinansiering och den nationella offentliga medfinansieringen. Med tillsyn avses allmänt verksamhet som är inriktad på de stödbeviljande myndigheterna och stödmottagarna. Tillsynen skall manifesteras i generell övervakning och uppföljning av verksamheten, men också i kontroller. Inom

ramen för strukturfondsprogrammen utförs kontroller av förvaltningsmyndigheterna, de attesterande myndigheterna och revisionsmyndigheterna i enlighet med vad som hör till dem.

Hur lagen tillämpas på landskapet Åland föreskrivs med stöd av självstyrelselagen för Åland (1144/1991). Lagen tillämpas inte i landskapet på ärenden som landskapet enligt 18 § i självstyrelselagen har lagstiftningsbehörighet i. Å andra sidan tillämpas rikets lagstiftning i ärenden där lagstiftningsbehörigheten enligt självstyrelselagen hör till riket. Inom de sektorer som berörs av programmen för gemenskapsinitiativ hör lagstiftningsbehörigheten åtminstone till största delen till landskapet. I det hänseendet kommer den föreslagna lagen inte att tillämpas på landskapet Åland. Däremot tillämpas lagen i landskapet om ett strukturfondsprogram ingår i rikets lagstiftningsbehörighet. Om förvaltningsuppgifter i samband med den typen av program överförs på självstyrelsemyndigheter i landskapet skall överföringen genomföras genom en överenskommelseförordning som avses i 32 § i självstyrelselagen.

Mekanismen för planeringen av den regionala utvecklingen finns inskriven i regionutvecklingslagen. En bestämmelse om detta föreslås i 2 mom. Syftet är att bestämmelserna om budgeten skall ingå i lagen om statsbudgeten (423/1988). Bestämmelser om detta föreslås ingå i 2 mom.

I likhet med den gällande lagen får den föreslagna lagen i 3 mom. en bestämmelse om att strukturfondslagen är sekundär i relation till speciallagstiftningen inom respektive förvaltningsområde. Tanken är dock att bestämmelser om förvaltningen av strukturfondsmedel uteslutande skall ingå i denna lag. Regleringen är därmed sekundär bara i begränsad omfattning. Av detta följer att det ingår särskilda bestämmelser om

stödsystemen för dels stöd från strukturfonderna, dels nationellt stöd inom respektive förvaltningsområde. Om det inte finns några bestämmelser tillämpas statsunderstödslagen (688/2001) på beviljande av och tillsyn över statliga stöd. Speciallagar kan dessutom hänvisa till att statsunderstödslagen tillämpas. Relevanta stödsystem som kan komma att tillämpas i dessa fall är lagen om stödande av företagsverksamhet (1068/2000) och lagen om offentlig arbetskraftsservice (1295/2002), där det explicit sägs ut att statsunderstödslagen tillämpas när en arbetskraftsmyndighet beviljar, betalar ut och återkräver ett stöd, ett understöd eller en förmån enligt lagen. Däremot grundar sig befogenheten att bevilja strukturfondsstöd inom undervisningsministeriets och social- och hälsovårdsministeriets förvaltningsområde på strukturfondslagen. En bestämmelse om detta föreslås i 64 §. Övriga speciallagar med relevans för andra än myndigheter är lagen om statens specialfinansieringsbolag (448/1998) och lagen om statens specialfinansieringsbolags kredit- och borgensverksamhet (445/1998).

Lagen om stödande av företagsverksamhet håller på att ses över. Den nya lagen skall enligt planerna träda i kraft någon gång under 2007.

2 §. Definitioner. I paragrafen föreslås ingå de begrepp som är viktiga för tillämpningen men som inte definieras i de behöriga paragraferna. Enligt den nya allmänna förordningen minskar strukturfonderna till två. Under den nya programperioden kommer Finland att genomföra målet regional konkurrenskraft och sysselsättning och målet europeiskt territoriellt samarbete. För att genomföra målen upprättas det operativa program. De operativa programmen för är målet regional konkurrenskraft och sysselsättning är nationella. De täcker in hela landet utom Åland som får egna program. Däremot gäller programområdet för de operativa programmen inom ramen för målet europeiskt territoriellt samarbete två eller flera medlemsstater. Programmen är således internationella. Varje program finansieras från en enda fond. Nationella operativa

program som delfinansieras av Europeiska regionala utvecklingsfonden (ERUF) är regionala strukturfondsprogram och upprättas för större regioner. Operativa program som delfinansieras av Europeiska socialfonden (ESF) är nationella program med dels rikstäckande, dels regionala delen.

I punkt 9 ingår en definition på förmedlande organ och den grundar sig på definitionen i den nya allmänna förordningen. Enligt artikel 59 i den nya förordningen får medlemsstaten utse ett eller flera förmedlande organ för att utföra några eller alla av förvaltningsmyndighetens eller den attesterande myndighetens uppgifter under den myndighetens ansvar.

För tydlighetens skull får paragrafen i punkt 9 en definition på stödmottagare. Definitionen grundar sig på den nya allmänna förordningen. Stödmottagare kan vara offentlig- eller privaträttsliga aktörer, stiftelser eller fysiska personer. När det gäller stödordningar i enlighet med artikel 87 i EG-fördraget, som avser statsstöd, är stödmottagarna offentliga eller privata företag som genomför enskilda projekt och får offentligt stöd. Definitionen på stödmottagare skiljer sig från definitionen på slutlig stödmottagare som tillämpas på den pågående programperioden i det hänseendet att de stödbeviljande organen är de slutliga stödmottagarna i fråga om stödordningar för statsstöd i enlighet med artikel 87 i EG-fördraget, om stöden beviljas av organ som utses av medlemsstaten.

Stödmottagaren har ett väsentligt samband med definitionen på insats i den nya allmänna förordningen. En definition föreslås ingå i punkt 11. En insats är ett projekt eller en grupp av projekt som valts ut under förvaltningsmyndighetens ansvar enligt de kriterier som fastställts av övervakningskommittén och som genomförs av en eller flera stödmottagare i syfte att uppnå målen för det prioriterade område som insatsen relaterar till. I den gällande allmänna förordningen avser insats varje insats eller projekt som genomförs av de slutliga stödmottagarna. Den nya definitionen förtydligar tillämpningen. Insatserna är dessutom förknippade med regionala urvalskriterier. Bestämmelser om dem finns i

21 § 4 punkten.

3 §. Redovisning av strukturfondsmedlen. Som under den pågående programperioden kommer strukturfondsmedlen att huvudsakligen att upptas i statsbudgeten. Ett undantag från denna huvudregel är de operativa programmen inom ramen för målet europeiskt territoriellt samarbete. Där redovisas strukturfondsmedlen direkt till det landskapsförbund som är attesterande myndighet. Avsikten är att en motsvarande bestämmelse som i den nuvarande strukturfondslagens 5 § skulle upptas i lagen om stadsbudgeten.

2 kap. Programplanering

4 §. Nationell plan. Paragrafen föreskriver om en nationell plan och hur den skall upprättas. Enligt den nya allmänna förordningen skall medlemsstaten genom en nationell plan säkerställa att stödet från fonderna är förenligt med gemenskapens strategiska riktlinjer för sammanhållning och ange kopplingen mellan gemenskapens prioriteringar å ena sidan och det nationella reformprogrammet å andra sidan. Med nationellt reformprogram avses ett program för att nå målen i de integrerade riktlinjerna för tillväxt och sysselsättning 2005–2008. Den nationella planen är en referensram för programarbetet i fonderna. Den skall innehålla en analys av skillnaderna i utveckling, svagheter och potential, den strategi som väljs på grundval av denna analys, inbegripet tematiska och territoriella prioriteringar, en förteckning över operativa program för målet regional konkurrenskraft och sysselsättning, en beskrivning av hur utgifterna för målet regional konkurrenskraft och sysselsättning kommer att bidra till Europeiska unionens prioriteringar och den preliminära årliga tilldelningen från varje fond per program. Planen skall upprättas för perioden 1 januari 2007 – 31 december 2013. Medlemsstaten skall utarbeta den nationella strategiska referensramen, alltså den nationella planen, i dialog med kommissionen för att säkerställa ett gemensamt tillvägagångssätt.

Enligt reglementet för statsrådet är det inrikesministeriet som svarar för den

regionala utvecklingen. Därför är det inrikesministeriet som skall ha hand om den nationella planen. Inrikesministeriet skall i samarbete med övriga ministerier, landskapsförbunden och andra sammanslutningar och organisationer som deltar i utformningen av strukturfondsprogram utarbeta den nationella planen. Det betyder att planen upprättas enligt partnerskapsprincipen. Den nya allmänna förordningen kräver att medlemsstaterna skall höra de parter som avses i artikel 11 när de upprättar planen. De parter som avses är behöriga regionala, lokala, urbana och andra offentliga myndigheter, näringslivets och arbetsmarknadens organisationer, andra lämpliga organ som företräder det civila samhället, parter på miljöområdet, icke-statliga organisationer och organ som ansvarar för att främja jämställdhet mellan kvinnor och män.

Den nationella planen skall godkännas av statsrådets allmänna sammanträde. En bestämmelse om detta ingår i 2 mom. Beslutet är inte ett överklagbart förvaltningsbeslut.

Den nationella planen skall överlämnas till kommissionen inom fem månader efter antagandet av gemenskapens strategiska riktlinjer för sammanhållning. Kommissionen skall fatta beslut om förteckningen över operativa program och den preliminära årliga tilldelningen från varje fond per program.

I 3 mom. ingår bestämmelser om förfarandet när den nationella planen skall ändras. En översyn av de operativa programmen kräver dock inte att den nationella planen måste revideras.

I 4 mom. föreslås en bestämmelse som säger att statsrådets beslut inte får överklagas genom besvär. Beslutet om den nationella planen är inte ett överklagbart förvaltningsbeslut. Materiellt sett kan beslutet jämföras med ett principbeslut.

5 §. Operativa program. Under den nya programperioden genomförs de insatser som får medfinansiering från regionalfonden (ERUF) genom operativa program. Operativa program kommer att upprättas för storområdena Södra Finland, Västra Finland,

Östra Finland och Norra Finland. Operativa program som får medfinansiering från socialfonden (ESF) upprättas för hela landet med undantag för landskapet Åland. I den nya allmänna förordningen ingår bestämmelser om utformning, innehåll och antagande. I 1 mom. föreslås en allmän bestämmelse om förberedelser, utarbetande och godkännande av de operativa programmen. Medlemsstaterna skall utarbeta ett förslag till operativa program och lägga fram programmen för kommissionen. På grundval av artikel 32 i den nya allmänna förordningen skall kommissionen anta de föreslagna programmen. Kommissionen skall anta ett operativt program senast inom fyra månader efter det att medlemsstaten formellt lämnat in programmet.

För tydlighetens skull föreslås 2 mom. få en hänvisning till den nationella behandlingen av förslagen till operativa program och ändring av programmen. Bestämmelser om detta ingår i 6 §.

6 § Utarbetande av operativa program. Paragrafen föreslås få nationella bestämmelser om hur operativa program utarbetas. I 1 mom. ingår en hänvisning till regionutvecklingslagen. En bestämmelse om det nationella utarbetandet och godkännandet av det regionala strukturfondsprogrammet ingår i 13 § i regionutvecklingslagen.

I 2 mom. ingår en specialbestämmelse om utarbetande av operativa program för målet europeiskt territoriellt samarbete. Programmen är regionala strukturfondsprogram i den mening som regionutvecklingslagen avser. De kan omfatta gränsöverskridande samarbete i medlemsstaterna, samarbete mellan medlemsstater eller samarbete mellan regioner i medlemsstaterna. Programmen utarbetas i samråd med de medverkande medlemsstaterna och möjliga andra stater. I övrigt tillämpas 13 § i regionutvecklingslagen när operativa program utarbetas. En hänvisning till detta föreslås i 2 mom. Hänvisningen skall gälla den nationella behandlingen av förslag till operativa program inom ramen för målet europeiskt regionalt samarbete. För varje operativt program utarbetas det under ledning av inrikesministeriet och i samarbete

i samarbete med övriga ministerier, landskapsförbunden och andra sammanslutningar och organisationer som deltar i genomförandet av programmen nationella programförslag. Förslagen skall godkännas av statsrådet innan de föreläggs kommissionen. Det är den medlemsstat där förvaltningsmyndigheten finns som lämnar det operativa programmet till kommissionen. De övriga deltagande medlemsstaterna lämnar ett åtagande att de har godkänt programmet.

I 3 mom. föreslås en bestämmelse utarbetande och nationell behandling av det operativa program som medfinansieras av socialfonden (ESF). För utarbetandet av den regionala del som får medfinansiering från ESF gäller i tillämpliga delar samma bestämmelser som för utarbetande av operativa program som får medfinansiering från regionfonden (ERUF). Den behöriga arbetskrafts- och näringscentralen skall dock svara för att den regionala delen utarbetas. Den utarbetas enligt partnerskapsprincipen.

I 4 mom. föreskrivs om ändringar i operativa program som medfinansieras genom socialfonden. Enligt den nya allmänna förordningen får operativa program gås igenom på nytt på initiativ av en medlemsstat eller av kommissionen, men bara om det finns väsentliga skäl till det. En översyn är tillåten bland annat till följd av betydande socioekonomiska förändringar eller i syfte att ta större eller annan hänsyn till viktiga förändringar i gemenskapens nationella eller regionala prioriteringar. Dessutom kan programmen ses över mot bakgrund av en utvärdering av programmen eller till följd av genomförandeproblem. I förekommande fall kan programmen ses över efter en nationell reserv för oförutsedda utgifter har anslagits.

3 kap. **Förvaltning av nationella strukturfondsprogram**

7 §. Förvaltningsmyndigheter. I paragrafen föreslås nya förvaltningsmyndigheter för den kommande programperioden. Enligt artikel 59 i den nya allmänna förordningen skall medlemsstaterna för varje operativt program utse en förvaltningsmyndighet. Samma

myndighet får utses för mer än ett operativt program. Enligt artikel 34 skall operativa program få stöd från bara en enda fond. Följaktligen är det naturligt att utse en förvaltningsmyndighet, inrikesministeriet, för de operativa program som medfinansieras genom ERUF. Arbetsministeriet föreslås vara förvaltningsmyndighet för program som medfinansieras genom ESF. Bestämmelsen stämmer överens med 6 § i strukturfondslagen, men med undantaget att insatser för att utveckla landsbygden och fiskerinäringen inte längre skall få stöd från strukturfonderna. Följaktligen behöver ingen förvaltningsmyndighet utses för de insatserna.

8 §. Förvaltningsmyndigheternas uppgifter. I 1 mom. föreslås en allmän bestämmelse om förvaltningsmyndigheternas uppgifter. Förvaltningsmyndigheternas uppgifter enligt den nya allmänna förordningen motsvarar till största delen de nuvarande förvaltningsmyndigheternas uppgifter. En viktig ändring är att det under den nya programperioden är revisionsmyndigheten som centralt står för den interna revisionen. Enligt artikel 60 i den nya allmänna förordningen skall förvaltningsmyndigheten:

a) se till att urvalet av insatser för finansiering sker enligt kriterierna för operativa program och att de under hela genomförandeperioden uppfyller kraven i tillämpliga gemenskapsregler och nationella regler; b) kontrollera att medfinansierade produkter och tjänster levereras och att de utgifter som deklarerats av stödmottagarna för insatser verkligen har uppstått och uppfyller kraven i gemenskapsregler och nationella regler; c) se till att det finns ett system för att i datoriserad form registrera och spara utförliga räkenskaper för varje insats i det operativa programmet och att de uppgifter om genomförandet som krävs för ekonomisk förvaltning, övervakning, kontroller, revision och utvärdering samlas in; d) se till att stödmottagare och andra organ som deltar i genomförandet av insatserna använder antingen ett separat redovisningssystem eller en lämplig redovisningskod; e) se till att de utvärderingar av de operativa programmen; f) införa rutiner i syfte att säkerställa att samtliga de dokument rörande utgifter och

revision som krävs för att säkerställa en tillfredsställande verifieringskedja sparas i enlighet med kraven i förordningen; g) se till att den attesterande myndigheten inför attesteringen får all nödvändig information om de förfaranden som tillämpats och de kontroller som utförts när det gäller utgifterna; h) vägleda arbetet i övervakningskommittén och förse den med de handlingar som krävs för att övervaka kvaliteten på det operativa programmets genomförande mot bakgrund av programmets särskilda mål; i) utarbeta och, efter godkännande av övervakningskommittén, skicka års- och slutrapporterna om genomförandet till kommissionen, j) säkerställa att kraven på information och offentlighet i är uppfyllda. Kommissionen och förvaltningsmyndigheten skall varje år gå igenom framstegen i genomförandet av det operativa programmet i syfte att förbättra genomförandet.

I 2 mom. föreskrivs att de uppgifter som enligt den nya allmänna förordningen hör till förvaltningsmyndigheten får föras över till landskapsförbunden, om de gäller förberedelser avseende övervakningskommittén och verkställighet av kommitténs beslut. Exempel på uppgifter är utarbetande av årsrapporter och mellantidsrapporter samt analyser av vilka framsteg programmen gör. Uppgifterna kan samordnas centralt. Under den kommande programperioden måste framför allt rapporteringen av de kvalitativa framstegen i regionerna förbättras. Uppgiften kommer att föras över på ett landskapsförbund på grundval av en överenskommelse mellan landskapsförbunden i programområdena. Närmare bestämmelser om detaljinnehållet i uppgifterna och om överföring av uppgifter utfärdas genom förordning av statsrådet.

I 9 § ingår en förteckning över förmedlande myndigheter. Bestämmelserna har ett nära samband med förvaltningsmyndighetens uppgifter. Vissa av förvaltningsmyndighetens uppgifter behöver inte föras över särskilt, utan de ordnas av de myndigheter och sammanslutningar som avses i 9 §.

I 3 mom. föreskrivs att statsrådet genom förordning kan utfärda närmare bestämmelser om de förfaranden för

användning av strukturfondsmedel och övervakning av de operativa programmen som Europeiska gemenskapens lagstiftning kräver. Bestämmelserna har ett nära samband med förvaltningsmyndigheternas uppgifter och gäller omständigheter som regleras i den nya allmänna förordningen och i kommissionens förordning med tillämpningsföreskrifter som utfärdas i enlighet med allmänna förordningen. Förvaltningsmyndigheternas uppgifter sträcker sig som regel över ett flertal sakområden och gäller betydande ekonomiska belopp. Av dessa skäl har uppgifterna betydande samhällsliga effekter. Det viktigaste syftet med en förordning är att förtydliga tolkningarna av användningen av strukturfondsmedel och samordna förfarandena.

Innan en förordning utfärdas bör det undersökas om verksamheten kan regleras genom anvisningar. Under den pågående programperioden har praxis varit att styrningen av de övriga ministerierna i första hand skall genomföras med hjälp av anvisningar.

9 §. Förmedlande organ. Paragrafen är ny och gäller förmedlande myndigheter. En definition finns i 2 § 8 punkten. Förmedlande organ är en offentligrättslig eller en privaträttslig juridisk person. Med myndighet avses i detta fall offentliga organ inom centralförvaltningen. De myndigheter som nämns i den första meningen i 1 mom. är förmedlande organ på grundval av de uppgifter de har enligt lagen. Till exempel Teknologiska utvecklingscentralen kan komma i fråga som myndighet inom centralförvaltningen. Centralen regleras av lagen om teknologiska utvecklingscentralen (429/1993). Bestämmelser om beviljande, betalning och användning av de stöd ur statsbudgeten som utvecklingscentralen ger till teknologisk forsknings och utveckling finns i förordningen om stöd för teknologisk forskning och utveckling (435/2004).

De förmedlande organen utför centralt de uppgifter som hör till förvaltningsmyndigheten. Ett organ kan också bli ett förmedlande organ när en förvaltningsmyndighet för över uppgifter på en myndighet eller någon annan.

Bestämmelser om överföring av uppgifter finns i 8 § i propositionen.

Förmedlande organ är dessutom det specialfinansieringsbolag och andra liknande bolag som staten äger helt eller delvis i enlighet med lagen om statens specialfinansieringsbolag (443/1998). Ett exempel är Finnvera Abp. Handels- och industriministeriet och kommissionen har genom en Letter of intent-överenskommelse kommit överens om vilka uppgifter i anslutning till förvaltningen av strukturfondsmedlen som hör till Finnvera under den pågående programperioden.

I 2 mom. föreslås en hänvisningsbestämmelse om de förmedlande organens uppgifter. En av de viktigaste uppgifterna är att bevilja strukturfondsstöd. Uppgifterna grundar sig på lagar om beviljande av stöd inom respektive förvaltningsområde. Därför föreslås 2 mom. få en hänvisning till regleringen inom respektive förvaltningsområde. Dessutom finns bestämmelser om förmedlande organ i 44, 46 och 49 §.

10 §. Anvisande av strukturfondsmedel för att användas av andra myndigheter. I paragrafen föreslås en bestämmelse om att strukturfondsmedlen anvisas till förmedlande organ.

Förvaltningsmyndigheten skall dela ut strukturfondsmedlen till andra myndigheter som använder strukturfondsmedel, alltså de förmedlande organ som avses i 9 §. Avsikten är att samtidigt för nya handläggningen av statens nationella medfinansiering som motsvarar strukturfondsmedlen i statsbudgeten. Bestämmelserna skulle upptas i statsrådets förordning

Enligt artikel 37 i den nya allmänna förordningen har de operativa programmen en finansieringsplan med två tabeller. Den ena tabellen har fördelning av det totala planerade anslaget per år för bidraget från varje enskild fond. Den andra tabellen specificerar det totala anslaget i form av gemenskapsstöd och stöd från nationella motsvarigheter för hela programperioden, för det operativa programmet och för varje prioriterat område. I de program som medfinansieras av ERUF skall fördelningen av landskapens finansieringsramar på de

ministerier som använder strukturfondsmedel görs årligen i landskapens samarbetsdokument. I program som medfinansieras av ESF skall finansieringsramens fördelning fastställas på basen av beslutna ramen för förvaltningsområdet.

Enligt bestämmelsen skall strukturfondsmedel först inte tilldelas olika ministerier. Ministerierna skall i sin resultatstyrning väga in strukturfondsprojekten när de i samband med budgetpropositionen utifrån planerna inom sina verk och inrättningar bedömer hur stora strukturfondsmedlen kommer att vara och målen för medlen samt när myndigheterna inom förvaltningsområdet är med och utarbetar de regionala strukturfondsprogrammen och genomförandeplanerna för landskapsprogrammen. Samtidigt är det tänkt att planeringen och samordningen av strukturfondsmedlen och de nationella medlen skall förbättras genom att tidsschemat för landskapens samarbetsdokument och genomförandeplanen för landskapsprogrammen synkroniseras bättre. Bestämmelserna föreslås ingå i 21 § och i en förordning av statsrådet.

Dessutom får paragrafen en bestämmelse om programreserven. Tanken är att alla medel inte skall delas ut i början av året utan att en del ligger kvar i en programreserv. Principen är dock att största delen av medlen delas ut till myndigheterna i början av budgetåret för att projektbesluten skall kunna fattas smidigt. Det ligger i linje med rådande praxis. Enligt den nya allmänna förordningen kan en medlemsstat på eget initiativ avsätta ett belopp motsvarande tre procent av det årliga stödet i syfte att ha täckning för oförutsedda utgifter. Dessutom kan landskapens samarbetsgrupper avsätta medel ur den årliga medfinansieringen för målet i samarbetsdokumenten för flexibel användning och för projekt över landskapsgränserna.

Statsrådet får genom förordning utfärda närmare bestämmelser om fördelningen av medlen och om storleken på och användningen av programreserven och det

förfarande som skall följas. Med storleken på programreserven avses det samlade beloppet för programreserven för olika ändamål. Bestämmelsen medger styrning av den samlade programreserven om det anses nödvändigt. Tanken är att det skall gå att inrätta en programreserv för tre olika ändamål i de operativa program som får medfinansiering från regionalfonden respektive socialfonden. För det första skall en programreserv inrättas för att täcka utgifter för plötsliga problem vid strukturuomvandlingar. Reserven tas ur den årliga programfinansieringen och ges senare ut av förvaltningsmyndigheten genom en huvudtitel i statsbudgeten. Reserven skall vara enligt den nya allmänna förordningen tre procent. Bestämmelser om användningen av programreserven tas i de operativa programmen. Reserven skall kunna ha ett prioriterat område med förvaltningsmyndigheten som ansvarig myndighet. Vad gäller ESF beslutar övervakningskommittén om närmare principer och villkor.

Det prioriterade området beskriver användningsändamålen och förvaltningsförfarandena i storområdena. I förekommande fall kan hela krisområdet vara användningsändamål och det upprättas ett förvaltningsövergripande krisprogram. Stöd kommer inte bara att avsättas för direkta krisändamål utan stöd skall också kunna ges till annan utveckling av näringsverksamheten i området. När det gäller operativa program som medfinansieras genom ERUF är det den samarbetsgrupp i det landskap där krisområdet huvudsakligen finns som lägger fram förslaget att använda programreserven efter att ha hört de övriga landskapsförbunden i programområdet. Förvaltningsmyndigheten beslutar om att ta medel ur reserven efter att ha hört de andra i strukturfondsdelegationen.

För det andra skall programreserven avsättas för projekt över landskapsgränserna. En del av de tematiska projekten kommer att genomföras över landskapsgränserna. I fråga om operativa program som medfinansieras av ERUF avsätter landskapens samarbetsgrupper i samarbetsdokumenten en reserv för projekt över landskapsgränserna.

Reserven tas in utan delning i statsbudgeten under huvudtiteln för inrikesministeriet som förvaltningsmyndighet. Ambitionen är att förvaltningen och finansieringen av projekt över landskapsgränserna samlas hos ett enda landskapsförbund eller hos statens regionala myndighet. Därmed anslår inrikesministeriet programreserven på begäran av landskapsförbundet eller den regionala myndigheten.

För det tredje skall programreserven avsättas för flexibel användning av operativa som medfinansieras av ERUF. Landskapens samarbetsgrupper avsätter i samarbetsdokumenten en reserv som tas in under huvudtiteln för inrikesministeriet som är förvaltningsmyndighet. Det är samarbetsgrupperna som bestämmer hur stor reserven skall vara. Inrikesministeriet anslår medel för landskapen på begäran av samarbetsgrupperna. Tack vare den flexibla användningen kan samarbetsgrupperna se över samarbetsdokumenten under det pågående program året.

Samarbetsdokumenten kan också ses över på grund av användningen av programreserven för flexibel användning och projekt över landskapsgränserna om de inte har tagits med i beräkningen tidigare.

11 §. Förvaltningsmyndighetens villkor och anvisningar. I 1 mom. ingår bestämmelser om villkoren när det förmedlande organet beslutar att anvisa medel. Bestämmelser om det förmedlande organet ingår i 10 §. Mestadels avser villkoren att förtydliga lagstiftningen om medel och de beskriver därför gällande lag. Villkoren får sin materiella betydelse genom lagstiftningen och är bindande. De kan också innehålla bestämmelser enligt Europeiska gemenskapens lagstiftning och är också då bindande. I vissa fall är villkoren vägledande om de till exempel gäller rapportering av hur medlen har använts.

I 2 mom. ingår anvisningar för förmedlande organ. Anvisningarna gäller andra fall än de som avses i 1 mom. och gäller anvisande av medel. Det hör till förvaltningsmyndigheten att säkerställa att de finansierade insatserna under hela genomförandetiden uppfyller kraven gemenskapslagstiftningen och i de nationella

bestämmelserna, kontrollera hur de medfinansierade tjänsterna och varorna levereras och försäkra sig om att de deklarerade utgifterna verkligen har uppstått och harmonierar med gemenskapslagstiftningen och i de nationella bestämmelserna. Det kan krävas anvisningar för att uppgifterna skall fullföljas på behörigt sätt.

Det är förvaltningsmyndigheten som i förekommande fall bedömer om anvisningar behövs.

Förvaltningsmyndighetens rätt att meddela anvisningar inverkar inte på respektive förvaltningsområdens rätt att meddela anvisningar för myndigheter inom sitt eget förvaltningsområde.

I 3 mom. föreslås en bestämmelse om rätt att meddela föreskrifter. Föreskrifter skiljer sig från rättsregler i det hänseendet att de till sitt materiella innehåll ingår i den verkställande makten. De är förvaltningsinterna och är i princip bara förpliktande för myndigheterna. I vissa fall kan föreskrifter beträffande smärre detaljer i sakinnehållet ha en del biverkningar eller återverkningar utanför förvaltningen. Föreskrifterna skall gälla förvaltningen av och tillsynen över strukturfondsmedlen när de har att göra med förvaltningsmyndighetens uppgifter. De kan bygga på kommissionens tolkning av ny EG-lagstiftning. Förvaltningsmyndigheten skall höra de berörda ministerierna innan den meddelar föreskrifter. Med dem avses de ministerier som deltar i strukturfondsprogrammets genomförande. Förvaltningsmyndigheten skall höra de berörda ministerierna innan den meddelar föreskrifter. Med dem avses de ministerier som deltar i strukturfondsprogrammets genomförande.

12 §. Vissa verkställighetsarrangemang. Paragrafen föreslås föreskriva hur verkställigheten skall ordnas. Bestämmelsen har samma innehåll som 9 § i strukturfondslagen och ändras bara vad gäller de nya begreppen i den nya allmänna förordningen. Genom bestämmelsen får förvaltningsmyndigheten de befogenheter som behövs för internationell samverkan. Befogenheterna kommer dock att vara

mycket begränsade och gäller inte frågor som ingår området för lagstiftning eller i övrigt kräver riksdagens samtycke. Det handlar huvudsakligen om sedvanlig verkställighet av förvaltningen av strukturfondsprogrammen i enlighet med vad som avtalas med kommissionen eller de myndigheter i andra medlemsstater som har hand om strukturfondsuppgifter.

Under den nya programperioden kan det gälla verkställighetsuppgifter i fråga om samarbete mellan regionerna inom ramen för operativa program som medfinansieras av ERUF eller insatser mellan medlemsstaterna i fråga om operativa program som medfinansieras av ESF.

I 2 mom. föreslås bestämmelser om teknisk samordning av ett strukturfondsprogram och ett program som genomförs utanför Europeiska unionen och finansieras av Europeiska gemenskapen.

13 §. Attesterande myndigheter. I paragrafen föreslås attesterande myndigheter för den nya programperioden. Myndigheterna motsvarar de utbetalande myndigheterna under den pågående programperioden. Enligt artikel 59 i den nya allmänna förordningen skall medlemsstaterna för varje operativt program utse en attesterande myndighet. Samma myndighet får utses för mer än ett operativt program. Enligt artikel 34 skall operativa program få stöd från bara en enda fond. Följaktligen är det naturligt att utse en attesterande myndighet, inrikesministeriet, för de operativa program som medfinansieras genom ERUF. Bestämmelsen stämmer överens med 10 § strukturfondslagen, där ministerierna utses för varje fond. När förvaltningsmyndigheten och den attesterande myndigheten finns hos en och samma myndighet är det viktigt att se till att principen att uppgifterna skall vara särskiljda följs. En bestämmelse om detta föreslås i 2 mom.

14 §. Den attesterande myndighetens uppgifter. Enligt artikel 61 i den nya allmänna förordningen ingår det i den attesterande myndighetens viktigaste uppgifter att upprätta attesterade utgiftsdeklarationer och ansökningar om utbetalning samt överlämna dessa till

kommissionen. Dessutom skall myndigheten intyga att utgiftsdeklarationen är korrekt, har utarbetats med hjälp av tillförlitliga bokföringssystem och grundar sig på kontrollerbara verifikationer och att de utgifter som deklarerats överensstämmer med tillämpliga gemenskapsregler och nationella regler och har uppstått i samband med insatser som valts ut för finansiering i enlighet med de kriterier som är tillämpliga för programmet och i överensstämmelse med gemenskapsregler och nationella regler. Vidare skall den attesterande myndigheten se till att den inför attesteringen har mottagit tillräckliga uppgifter från förvaltningsmyndigheten om de förfaranden som tillämpats och de kontroller som utförts när det gäller de utgifter som ingår i utgiftsdeklarationen, vid attesteringen ta hänsyn till resultaten från samtliga revisioner som utförts av revisionsmyndigheten eller under dennas ansvar, elektroniskt spara räkenskaper för utgifter som deklarerats till kommissionen och föra räkenskaper över de belopp som kan återkrävas och de belopp som har dragits tillbaka efter helt eller delvis upphävande av stödet för en insats.

De attesterande myndigheternas uppgifter motsvarar i stort sett de nuvarande uppgifterna. Under den kommande programperioden kan länderna emellertid förskriva att någon annan myndighet tar emot och förmedlar betalningarna från kommissionen. Målet europeiskt territoriellt samarbete är ett undantag från denna regel. De attesterande myndigheterna har en viktig uppgift i att dra slutsatser om förvaltnings- och kontrollsystemen för att försäkra sig om att utgiftsdeklarationen är korrekt och grundar sig på kontrollerbara verifikationer och att de utgifter som deklarerats överensstämmer med tillämpliga gemenskapsregler och nationella regler. I detta arbete utnyttjar de attesterande myndigheterna förvaltnings- och revisionsmyndigheternas verksamhet och deras kontroller och rapporter. Tanken är att systemet skall vara effektivt och överlappningar i bland annat kontroller undvikas. Därför är det viktigt att de attesterande myndigheterna får information från förvaltnings- och

revisionsmyndigheterna. Bestämmelser om attesteringsmyndigheternas rätt att få information ingår i 54 §. Inom ramen för sin verksamhet utför de också kontroller hos de myndigheter som genomför operativa program och hos andra aktörer. Bestämmelser om inspektionsrätten ingår i 52 §.

I 2 mom. ingår en specialbestämmelse om uppgifterna inom ramen för en utgiftsdeklaration. Enligt 1 mom. skall den attesterande myndigheten upprätta attesterade utgiftsdeklarationer överlämna dem till kommissionen. I 2 mom. föreskrivs om de myndigheter och inrättningar som är skyldiga att för sin egen verksamhet överlämna information om utgiftsdeklarationen. Den attesterande myndigheten skall således samla in myndigheternas och inrättningarnas uppgifter och sammanställa en utgiftsdeklaration för det operativa programmet. Varje myndighet och inrättning svarar för att de deklarerade utgifterna är riktiga och stämmer överens med gemenskapsregler och nationella regler. Varje förmedlande organ överlämnar uppgifterna direkt till den attesterande myndigheten för det operativa programmet. Samtidigt skall organet sända en kopia för kännedom till ministeriet inom sitt förvaltningsområde. Bestämmelser om vad utgiftsdeklarationen skall innehålla finns i 45 §.

Intentionen är att den attesterande myndigheten under den nya programperioden skall anmäla belopp som kan återkrävas enligt läget i slutet av året. Bestämmelser om detta ingår i 46 §.

15 §. *Den attesterande myndighetens anvisningar och föreskrifter.* I 1 mom. föreskrivs att den attesterande myndigheten kan ge anvisningar. För att den attesterande myndigheten skall kunna arbeta på behörigt sätt bör den kunna ge de förmedlande organen anvisningar. Myndigheten skall bland annat dra slutsatser om förvaltnings- och kontrollsystemen för att försäkra sig om att utgiftsdeklarationen är korrekt och grundar sig på kontrollerbara verifikationer och att de utgifter som deklarerats överensstämmer med tillämpliga gemenskapsregler och nationella regler. I

detta arbete utnyttjar den attesterande myndigheten förvaltnings- och revisionsmyndigheternas verksamhet och deras kontroller och rapporter. De uppgifter som framkommer kan ge anledning till att ge förvaltningsmyndigheten och de förmedlande organen anvisningar om att de är skylda att försäkra sig om att utgiftsdeklarationen är korrekt. Anvisningarna vänder sig direkt till de förmedlande organen.

I 2 mom. ges den attesterande myndigheten rätt att meddela föreskrifter. Föreskrifter skiljer sig från rättsregler i det hänseendet att de till sitt materiella innehåll ingår i den verkställande makten. De är förvaltningsinterna och är i princip bara förpliktande för myndigheterna. I vissa fall kan föreskrifter beträffande smärre detaljer i sakinnehållet ha en del biverkningar eller återverkningar utanför förvaltningen. Den attesterande myndigheten har rätt att meddela föreskrifter om användningen av och tillsynen över strukturfondsmedlen när det är nödvändigt för att fullfölja skyldigheterna i EG-lagstiftning. Föreskrifterna kan gälla fall då kommissionen gör en ny tolkning av tillämpningen av EG-lagstiftningen och det för Finland är viktigt att förvaltningsområdena arbetar efter en samordnad tolkning. Allmänt taget skall föreskrifterna gälla omständigheter som tillåter att myndigheten kan försäkra sig om att utgifterna i utgiftsdeklarationen är korrekta. Innan den attesterande myndigheten meddelar föreskrifter skall den förhandla skall den höra de berörda ministerierna. Med dem avses de ministerier som deltar i strukturfondsprogrammets genomförande.

16 §. *Strukturfondsdelegationen.* Paragrafen föreskriver om strukturfondsdelegationen. I 1 mom. ingår delegationens uppgifter. Delegationen skall samordna strukturfondsfrågorna inom centralförvaltningen. Vidare skall den samordna de nationella insatserna. Delegation skall också bedöma effekterna av strukturfondsprogrammen och rapportera till inrikesministeriet hur programmen fortskrider. Med rapportering avses en genomföranderapport enligt artikel 29 i den nya allmänna förordningen. Enligt artikeln

skall varje medlemsstat i sin årliga genomföranderapport om det nationella reformprogrammet första gången 2007 inkludera ett kortfattat avsnitt om de av fonderna medfinansierade operativa programmens bidrag till genomförandet av det nationella reformprogrammet. Bestämmelserna om ett nationellt genomförandeprogram är baserade på slutsatserna från Europeiska rådet i Bryssel den 22 och den 23 mars 2005 och programmet skall upprättas med hänsyn till de integrerade riktlinjerna. Senast i slutet av 2009 och 2012 skall medlemsstaterna tillhandahålla en kortfattad rapport med information om de av fonderna medfinansierade programmens bidrag till att genomföra målen i sammanhållningspolitiken i enlighet med fördraget, att fullgöra fondernas uppgifter enligt förordningen, att genomföra de prioriteringar som anges i gemenskapens strategiska riktlinjer för sammanhållning och som närmare anges i de prioriteringar som fastställs i den nationella strategiska referensramen och att uppnå målet att främja konkurrenskraft och skapa arbetstillfällen och att arbeta för att nå målen i de integrerade riktlinjerna för tillväxt och sysselsättning 2005–2008 i enlighet med artikel 9.3.

Tanken är att strukturfondsdelegationen skall utbyta information om genomförandet av de program som är medfinansierade av EU och de nationella programmen samt samordna genomförandet. Delegationen föreslås vara knuten till inrikesministeriet. Parterna i delegationen förväntas tillhandahålla information om programmen som är viktig för de övriga parterna och som ministerierna och landskapsförbunden kan dra nytta av. Delegationen uppgifter avviker från övervakningskommittéernas uppgifter i det hänseendet att delegationen analyserar frågorna med utgångspunkt i programgenomslaget på riksnivå.

I 2 mom. föreskrivs att delegationen tillsätts av statsrådets allmänna sammanträde.

I 3 mom. delegeras normgivningsrätten.

Bestämmelser om delegationens sammansättning, mandattid och närmare uppgifter utfärdas genom förordning av

statsrådet. Delegationen skall bestå av företrädare för ministerier, storområden, Finlands Kommunförbund, relevanta arbetsmarknads- och näringsorganisationer och organisationer som främjar miljöskydd och jämställdhet mellan könen. Inrikesministeriet innehar ordförandeskapet. Delegationen får ett sekretariat som inrikesministeriet tillsätter med företrädare för ministerierna och programområdena. Sekretariatet sammanställer material för delegationen. Materialet sammanställs med hjälp av övervaknings- och utvärderingsrapporter. Inrikesministeriet föredrar frågor som gäller ERUF, arbetsministeriet frågor som gäller ESF och jord- och skogsbruksministeriet frågor som gäller jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och fiskerifonden för delegationen.

Strukturfondsdelegationen kan dessutom för förvaltningsmyndigheten och övervakningskommittéerna lägga fram förslag till samordning av strukturfondsinsatserna och förbättringar av genomslaget.

17 §. Landskapets samarbetsgrupp. Paragrafen föreskriver om landskapens samarbetsgrupper, hur de tillsätts, vilken sammansättning de skall ha och hur de skall arbeta. I 1 mom. sägs att det i varje landskap finns en samarbetsgrupp som skall samordna genomförandet av strukturfondsprogrammen med de åtgärder som inverkar på den regionala utvecklingen. Erfarenheterna av programarbete har visat att samarbetsgrupperna stått för ett brett samarbete mellan myndigheter och andra som medverkat i den regionala utvecklingen. De har fått en starkare strategisk roll och position sedan den förra programperioden som gick ut 1999. Följaktligen finns det inget större behov att ändra bestämmelserna om samarbetsgruppernas sammansättning.

Formuleringen om sammansättningen föreslås dock bli ändrad till att sammansättningen skall avpassas så att den med avseende på utvecklingen av landskapet jämlikt och heltäckande består av relevanta företrädare. Den nya formuleringen har inga praktiska konsekvenser för parterna i samarbetsgrupperna. Medlemmarna utses

enligt partnerskapsprincipen i enlighet med vad som föreskrivs i den nya allmänna förordningen. Ambitionen är att samarbetsgrupperna skall bestå av företrädare för de parter som finansierar och genomför projekten. När finansierarna och de genomförande aktörerna är representerade på lika villkor med avseende på utvecklingen av landskapen är de mer benägna att engagera sig i utvecklingsarbetet. I likhet med dagsläget skall landskapsförbunden och deras kommuner, statliga myndigheter och andra organisationer inom statsförvaltningen samt de viktigare organisationerna med avseende på den regionala utvecklingen ha representation i samarbetsgrupperna. Andra organisationer inom statsförvaltningen kan till exempel vara universitet och yrkeshögskolor.

Sammansättningen föreslås bli ändrad utifrån den justerade definitionen på partnerskap i den allmänna förordningen. Enligt den nya förordningen omfattar partner a) behöriga regionala, lokala, urbana och andra offentliga myndigheter, b) näringslivets och arbetsmarknadens organisationer, c) andra lämpliga organ som företräder det civila samhället, partner på miljöområdet, icke-statliga organisationer och organ som ansvarar för att främja jämställdhet mellan kvinnor och män. En ändring är att samarbetsgrupperna skall ha företrädare för medborgarorganisationer eller miljöorganisationer och organ som ansvarar för att främja jämställdhet mellan kvinnor och män. Styrelsen för landskapsförbundet har prövningsrätt att bestämma över samarbetsgruppens sammansättning och den skall ta i beaktande organisationens regionala representation och betydelse för regionens utveckling.

I övrigt följer definitionen på parter 17 § 3 mom. i den gällande strukturfondslagen. Samarbetsgrupperna är tänkta att annars ha samma maximala sammansättning som under den pågående programperioden. Den maximala sammansättningen är 8+8+8 plus ordföranden, sammanlagt 25 personer. Partnerskapet skall förverkligas så, att de i punkt c avsedda parterna är representerade som medlemmar i samarbetsgruppen. Styrelsen för landskapsförbundet har

prövningsrätt att antingen välja som medlemmar representanter från medborgarsamhället eller från miljöorganisation samt från jämställdhetsorganisationer. Landskapets samarbetsgrupps primärsammansättning skall vara 8+8+8+1. Samarbetsgruppens sammansättning kan utvidgas med en medlem från samtliga i 17 § 3 mom. avsedda grupper 1–3 (tillökningen alltså 1+1+1) så att det maximala medlemsantalet kan uppgå till och med 9+9+9+1. I fall organisationen inte väljs till medlem i samarbetsgruppen är det möjligt att utnämna organisation som sakkunnig enligt nuvarande praxis.

I övrigt förblir sammansättningen det samma. I utvärderingar som gjorts inom ramen för strukturfondsprogrammen under den pågående programperioden har det lyfts att projekten ofta i alltför hög grad domineras av myndigheterna och att den privata sektorn, särskilt företagssektorn, bör få mer omfattande deltagande i förvaltningen. Landskapens samarbetsgrupper är viktiga regionala organ som kan påverka allokeringen av medel i landskapen. Sammansättningen bör vara så utformad att den privata sektorn kan få större representation i projektverksamheten.

Samarbetsgruppen kan i likhet med gällande praxis kalla in experter. Experter kan kallas in till behandlingen av enskilda ärenden. Som nu kan experterna representera jämställdhets- och miljöorganisationer, universitet, högskolor, yrkeshögskolor, anordnare av grundläggande yrkesutbildning, Finnvera Abp och andra organisationer med relevans för den regionala utvecklingen förutsatt att de inte är medlemmar i samarbetsgruppen.

I 7 mom. föreslås att samarbetsgrupperna får tillsätta sektioner. Bestämmelser om tillsättande, sammansättning och uppgifter skall ingå i arbetsordningen. Sektionerna skall bereda de ärenden som landskapets samarbetsgrupp behandlar. Sekretariatets uppgifter skall hållas isär från sektionens uppgifter. Bestämmelser om sekretariatets uppgifter finns i 19 §. Sekretariatet handlägger också uppgifter som hör till sektionerna. Men sektionerna kan om de så vill själva handlägga sina uppgifter. Tanken

är att sektionerna skall kunna handlägga vissa enskilda frågeställningar. Sektionerna skall ha samma sammansättning som samarbetsgruppen, men betydlig mindre sammansättning beroende på uppdragets art. Sammansättningen följer alltså partnerskapsprincipen, till skillnad från sekretariatets sammansättning. Sektionerna kommer därmed ha behandla ärenden i en mer representativ sammansättning än sekretariatet där finansiärerna är företrädde. Ordföranden i en sektion skall vara en förtroendevald i enlighet med kommunallagen eller någon annan som utses av landskapets samarbetsgrupp. När en sektion har behandlat ett ärende läggs det fram för landskapets samarbetsgrupp. Samarbetsgruppen har rätt att ändra beslut som fattats av en sektion.

Meningen är att det inte längre skall finnas obligatoriska sektioner i likhet med 17 § 7 och 8 punkten i strukturfondslagen. Enligt 12 § i regionutvecklingslagen behandlas genomförandeplanen för landskapsprogrammet av landskapets samarbetsgrupp. Genomförandeplanen innehåller de viktigaste anslagsförslagen med relevans för den regionala utvecklingen. Dessutom fattade ministerarbetsgruppen för förvaltning och regional utveckling den 7 mars 2006 ett beslut som går ut på att strukturfondsinsatser och andra insatser inom ramen för regional utveckling också skall ingå i landskapsprogrammen och på den vägen också i de årliga genomförandeplanerna för landskapsprogrammen. Till följd av dessa ändringar i planeringen av de regionala utvecklingsinsatserna behövs inga ständiga sektioner längre vid sidan av samarbetsgrupperna.

Under den pågående programperioden ingår insatser som finansieras med medel från utvecklingssektionen vid EJFLU och från Fonden för fiskets utveckling (FFU) i programmen inom ramen för mål 1. Under den kommande programperioden finansieras insatserna genom jordbruks- och fiskerifonderna och behandlingen av insatserna kommer huvudsakligen inte att ingå i samarbetsgruppernas uppgifter. Ändå kommer det att behövas behandling på det

regionala planet av framför allt de regionala prioriteringarna och avvägningarna i programmen för utveckling av landsbygden på fastlands i Finland och samordningen av insatserna. Med dem avses nationella landsbygds- och andra region program. Det nya landsbygdsprogrammet kommer att omfatta insatser från många aktörer, till exempel betydligt fler insatser från lokala grupper på landsbygden. I 8 § föreslås bestämmelser som tillåter att landskapens samarbetsgrupper utöver sektioner som avses i 7 punkten inrättar en särskild sektion för landsbygdsärenden. Den skall inte vara underställd samarbetsgruppen, vilket betyder att sammansättningen inte följer partnerskapsprincipen, utan sammansättningen beror på ärendena och den kompetens de kräver. Närmare bestämmelser om sektionens uppgifter och sammansättning skall föreskrivas genom statsrådets förordning. I den mån det gäller samordning av dessa insatser med insatser finansierade genom strukturfonderna är det fråga om uppgifter som hör till landskapets samarbetsgrupp. Relevanta bestämmelser ingår då i 21 §.

18 §. Ställningen för medlemmarna av landskapets samarbetsgrupp. För medlemmarna gäller i stort sett samma villkor som enligt den gällande strukturfondslagen. Tjänsteansvaret ses emellertid över och utsträcks till straffrättsligt tjänsteansvar och skadeståndsansvar för offentliga samfund och tjänstemän enligt skadeståndslagen (412/1974). Landskapens samarbetsgrupper är mycket speciella organ som inte ingår i den statliga eller kommunala förvaltningsapparaten. Därför måste tjänsteansvaret preciseras. Dessutom fattar samarbetsgrupperna beslut om och behandlar frågor med betydande ekonomiska intressen.

19 §. Sekretariatet för landskapets samarbetsgrupp. Den föreslagna paragrafen motsvarar i stort sett de gällande bestämmelserna i strukturfondslagen. Till sekreterare kallar landskapets samarbetsgrupp enligt förslaget bara personer som är anställda hos de myndigheter som är företrädde i gruppen. Sekretariatet skall dessutom granska och följa de projekt inom

strukturfondsprogrammen, landsbygdsfonden och fiskerifonden som förbereds inom landskapet och rapportera om dessa projekt för samarbetsgruppen. Denna uppgift är en ändring jämfört med den gällande lagen. Bestämmelsen stämmer överens med gällande praxis under den pågående programperioden. Sekretariatet har gått igenom projekt hos olika myndigheter och försökt samordna dem för att undvika överlappningar.

20 §. Beslutsfattandet och förvaltningsförfarandet i landskapets samarbetsgrupp. Paragrafen stämmer huvudsakligen överens med den gällande lagen. I 1 mom. ingår en ändring som innebär att 53 och 56 § i kommunallagen inte tillämpas på landskapets samarbetsgrupper. I 2 mom. föreskrivs att en arbetsordning fastställs för landskapets samarbetsgrupp. Paragrafen har också bestämmelser om inrättande av sektioner, deras sammansättning och närmare uppgifter. I 3 mom. regleras beslutsfattandet.

I 4 mom. preciseras förutsättningarna för att ett bifallande beslut av landskapets samarbetsgrupp inte skall vara bindande för finansieringsmyndigheterna. Ett bifallande beslut av samarbetsgruppen är inte bindande för finansören om det finns vägande skäl för det. Därmed avses i synnerhet rättsliga skäl till att finansieringsmyndigheten inte kan bifalla ett beslut som fattats av samarbetsgruppen. Andra vägande skäl är till exempel viktiga nationella strategier i samband med projekt. Bestämmelser avser att fokusera på samarbetsgruppens stora strategiska betydelse för vägvalen i den regionala utvecklingen. Om myndigheten trots ett bifallande beslut av samarbetsgruppen avser att fatta ett finansieringsbeslut som avviker från det, skall den underrätta samarbetsgruppen och motivera de vägande skälen. Däremot är ett avstyrkande beslut av samarbetsgruppen bindande för finansören. Det stämmer överens med gällande praxis.

Närmare bestämmelser om beredningen och föredragningen av ärenden och om beslutsfattandet i samarbetsgruppen ingår i arbetsordningen. Tanken är att projekt föredras i samarbetsgruppen av den

finansierande myndigheten.

21 §. Uppgifterna för landskapets samarbetsgrupp. Landskapets samarbetsgrupper skall i stort sett ha samma uppgifter som enligt gällande lag. Principen om finansiering genom en enda fond och upplägget av de nya operativa programmen under den kommande programperioden medför en del ändringar. Enligt förslaget är en av de viktigaste uppgifterna att i enlighet med programmet allokera och avdela strukturfondsmedlen för ändamål med relevans för utvecklingen i landskapet. Samarbetsgrupperna skall också samordna insatser med medfinansiering från strukturfonderna och insatser med medfinansiering från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Fonden för fiskets utveckling. Samarbetsgrupperna har därmed styrande och strategiska uppgifter. Landskapets samarbetsdokument är ett viktigt instrument i verksamheten. I samarbetsdokumentet presenteras samordningen av och inriktningen på den regionala delen av det operativa program som medfinansieras av ERUF och det operativa program som medfinansieras av ESF.

I paragrafens 1 mom. föreskrivs en bestämmelse om samordningen och allokeringen av strukturfondsmedlen för det operativa program som medfinansieras genom utvecklingsfonden och den motsvarande nationella medfinansieringen. Förvarandet motsvarar det gällande förvarandet av landskapets samarbetsdokument. I paragrafens 2 punkt föreslås en bestämmelse angående de uppgifter som tillhör landskapets samarbetsgrupp om samordningen av strukturfondsmedlen för den regionala delen för det operativa program som gäller på fastlandet i Finland och medfinansieras genom socialfonden. Samordningen sker enligt i programmet överenskommen finansieringsram för varje förvaltningsområde. Statsrådet utfärdar närmare bestämmelser om förfarandet genom förordning i enlighet med paragrafens 2 mom.

I 1 mom. 3 punkten föreskrivs om hur medlen fördelas. Det skall göras genom en

översyn av samarbetsdokumentet. Behandlingen av genomförandeplanen för landskapsprogrammet och behandlingen av landskapets samarbetsdokument föreslås bli samordnade. De skall upprättas på hösten och följa tidsschemat för genomförandeplanen för landskapsprogrammet. Närmare bestämmelser om tidsfristerna och innehållet utfärdas genom förordning av statsrådet. Landskapets samarbetsdokument skall kunna ses över om det är nödvändigt för genomförandet av det operativa programmet. En översyn kan behövas när programreserven enligt 10 § används.

I artikel 9 i förordningen om Europeiska regionala utvecklingsfonden sägs att medlemsstaterna, om ett operativt program som stöds av ERUF avser insatser som även berättigar till gemenskapsstöd i någon annan form, till exempel axel 3 i Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) och hållbar utveckling av kustfiskeområden enligt Europeiska fonden för fisket (EFF), skall se till att det i varje operativt program finns kriterier för att dra en skiljelinje mellan insatser som skall berättiga till stöd från ERUF och insatser som skall berättiga till gemenskapsstöd i någon annan form. En likadan samordningsbestämmelse ingår i artikel 5 i rådets förordning (EG) nr 1698/2005 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU). För att genomföra bestämmelsen föreslås en bestämmelse om samordning i 4 punkten i den föreslagna paragrafen. Syftet är att det samlade beloppet i regionen för stödet till den nationella delen av det operativa program som medfinansieras genom socialfonden och stödet från landsbygdsfonden och fiskerifonden i förväg och för samordning skall kunna ses över i relation till de strukturfondsmedel som behandlas i samarbetsdokumentet. En plan för den rikstäckande delen av de insatser som medfinansieras av ESF och den motsvarande nationella medfinansieringen lämnas till landskapets samarbetsgrupp för kännedom. När det gäller jordbruksfonden skall samordningen gälla regionala utvecklingsinsatser för landsbygden. Under

den pågående programperioden motsvaras insatserna av utvecklingsåtgärder som får medfinansiering från utvecklingssektionen vid EJFLU och de förs över till jordbruksfonden under den nya programperioden. Många av de stöd som kommer från jordbruksfonden är arealbaserade eller grundar sig på djurenheter. Exempel på sådana stöd är kompensationsbidraget och miljöstödet. Samordningen enligt 3 punkten skall som regel inte gälla den typen av bidrag, utan det räcker med information om det uppskattade beloppet för regionen.

Ministerarbetsgruppen för förvaltning och regional utveckling fattade den 7 mars 2006 ett beslut som innebär att strukturfondsinsatser och andra insatser inom ramen för regional utveckling också skall ingå i landskapsprogrammen och på den vägen också i de årliga genomförandeplanerna för landskapsprogrammen. Följaktligen är avsikten att EU-medfinansieringen och den nationella av den rikstäckande delen av det operativa program som medfinansieras av ESF årligen presenteras i genomförandeplanen för landskapsprogrammet. Genom en ändring av regionutvecklingslagen (54/2005) har 11 § i lagen ändrats. Planen innehåller enligt paragrafen förslag till de viktigaste projekten och andra åtgärder som behövs för att genomföra landskapsprogrammet och de särskilda programmen, en finansieringskalkyl och ett förslag enligt 10 a § till statlig finansiering för landskapet angående de anslag som anvisats i statsbudgeten. De ministerier som avses i lagen sammanställer de centrala förslag om regionala anslag som påverkar regionutvecklingen, anges i 10 a § i regionutvecklingslagen. Med strukturfondsmedel avses de anslag som påverkar regionutvecklingen. Enligt 12 § regionutvecklingslagen behandlas genomförandeplanen av landskapets samarbetsgrupp.

Dessutom föreslås i 4 punkten att samarbetsgruppen i samband med att landskapets samarbetsdokument utarbetas delges planerna och rapporterna om landbygdsfondens regionala finansiering de

åtgärder som finansieras genom fiskerifonden och finansieringen av den nationella delen det operativa program som medfinansieras genom socialfonden. När det gäller den rikstäckande delen sammanställs rapporten under ledning av arbetskrafts- och näringscentralen. För att rapporterna skall vara med användbara föreslås det att det genom förordning av statsrådets utfärdas närmare bestämmelser om innehållet i rapporten.

I punkt 5 föreslås att landskapets samarbetsgrupp i samarbetsdokumentet beslutar om den regionala tillämpningen av urvalskriterierna för de projekt som ingår i strukturfondsprogrammen. Bestämmelsen stämmer överens med gällande praxis. Samtidigt ändras formuleringen i 6 punkten till att samarbetsgruppen behandlar projekt som är betydelsefulla för den regionala utvecklingen i enlighet med vad som bestäms i arbetsordningen. Ändringen lyfter fram det strategiska greppet i samarbetsgruppens verksamhet. I 7 punkten sägs att samarbetsgruppen handhar nödvändiga förfaranden genom vilka man säkerställer en bedömning av eventuella miljökonsekvenser av de projekt som godkänns för finansiering.

I 8 punkten sägs att samarbetsgruppen utarbetar och presenterar nödvändiga ändringar i strukturfondsprogrammen. Varje samarbetsgrupp förbereder och presenterar nödvändiga ändringar i fråga om sitt landskap. I och med att de operativa programmen för målet regional konkurrenskraft och sysselsättning läggs upp för storområden, med undantag för den rikstäckande delen av operativa program som medfinansieras av ESF, måste samarbetsgruppernas förslag sammanställas i storområdena med avseende på hela det operativa programmet. När det gäller operativa program med medfinansiering från ESF kan den behöriga arbetskrafts- och näringscentralen vara den sammanställande myndigheten. Övervakningskommittén skall undersöka och anta ändringar. I övrigt gäller bestämmelserna i 6 § om utarbetande av operativa program.

I 10 punkten föreskrivs om samordningen av genomförandet av strukturfondsprogrammen och de åtgärder

som inverkar på den regionala utvecklingen och andra anknytande uppgifter. Den nya programperioden omfattar sju år. Det är en lång tid med avseende på verksamheten. Följaktligen går det inte att ge någon uttömmande förteckning över alla nödvändiga uppgifter som ingår i samordningen. Därför föreslås det i punkt 10 utöver de föregående punkterna 1-9 att det ingår i samarbetsgruppens uppgifter att fullgöra även andra nödvändiga uppgifter som gäller eller har samband med samordningen av genomförandet av strukturfondsprogrammen och de åtgärder som inverkar på den regionala utvecklingen. En förutsättning är att uppgifterna inte skall handhas av någon annan myndighet. Arbetsordningen skall vid behov närmare ange dessa uppgifter.

Statsrådet kan genom förordning utfärda närmare bestämmelser om innehållet i landskapets samarbetsdokument, tidsfristerna för dokumentets utarbetande och innehållet i rapporterna.

22 §. Revisionsmyndigheten. I paragrafen föreskrivs om den revisionsmyndighet som skall utses. Enligt artikel 59 i den nya allmänna förordningen skall medlemsstaterna för varje operativt program utse en revisionsmyndighet. Samma myndighet får utses för mer än ett operativt program. I paragrafen föreslås att alla operativa program får en gemensam revisionsmyndighet. Revisionsmyndigheten skulle grundas i samband med finanscontrollersfunktionen vid finansministeriet. Avsikten är att överföra de nödvändiga tjänsterna från andra ministerier.

I 2 mom. ingår en bestämmelse som skall garantera att revisionsmyndigheten är oberoende.

23 §. Revisionsmyndighetens uppgifter. I revisionsmyndighetens viktigaste uppgifter ingår enligt den nya allmänna förordningen artikel 62 att säkerställa att revisioner genomförs i syfte att kontrollera att förvaltnings- och kontrollsystemet för det operativa programmet fungerar effektivt och att säkerställa att ett lämpligt urval av insatser omfattas av revision i syfte att kontrollera de deklarerade utgifterna. Därmed avses kontroller av systemen och

kontroller av projekt. Vidare ingår det i revisionsmyndighetens ansvar att inom nio månader efter godkännandet av det operativa programmet för kommissionen lägga fram en revisionsstrategi, den metod som kommer att användas, urvalsmetoden för revisioner av insatser och den preliminära planeringen av revisionerna och att för kommissionen lägga fram en årlig kontrollrapport. Revisionsmyndigheten utarbetar ett yttrande på grundval av kontroller och revisioner som utförts om huruvida förvaltnings- och kontrollsystemet fungerar tillräckligt effektivt för att ge rimlig garanti för att de utgiftsdeklarationer som lämnats till kommissionen är korrekta och som följd av detta ge rimlig garanti att de underliggande transaktionerna är lagliga och korrekta. Senast den 31 mars 2017 skall myndigheten för kommissionen lägga fram ett slutligt utlåtande med en bedömning av om ansökan om slutbetalning är giltig och om de underliggande transaktionerna för den slutliga utgiftsdeklarationen är lagliga och korrekta, vilket skall stödjas av en slutlig kontrollrapport. Den slutliga kontrollrapporten ersätter det utlåtande som avses i 34 § i strukturfondslagen.

I de nationella programmen kommer vi att övergå till det nya systemet för kontroll av strukturfondsmedel från och med den programperiod som inleds 2007. Revisionsmyndigheten skall utföra kontroller av medmottagarna och av de förmedlande myndigheterna inom de förvaltningsområden som använder strukturfondsmedel. Därmed kan kontrollerna samordnas och effektiviseras. Dessutom medverkar reformen till att samordna användningen av strukturfondsmedel inom olika program och förvaltningsområden.

24 §. Revisionsmyndighetens anvisningar. Enligt den allmänna förordningen säkerställer revisionsmyndigheten att revisioner genomförs i syfte att kontrollera att förvaltnings- och kontrollsystemet för det operativa programmet fungerar effektivt och att säkerställa att ett lämpligt urval av insatser omfattas av revision i syfte att kontrollera de deklarerade utgifterna. Myndigheten behöver inte själv utföra kontrollerna utan de kan göras av andra

myndigheter eller oberoende revisorer. Propositionen avser att samordnat föra över revisionsmyndighetens alla uppgifter på ett och samma ministerium. Det utesluter dock inte möjligheten att kontroller fortfarande utförs inom respektive förvaltningsområden. Själva kontrollerna och principerna för dem varierar från förvaltningsområde till förvaltningsområde. Intensionen är dessutom att revisionsmyndigheten med hjälp av anvisningar skall samordna förfarandena för att göra verksamheten effektivare, när kontroller utförs inom respektive förvaltningsområden.

25 §. Övervakningskommittéer. Paragrafen föreskriver om övervakningskommittéerna. I 1 mom. ingår bestämmelser om tillsättande, uppgifter och mandatperiod. I den nya allmänna förordningen föreskrivs att medlemsstaten skall inrätta en övervakningskommitté för varje operativt program inom tre månader efter dagen för anmälan till medlemsstaten om beslutet om godkännande av det operativa programmet. En enda övervakningskommitté får inrättas för flera operativa program. Syftet är att det inrättas en övervakningskommitté för varje operativt program, vilket är i linje med gällande praxis. Kommittéernas uppgifter är baserade på den nya förordningen och stämmer i huvudsak överens med de nuvarande kommittéernas uppgifter. Övervakningskommittén skall: 1) inom sex månader efter godkännandet av det operativa programmet granska och godkänna kriterierna för urval av de insatser som finansieras samt godkänna varje översyn av dessa kriterier mot bakgrund av behoven för programplaneringen; 2) regelbundet på grundval av handlingar som förvaltningsmyndigheten lämnar in se över hur långt man kommit i förverkligandet av de specifika målen i det operativa programmet; 3) granska resultaten från genomförandet, särskilt förverkligandet av målen för varje prioriterat område; 4) gå igenom och godkänna års- och slutrapporter för genomförandet och godkänna dem. Dessutom skall övervakningskommittén informeras om den årliga kontrollrapporten eller den del av rapporten som avser det berörda programmet och om kommissionens

eventuella relevanta synpunkter efter genomgången av rapporten eller beträffande den delen av rapporten. Kommittén kan föreslå förvaltningsmyndigheten översyn eller genomgång av det operativa programmet.

I 2 mom. föreskrivs om tillsättande av övervakningskommittéer, deras sammansättning och medlemmar. Sammansättningen måste stå i samklang med den nya allmänna förordningen. Enligt artikel 64 i förordningen skall kommitténs sammansättning beslutas av medlemsstaten i samförstånd med förvaltningsmyndigheten. Vidare sägs i artikel 11 att partnerskapet skall omfatta övervakning av de operativa programmen. Följaktligen måste sammansättningen ta hänsyn till de krav som partnerskapet ställer på valet av medlemmar. Vilka som kommer i fråga anges närmare i detaljmotiven till 17 §.

I 3 mom. ingår bestämmelser om medlemmarnas ställning. De arbetar under tjänsteansvar. En övervakningskommitté har en särskild rättslig status och är ett organ som i sin tjänsteutövning utövar offentlig makt. I sitt arbete hanterar kommittén betydande ekonomiska intressen. Därför ses tjänsteansvaret över och föreslås bli utsträckt till straffrättsligt tjänsteansvar och skadeståndsansvar för offentliga samfund och tjänstemän enligt skadeståndslagen.

I 4 mom. föreslås bestämmelser om arbetet i övervakningskommittéerna. För tydlighetens skull får paragrafen hänvisningar till de viktigaste vanligaste förvaltningsrättsliga lagarna. Det skall ge garantier för god förvaltning och rättssäkerhet i övervakningskommittéernas verksamhet. Momentet får en bestämmelse om beslutsfattandet i övervakningskommittéerna och den stämmer överens med det gällande läget. Dessutom föreskriver momentet om förbud att överklaga kommittéernas beslut om urvalskriterier genom besvär. Kommittéerna skall undersöka och godkänna urvalskriterierna för insatser inom sex månader efter att ett operativt program har antagits och i förekommande fall godkänna justeringar allt efter behoven i programarbetet. Beslutet om urvalskriterier

är en förvaltningsåtgärd som förbereder ett myndighetsbeslut om stöd. Urvalskriterierna är generellt utformade och avser att styra valet av projekt enligt prioriteringarna i programmet. Beslutet anknyter till myndighetens beslut om stöd och den anknytande lämplighetsbedömningen. För myndighetsbeslutet gäller särskild besvärsmått.

I 5 mom. sägs att statsrådet utfärdar närmare bestämmelser om övervakningskommittéernas sammansättning och medlemmar genom förordning. Enligt 119 § i grundlagen skall de allmänna grunderna för statsförvaltningens organ regleras genom lag om deras uppgifter omfattar utövning av offentlig makt. I samma lagrum sägs att bestämmelser om statsförvaltningens enheter i övrigt kan utfärdas genom förordning. För tydlighetens skull föreslås det att statsrådet utfärdar närmare bestämmelser om övervakningskommittéernas sammansättning och medlemmar genom förordning.

26 §. Övervakningskommitténs sekretariat. Paragrafen anger att övervakningskommittéerna skall ha ett sekretariat. För tydlighetens skull får lagen en bestämmelse om sekretariatet. Under den pågående programperioden har sekretariatets arbete varit baserat på föreskrifter i programdokumentet och praxis. Sekretariatet skall bestå av personer som är anställda hos de myndigheter som är företrädare i kommittén. Medlemmar i sekretariatet är företrädare för de ministerier som använder strukturfondsmedel. I operativa program som medfinansieras genom ERUF skall företrädare för landskapsförbunden vara medlemmar. I uppgifterna ingår att bereda, föredra och verkställa ärenden i övervakningskommittén. För tydlighetens skull får 2 mom. en bestämmelse som anger att sekretariatet under tjänsteansvar sköter beredningen, föredragningen och verkställigheten av kommitténs ärenden. Därför ses tjänsteansvaret över och föreslås bli utsträckt till straffrättsligt tjänsteansvar och skadeståndsansvar för offentliga samfund och tjänstemän enligt skadeståndslagen.

Sekretariatets uppgifter skall föras över till

det landskapsförbund som landskapsförbunden i programområdet har kommit överens om. En bestämmelse om detta finns i 11 §.

4 kap. **Förvaltning av strukturfondsprogram mellan medlemsstaterna**

27 §. Förvaltningsmyndigheter. Paragrafen föreskriver om förvaltningsmyndigheterna. Enligt artikel 14 i förordningen om ERUF skall de medlemsstater som deltar i ett operativt program utse en gemensam förvaltningsmyndighet. Medlemsstaterna kommer sinsemellan överens om myndigheten och den utses i programdokumentet. Enligt artikel 12 skall varje operativt program innehålla genomförandebestämmelser för programmet, bland annat uppgifter om förvaltningsmyndigheten. Enligt den föreslagna paragrafen skall det landskapsförbund som nämns i programdokumentet vara förvaltningsmyndighet. Bestämmelsen stämmer överens med strukturfondslagen. Tanken är att de operativa programmen inom målet europeiskt territoriellt samarbete också under den nya programperioden i Finland förvaltas på regional nivå.

Under den nya programperioden genomför Finland ett operativt program där hela programmet förvaltas i Finland. Det är det operativa programmet för centrala Östersjön. I programmet deltar Finland, Sverige, Estland och Lettland. De övriga programmen inom ramen för målet europeiskt territoriellt samarbete förvaltas utanför Finland. Programmet för centrala Östersjön är ett gränsöverskridande program. Dessutom kan operativa program inom målet europeiskt territoriellt samarbete inrättas för samarbete på regeringsnivå och samarbete på regional nivå. De operativa programmen finansieras med medel från ERUF. Under den programperioden har Finland för avsikt att delta i sju operativa program inom ramen för målet europeiskt territoriellt samarbete.

28 §. Förvaltningsmyndighetens uppgifter. Paragrafen föreskriver om förvaltningsmyndighetens uppgifter.

Uppgifterna anges genom en hänvisning till Europeiska gemenskapens lagstiftning. Förvaltningsmyndigheten för målet europeiskt territoriellt samarbete har i stort sett den nationella förvaltningsmyndighetens uppgifter.

En av de viktigaste uppgifterna är att säkerställa att de finansierade insatserna väljs ut enligt principerna för de operativa programmen och att de under hela genomförandetiden uppfyller kraven gemenskapslagstiftningen och i de nationella bestämmelserna. Förvaltningsmyndigheten skall se till att det finns ett system för att i datoriserad form registrera och spara utförliga räkenskaper och att stödmottagarna i genomförandet av insatserna använder antingen ett separat redovisningssystem eller en lämplig redovisningskod. Dessutom skall förvaltningsmyndigheten utvärdera de operativa programmen. Vidare skall myndigheten införa rutiner i syfte att säkerställa att samtliga dokument sparas i enlighet med kraven i förordningen. Förvaltningsmyndigheten skall också se till att den attesterande myndigheten inför attesteringen får all nödvändig information om de förfaranden som tillämpats och de kontroller som utförts när det gäller utgifterna. Det hör därutöver till förvaltningsmyndigheten att vägleda arbetet i övervakningskommittén och förse den med de nödvändiga, utarbeta och, efter godkännande av övervakningskommittén, skicka års- och slutrapporterna om genomförandet till kommissionen och säkerställa att kraven på information och offentlighet i är uppfyllda.

I motsats till reglerna för de nationella programmen hör det i de operativa programmen inom målet "europeiskt territoriellt samarbete" inte till förvaltningsmyndigheten att säkerställa att de utgifter som stödmottagarna deklarerar stämmer överens med kraven gemenskapslagstiftningen och i de nationella bestämmelserna. Uppgiften hör i stället till kontrollanten som det finns bestämmelser om i 29 §.

Paragrafen föreslås också få bestämmelser om förvaltningsmyndighetens nationella uppgifter. De hör nära ihop med de direkta

befogenheterna för förvaltningsmyndighetens uppgifter.

I 2 mom. ingår ett normgivningsbemyndigande. Statsrådet får genom förordning meddela föreskrifter om förvaltningen av och tillsynen över strukturfondsmedlen, om dessa är nödvändiga för att skyldigheterna enligt Europeiska gemenskapens lagstiftning skall kunna fullgöras. Ett av de viktigaste syftena med normgivningsbemyndigandet är att klarlägga tolkningar kring strukturfondsmedlen och samordna praxis.

29 §. Kontrollant. Paragrafen föreskriver om en kontrollant. I 1 mom. anges kontrollantens uppgifter genom en hänvisning till Europeiska gemenskapens lagstiftning. I artikel 16 i förordningen om ERUF skall de medlemsstater som deltar i ett operativt program inom målet europeiskt territoriellt samarbete införa ett kontrollsystem, som gör det möjligt att verifiera att de medfinansierade produkterna och tjänsterna levererats, att de utgifter som deklarerats för insatser eller delar av insatser i landet i fråga är korrekt redovisade och att utgifterna och motsvarande insatser följer gällande gemenskapsregler och medlemstatens nationella regler. För detta ändamål skall varje medlemsstat utse kontrollanter med uppgift att kontrollera lagligheten och korrektheten i de utgifter som deklarerats av varje stödmottagare som deltar i insatsen. Medlemsstaterna får besluta utse en gemensam kontrollant för hela programområdet. Om en kontroll av att medfinansierade varor och tjänster levererats endast kan göras för insatsen för helhet, skall den göras av kontrollanten i den medlemsstat där den samordnande stödmottagaren har sin verksamhet eller av förvaltningsmyndigheten. Varje medlemsstat skall se till att kontrollanten kan godkänna utgifterna inom tre månader. En myndighet i en medlemsstat kan vara kontrollant. Varje deltagande medlemsstat är skyldig att införa ett kontrollsystem. Varje medlemsstat utser sin egen kontrollant. Enligt lagförslaget utses en kontrollant av inrikesministeriet som ansvarar för regional utveckling. I Finland skall kontrollanten arbeta med de program där förvaltningsmyndigheten finns i en annan

medlemsstat. Kontrollanten kan vara gemensam för de operativa program inom målet europeiskt territoriellt samarbete som genomförs i Finland.

I artikel 15 i förordningen om ERUF föreskrivs att förvaltningsmyndigheten skall försäkra sig om att varje stödmottagares uppgifter har godkänts av den kontrollant, som avses i artikel 16 i förordningen.

I 2 mom. anges villkoren för kontrollantens kompetens. Kontrollanten skall ha adekvat yrkeskompetens med avseende på sina uppgifter. Dessutom föreslås att de vanligaste förvaltningsrättsliga lagarna tillämpas på kontrollantens arbete. Därmed kan garantierna för god förvaltning säkerställas.

Kontrollanten skall försäkra att de medfinansierade produkterna och tjänsterna har levererats och att de utgifter som deklarerats för insatser eller del av insatser i landet i fråga följer gällande gemenskapsregler och medlemsstatens nationella regler. Uppgiften förutsätter att kontrollanten har rätt att utföra inspektioner. Om det skall bestämmas i 3 mom. I 4 mom. bestäms kontrollantens rätt att bemyndiga en annan myndighet eller en oberoende revisor att utföra inspektioner.

30 §. Förmedlande organ. Paragrafen har bestämmelser om förmedlande organ för operativa program inom målet europeiskt territoriellt samarbete. En definition på förmedlande organ ingår i 2 §. En förteckning över de förmedlande organen för nationella program finns i 9 §. Förmedlande organ för operativa program inom målet europeiskt territoriellt samarbete är de ministerier som använder strukturfondsmedel, myndigheterna inom centralförvaltningen, arbetskrafts- och näringscentralerna, de regionala miljöcentralerna, länsstyrelserna. De förmedlande organen skall definieras med hänvisning till 9 §.

De myndigheter som förvaltar strukturfondsmedel i egenskap av förmedlande myndigheter skall tillämpas i de nationella förhandlingarna om det operativa programmet. Myndigheterna framgår av programdokumentet. Målet är att färre nationella myndigheter skall delta i programmen. Tanken är att förvaltningen av

medlen skall förenklas och verksamheten effektiviseras. Under den nya programperioden utgör strukturfondsmedlen 75 procent och den nationella offentliga medfinansieringen 25 procent av programfinansieringen. Särskilt i program med en liten finansieringsram är det viktigt med avseende på programresultaten att den nationella medfinansieringen är fördelad på färre aktörer än nu.

31 §. Programreserv. I paragrafen föreskrivs om en programreserv. Meningen är att merparten av medlen delas ut i början av året som praxis är i de nationella strukturfondsprogrammen eftersom projektverksamheten då blir smidigare. Resten lämnas kvar under inrikesministeriets huvudtitel och delas ut senare. Statsrådet får genom förordning utfärda närmare bestämmelser om storleken på programreserven. Tanken är att medlen skall vara smidigt tillgängliga och att medel inte längre skall behöva budgeteras om under budgetåret i en tilläggsbudget. Avsikten är att förnya förfarandet av statens medfinansiering i stadsbudgeten. Bestämmelserna skulle upptas i statsrådets förordning.

32 §. Attesterande myndigheter. Paragrafen har bestämmelser om attesterande myndigheter i fråga om operativa program inom målet europeiskt territoriellt samarbete. Enligt artikel 14 i förordningen om ERUF skall de medlemsstater som deltar i ett operativt program utse en gemensam attesterande myndighet. Medlemsstaterna kommer sinsemellan överens om myndigheten och den utses i programdokumentet. Enligt artikel 12 skall varje operativt program innehålla genomförandebestämmelser för programmet, bland annat uppgifter om den attesterande myndigheten. Tanken är att samma myndighet som är förvaltningsmyndighet i de operativa programmen inom målet europeiskt territoriellt samarbete skall vara attesterande myndighet. Detta harmonierar med de behöriga bestämmelserna i strukturfondslagen som säger att det landskapsförbund som nämns i programdokumentet skall vara både förvaltningsmyndighet och utbetalande myndighet.

När en och samma myndighet har hand om uppgifter som hör till förvaltningsmyndigheten respektive den attesterande myndigheten är det viktigt att se till att uppgifterna skils åt både mellan och inom myndigheterna för att säkerställa att förvaltningsmyndigheten och den attesterande myndigheten är oberoende. En bestämmelse om detta ingår i 2 mom.

33 §. Den attesterande myndighetens uppgifter. Paragrafen reglerar den attesterande myndighetens uppgifter. Myndighetens uppgifter inom målet europeiskt territoriellt samarbete är identiska med de uppgifter den har enligt den nya allmänna förordningen. De anges i 14 § 1 mom. Det ingår i den attesterande myndighetens viktigaste uppgifter att upprätta attesterade utgiftsdeklarationer och ansökningar om utbetalning samt överlämna dessa till kommissionen. Dessutom skall myndigheten intyga att utgiftsdeklarationen är korrekt, har utarbetats med hjälp av tillförlitliga bokföringssystem och grundar sig på kontrollerbara verifikationer och att de utgifter som deklarerats överensstämmer med tillämpliga gemenskapsregler och nationella regler och har uppstått i samband med insatser som valts ut för finansiering i enlighet med de kriterier som är tillämpliga för programmet och i överensstämmelse med gemenskapsregler och nationella regler. Vidare skall den attesterande myndigheten se till att den inför attesteringen har mottagit tillräckliga uppgifter från förvaltningsmyndigheten om de förfaranden som tillämpats och de kontroller som utförts när det gäller de utgifter som ingår i utgiftsdeklarationen, vid attesteringen ta hänsyn till resultaten från samtliga revisioner som utförts av revisionsmyndigheten eller under dennas ansvar, elektroniskt spara räkenskaper för utgifter som deklarerats till kommissionen och föra räkenskaper över de belopp som kan återkrävas och de belopp som har dragits tillbaka efter helt eller delvis upphävande av stödet för en insats.

Enligt förordningen om EFUR görs utbetalningar till den attesterande myndigheten av kommissionen. Däremot är det förvaltningsmyndigheten som enligt 10 § förmedlar i målet regional konkurrenskraft

och sysselsättning. I de operativa programmen inom målet europeiskt territoriellt samarbete skall stödmottagarna utse en samordnande stödmottagare för varje projekt. Den samordnande stödmottagaren svarar för genomförandet av projektet. Den attesterande myndigheten skall betala avgifterna till den ledande stödmottagaren.

I paragrafen ingår också bestämmelser om den attesterande myndighetens nationella uppgifter. De hänger samman med de nödvändiga befogenheterna för att utföra de givna uppgifterna.

34 §. Inrikesministeriets rätt att ge anvisningar. Paragrafen reglerar inrikesministeriets rätt att ge anvisningar för de operativa programmen inom målet europeiskt territoriellt samarbete. Inrikesministeriet har rätt ge de förmedlande organen anvisningar om användningen av och tillsynen över strukturfondsmedlen, om dessa är nödvändiga för att förvaltningsmyndighetens och den attesterande myndighetens skyldigheter enligt Europeiska gemenskapens lagstiftning skall kunna fullgöras. Det operativa programmets förvaltningsmyndighet och attesterande myndighet skall höras innan anvisningar ges. Normgivningsbemyndigandet är större än under den pågående programperioden och utsträcks nu till att gälla den attesterande myndighetens uppgifter.

35 §. Förvaltningskommittén. Paragrafen föreslås få en bestämmelse om en förvaltningskommitté. I artikel 19.3 i förordningen om EFUR ingår en bestämmelse om en styrkommitté. I strukturfondslagen kallas styrkommittén förvaltningskommitté. Samma praxis förelås bli tillämplig under den kommande programperioden. Med stöd av bestämmelsen kan medlemsstaterna komma överens om att tillsammans en förvaltningskommitté och bestämma om dess sammansättning. Inrikesministeriets befogenheter visavi avtalsförfarandet grundar sig på 42 §. Den nya allmänna förordningen tillåter att uppgifterna handhas av övervakningskommittén i stället för av förvaltningskommittén. Medlemsstaterna löser frågan sinsemellan genom en

överenskommelse. Förvaltningskommitténs sammansättning presenteras i programdokumentet för det operativa programmet. Tanken är att varje deltagande medlemsstat skall ha sin egen företrädare i förvaltningskommittén. Som regel har varje medlemsstat lika många företrädare.

I 2 mom. föreslås att de finländska medlemmarna i förvaltningskommittén utses av inrikesministeriet. Meningen är att varje medlemsstat utser egna medlemmar i förvaltningskommittén efter att medlemsstaterna har enats om att tillsätta kommittén och beslutat om dess sammansättning. Förfarandet är identiskt med förfarandet under den pågående programperioden. De finländska medlemmarna kan i första hand bestå av företrädare för de landskapsförbund som finansierar de operativa programmen och för de regionala och lokala myndigheterna.

I 36 § föreslås bestämmelser om förvaltningskommittén uppgifter. I sin verksamhet utövar förvaltningskommittén offentlig makt i enlighet med 124 § i grundlagen. Enligt lagrummet kan offentliga förvaltningsuppgifter anförtros andra än myndigheter endast genom lag eller med stöd av lag, om det behövs för en ändamålsenlig skötsel av uppgifterna och det inte äventyrar de grundläggande fri- och rättigheterna, rättssäkerheten eller andra krav på god förvaltning. Medlemmarna i förvaltningskommittén arbetar under tjänsteansvar. Därför ses tjänsteansvaret över och föreslås bli utsträckt till straffrättsligt tjänsteansvar och skadeståndsansvar för offentliga samfund och tjänstemän enligt skadeståndslagen. I 3 mom. föreslås dessutom en hänvisning till förvaltningslagen, lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet och språklagen.

36 §. Förvaltningskommitténs uppgifter. Paragrafen föreskriver om förvaltningskommitténs uppgifter. Likadana bestämmelser ingår i 21 b § i strukturfondslagen, men i lagförslaget föreslås paragrafen omstruktureras. I 1 mom. ingår allmänna bestämmelser om förvaltningskommitténs uppgifter när det gäller att genomföra det operativa programmet. Uppgifterna är baserade på den

nya allmänna förordningen och förordningen om EFUR. Bestämmelserna i 2 och 3 mom. gäller kommitténs uppgifter i anknytning till projekt som uteslutande genomförs i Finland.

Enligt artikel 19.3 i förordningen om EFUR skall övervakningskommittén, eller en styrkommitté som rapporterar till denna, även ha ansvaret för urvalet av insatser. I de program där Finland deltar kommer medlemsstaterna att avtala om programmen har en förvaltningskommitté som motsvarar styrkommittén. En av förvaltningskommitténs viktigaste uppgifter är att välja ut insatser. Enligt 2 § avses med insats ett projekt eller en grupp av projekt. Dessutom skall förvaltningskommittén samordna och inrikta medlen från strukturfonderna och de nationella medlen. Inom hela programområdet är samordningen och inriktningen förknippade med uppgiften att välja ut insatser. Dessutom hör det till förvaltningskommittén att på det nationella planet inför budgetförhandlingarna för det kommande finansåret allokera strukturfondsmedlen och statens nationella medfinansiering i ett förfarande i motsvarighet till landskapets samarbetsdokument.

Bestämmelserna i 2 och 3 mom. gäller projekt som uteslutande genomförs i Finland. Enligt 2 mom. avger förvaltningskommittén yttrande om insatsers lämplighet för de operativa program och om finansieringen av insatserna. Bestämmelsen harmonierar med gällande praxis. Dessutom i enlighet med gällande praxis för beslut som gäller förvaltningskommitténs ställningstaganden inte överklagas särskilt genom besvär.

37 §. Gemensamt tekniskt sekretariat. Paragrafen föreslås få en bestämmelse om ett gemensamt tekniskt sekretariat. Enligt artikel 14 i förordningen om EFUR skall förvaltningsmyndigheten, efter samråd med medlemsstaterna i programområdet, inrätta ett gemensamt tekniskt sekretariat. Sekretariatet skall bistå förvaltningsmyndigheten och övervakningskommittén och, när så är lämpligt, revisionsmyndigheten i deras arbete. De medlemsstater som deltar i det operativa programmet kommer i exempelvis ett Memorandum of understanding-dokument

att avtala om sekretariatets sammansättning och närmare uppgifter. Tanken är att sekretariatet skall ha anställda från flera olika medlemsstater. Sekretariatet kommer att vara knutet till det landskapsförbund som är förvaltningsmyndighet. Sekretariatet handlägger ärenden som har att göra med verkställigheten av programmet för dels förvaltningskommittén och övervakningskommittén, dels förvaltningsmyndigheten och revisionsmyndigheten. Dessutom verkställer det organens beslut.

38 §. Revisionsmyndighet. Paragrafen föreslås få bestämmelser om revisionsmyndigheten. Enligt den nya allmänna förordningen skall medlemsstaterna utse en revisionsmyndighet för varje operativt program. Revisionsmyndigheten skall vara oberoende. I det operativa programmet för målet europeiskt territoriellt samarbete skall revisionsmyndigheten placeras i den medlemsstat där förvaltningsmyndigheten finns. I paragrafen föreslås att förvaltningsmyndigheten i programdokumentet skall vara revisionsmyndighet för operativa program inom målet europeiskt territoriellt samarbete. I ett läge då myndighetsuppgifter enligt den nya allmänna förordningen handlas av ett enda organ, i detta fall ett landskapsförbund, är det viktigt att värna om principen att uppgifterna skall hållas i sär. En bestämmelse om revisionsmyndighet måste också ingå i det operativa programmet.

39 §. Revisionsmyndighetens uppgifter. I det operativa programmet inom målet "europeiskt territoriellt samarbete" har revisionsmyndigheten i princip samma uppgifter som i det operativa programmet inom målet regional konkurrenskraft och sysselsättning. Enligt artikel 62 i den nya allmänna förordningen ingår det i revisionsmyndighetens viktigaste uppgifter i det operativa programmet inom målet europeiskt territoriellt samarbete att säkerställa att revisioner genomförs i syfte att kontrollera att förvaltnings- och kontrollsystemet för det operativa programmet fungerar effektivt och att säkerställa att ett lämpligt urval av insatser omfattas av revision i syfte att kontrollera de

deklarerade utgifterna. Därmed avses kontroller av systemen och kontroller av projekt. Vidare ingår det i revisionsmyndighetens ansvar att inom nio månader efter godkännandet av det operativa programmet för kommissionen lägga fram en revisionsstrategi, den metod som kommer att användas, urvalsmetoden för revisioner av insatser och den preliminära planeringen av revisionerna och att för kommissionen lägga fram en årlig kontrollrapport. Revisionsmyndigheten utarbetar ett yttrande på grundval av kontroller och revisioner som utförts om huruvida förvaltnings- och kontrollsystemet fungerar tillräckligt effektivt för att ge rimlig garanti för att de utgiftsdeklarationer som lämnats till kommissionen är korrekta och som följd av detta ge rimlig garanti att de underliggande transaktionernas är lagliga och korrekta. Senast den 31 mars 2017 skall myndigheten för kommissionen lägga fram ett slutligt utlåtande med en bedömning av om ansökan om slutbetalning är giltig och om de underliggande transaktionerna för den slutliga utgiftsdeklarationen är lagliga och korrekta, vilket skall stödjas av en slutlig kontrollrapport. Den slutliga kontrollrapporten ersätter det utlåtande som avses i 34 § i strukturfondslagen.

I 1 mom. föreslås dessutom en bestämmelse som anger att revisionsmyndigheten i det operativa programmet inom målet europeiskt territoriellt samarbete i egenskap av förvaltningsmyndighet avger en rapport som utvärderar förvaltnings- och kontrollsystemet och yttra sig om hur förvaltnings- och kontrollsystemen för strukturfonderna uppfyller villkoren i Europeiska gemenskapens lagstiftning. Relevanta bestämmelser om de nationella uppgifterna finns i 52–54 §.

40 §. Revisorsgruppen. I 1 mom. föreskrivs om en grupp revisorer. Enligt artikel 14 i förordningen om EFUR skall revisionsmyndigheten bistås av en grupp revisorer bestående av en företrädare för varje medlemsstat som deltar i det operativa programmet. Revisorsgruppen skall utses senast tre månader efter det att programmet har godkänts. Den skall ha en företrädare för

revisionsmyndigheten för det operativa programmet som ordförande. Revisorerna skall vara oberoende av de kontrollanter som gör verifieringar i det operativa programmet. Bestämmelser om den finns i artikel 16 i förordningen. Revisorsgruppen bistår revisionsmyndigheten i dess verksamhet.

Revisionsmyndigheten har inte rätt att utföra kontroller i en annan medlemsstat. Medlemmarna i revisorsgruppen kan därmed ha en uppgift i att utföra kontroller i de medlemsstater där de utnämnda. I de flesta program inom Interreg är kontrollerna utlagda på utomstående aktörer. I sådana fall kan revisorsgruppen biträda revisionsmyndigheten i planeringen av de behöriga projekten och övervaka att kontrollerna utförs på behörigt sätt i medlemsstaterna. Gruppen skall själv fastställa sin arbetsordning där bland annat gruppens uppgifter anges. Medlemsstaterna kan avtala närmare om revisorsgruppens arbete och närmare uppgifter i ett samarbetsavtal (Memorandum of understanding-dokument).

Lagen får bestämmelser om vilken kompetens som krävs av medlemmarna i revisorsgruppen, deras tjänsteansvar och förfaranden i tjänsteutövningen genom en hänvisning till de vanligaste förvaltningsrättsliga lagarna. Dessutom ges medlemmarna rätt att utföra kontroller inom ramen för sitt uppdrag.

41 §. Övervakningskommittéer. I 1 mom. föreskrivs om övervakningskommittéer, hur de tillsätts och deras sammansättning. Enligt den nya allmänna förordningen skall varje medlemsstat inrätta en övervakningskommitté för varje operativt system i samråd med förvaltningsmyndigheten. I artikel 14 i förordningen om EFUR skall varje deltagande medlemsstat utse företrädare som skall ingå i den övervakningskommitté som avses i artikel 63 i den nya allmänna förordningen. De deltagande medlemsstaterna kan till exempel genom ett Memorandum of understanding-avtal komma överens om att inrätta en övervakningskommitté och om dess sammansättning. Dessutom skall bestämmelser om övervakningskommittéer

ingå i det operativa programmet. I övrigt tillämpas bestämmelserna i den nya allmänna förordningen på det operativa programmet för målet europeiskt territoriellt samarbete. Enligt den föreslagna bestämmelsen utses de finländska medlemmarna av statsrådet.

I 2 mom. ingår bestämmelser om beslutsförfarandet i övervakningskommittéerna. Kommittéerna skall fatta sina beslut enhälligt.

I övrigt gäller 25 § i tillämpliga delar, anges i 3 mom. I 25 § ingår bestämmelser om övervakningskommittén för det operativa programmet inom målet regional konkurrenskraft och sysselsättning. Till stora delar gäller bestämmelsen övervakningskommitténs uppgifter. Uppgifterna inom ramen för målet europeiskt territoriellt samarbete är huvudsakligen baserade på artikel 65 i den nya allmänna förordningen. Övervakningskommittén skall: a) inom sex månader efter godkännandet av det operativa programmet granska och godkänna kriterierna för urval av de insatser som finansieras samt godkänna varje översyn av dessa kriterier mot bakgrund av behoven för programplaneringen; b) regelbundet på grundval av handlingar som förvaltningsmyndigheten lämnar in se över hur långt man kommit i förverkligandet av de specifika målen i det operativa programmet; c) granska resultaten från genomförandet, särskilt förverkligandet av målen för varje prioriterat område; d) gå igenom och godkänna års- och slutrapporter för genomförandet och godkänna dem. Dessutom skall övervakningskommittén enligt punkt f) i artikel 65 informeras om den årliga kontrollrapporten eller den del av rapporten som avser det berörda programmet och om kommissionens eventuella relevanta synpunkter efter genomgången av rapporten eller beträffande den delen av rapporten. Kommittén kan enligt punkt g) granska och godkänna varje förslag till ändring av innehållet i kommissionens beslut om stöd från fonderna. Också i förordningen om EFUR ingår bestämmelser om övervakningskommittéerna. Enligt artikel 19.3 skall övervakningskommittén, eller en styrkommitté som rapporterar till denna, även ha ansvaret för urvalet av insatser. När

det gäller program som förvaltas i Finland motsvaras en styrkommitté av förvaltningskommittén och det är förvaltningskommittén som svarar för urvalet av insatser. Bestämmelser om förvaltningskommittén finns i 35 §.

Om medlemsstaterna beslutar inrätta ett gemensamt organ, en övervaknings- och förvaltningskommitté, tillämpas bestämmelserna om övervakningskommitténs sammansättning på den gemensamma kommittén. Däremot tillämpas bestämmelserna om förvaltnings- och övervakningskommittén på dess uppgifter. I ett flertal program där förvaltningsmyndigheten finns i en annan medlemsstat har en gemensam övervaknings- och styrkommitté inrättats.

Tjänsteansvar och de allmänna förvaltningsrättsliga lagarna tillämpas bara på medlemmar som utses av statsrådet.

42 §. Vissa verkställighetsarrangemang. Paragrafen föreslås få bestämmelser som motsvarar 9 a i den gällande strukturfondslagen. I 1 mom. sägs att inrikesministeriet har rätt att avtala om verkställigheten av de operativa programmen inom målet europeiskt territoriellt samarbete. Under den programperioden skall de deltagande medlemsstaterna dessutom upprätta ett samarbetsavtal (Memorandum of understanding). Under den pågående programperioden har bland annat Södra Finlands och Estlands gemenskapsinitiativ för Interreg III A haft ett samarbetsavtal om verkställigheten. Avtalet har åtminstone haft bestämmelser om en förvaltningsmyndighet och en utbetalande myndighet, tillsättande av en förvaltningskommitté, dess sammansättning och uppgifter, övervakningskommitténs sammansättning, ett gemensamt tekniskt sekretariat, dess sammansättning och uppgifter, medlemsstaternas ansvar för strukturfondsmedlen och bestämmelser om den ekonomiska förvaltningen. I paragrafen föreslås inrikesministeriet få befogenhet att avtala om verkställigheten eftersom frågan materiellt sett ingår i dess ansvarsområde. Detta svarar också mot praxis under den pågående programperioden.

Bestämmelserna i 2 mom. gäller

verkställigheten i fråga om program som genomförs utanför EU.

I 3 mom. föreskrivs som i 1 mom. om befogenhet för det landskapsförbund som är förvaltningsmyndighet och attesterande myndighet att avtala om verkställigheten av det operativa programmet. Förvaltningsmyndigheten svarar för uppdraget i hela programområdet. I program som genomförs mellan flera medlemsstater bildar de deltagande medlemsstaterna programområdet. Arbetet kräver därför att de behöriga myndigheterna i de deltagande medlemsstaterna och förvaltningsmyndigheten avtalar om de tekniska detaljerna kring förvaltningen av programmet. Under den pågående programperioden har de myndigheter som svarar för verkställigheten av programmet i Finland och Estland avtalat om förvaltningsmyndighetens och den utbetalande myndighetens uppgifter och om procedurerna.

43 §. *Ansvar för strukturfondsmedlen i vissa fall.* Paragrafen har bestämmelser om ansvaret för stöd som inte återkrävs i vissa fall. Bestämmelserna grundar sig på Europeiska unionens lagstiftning. I paragrafen talas om samordnande stödmottagare som definieras närmare i 2 § 10 punkten. Enligt förordningen om EFUR svarar den samordnande stödmottagaren för genomförandet av hela insatsen i målet europeiskt territoriellt samarbete. Enligt artikel 20 i förordningen om EFUR ansvarar den samordnande stödmottagaren för att regler för samarbetet mellan alla deltagande stödmottagare skrivs in i ett avtal. Den samordnande stödmottagaren skall kontrollera att stödmottagarnas deklarerade utgifter är korrekta och utbetalda enligt vad stödmottagarna har avtalat sinsemellan. Dessutom hör det till den samordnande stödmottagaren att stödmottagarnas utgifter har attesterats av medlemsstaternas kontrollanter eller en gemensam kontrollant. Vidare ansvarar den samordnande stödmottagaren för att medfinansieringen från EFUR överförs till de deltagande stödmottagarna. I ansvaret för hela insatsen ingår också att återkräva felaktigt utbetalda stöd från de deltagande stödmottagarna.

Samtidigt skall den samordnande stödmottagaren avtala med de deltagande stödmottagarna om regler för återkrav av felaktigt utbetalda stöd.

I 1 mom. föreslås en hänvisning för de fall där den samordnande stödmottagaren inte har lyckats återkräva felaktigt utbetalda belopp från stödmottagaren. Om den samordnande stödmottagaren inte lyckas utverka en återbetalning från en enskild stödmottagare, skall den medlemsstat där den berörda stödmottagaren har sin verksamhet betala tillbaka det felaktigt utbetalda beloppet till den attesterande myndigheten, föreskrivs i artikel 17.3 i förordningen om EFUR. I 2 mom. föreslås en bestämmelse om statens regressionsrätt. När staten har betalat beloppet får den rätt att få motsvarande belopp av stödmottagaren.

Den föreslagna bestämmelsen om ansvar i vissa fall föreslås bli tillämpad på det operativa programmet för målet europeiskt territoriellt samarbete oavsett i vilken av de deltagande medlemsstaterna förvaltningsmyndigheten och den attesterande myndigheten finns.

5 kap. Ekonomisk förvaltning

44 §. *Beviljande av finansiering och tillhörande uppgifter.* I paragrafen föreslås en bestämmelse om de förmedlande organens uppgifter när det gäller användningen av strukturfondsmedel. I 1 mom. föreskrivs om uppgifter i samband med beredning av projekt, beviljande av medel, utbetalning, uppföljning, övervakning och återkrav. De uppgifter som nära anknyter till finansiering skrivs in i lagar om stödsystemet som kan tillämpas på respektive förvaltningsområden. Detta hänger samman med att den föreslagna lagen enligt 1 § är subsidiär i relation till specialbestämmelserna inom respektive förvaltningsområde. Bestämmelsen är avsedd att vara informativ. I 20 § ingår bestämmelser om de finansiella beslut som fattas av landskapets samarbetsgrupp. Dessutom föreslås 1 mom. 5 punkten få en bestämmelse som säger att de förmedlande organen skall rapportera till landskapets samarbetsgrupp om användningen av strukturfondsmedlen och den motsvarande

nationella medfinansieringen. Bestämmelsen är nödvändig eftersom landskapets samarbetsgrupp genom 21 § åläggs ett övervakningsuppdrag. Därmed kompletterar regleringen den övriga förvaltningsområdesvisa lagstiftningen. Den föreslagna paragrafen ger ingen annan där nämnd aktör befogenhet att bevilja medel för projekt. Ansvar för att övervaka projekten och återkräva medel grundar sig inte på den här bestämmelsen.

I 2 mom. föreslås en bestämmelse om sametingets uppgift att bedöma de insatser som gäller samiskan och samekulturen. Bestämmelsen grundar sig på sametingslagen (974/1995).

I 3 mom. regleras beviljande av medel till operativa program inom målet europeiskt territoriellt samarbete. Liksom 1 mom. är momentet tänkt att vara informativt. Det landskapsförbund som har utsetts till förvaltningsmyndighet och attesterande myndighet skall bevilja strukturfondsmedel i hela insatsområdet. Om ett programområde finns i en annan medlemsstat skall medel beviljas utifrån ett avtal som har godkänts av stödmottagaren. Det stämmer överens med praxis under den pågående programperioden. Bestämmelser om beviljande, utbetalning och tillsyn i fråga om strukturfondsmedel ingår i regionutvecklingslagen.

Samma praxis som under den pågående programperioden skall gälla för statens nationella medfinansiering. Innan frågan behandlas av förvaltningskommittén skall den nationella myndighet som beviljar nationell offentlig medfinansiering och är förmedlande organ för programmet försäkra sig om den nationella medfinansieringen. Det kan till exempel göras så att ett tillstyrkande yttrande från förvaltningskommittén är ett villkor för medfinansiering. Om förvaltningskommittén tillstyrker att ett projekt finansieras genom programmet kan det förmedlande organet fatta ett rättsligt bindande beslut om medfinansiering.

När ett program förvaltas i en annan medlemsstat hör det till det deltagande förmedlande organet att behandla ansökningar om statens nationella medfinansiering och ha hand om utbetalningarna till projekten. Det

förmedlande organet svarar också om övervakningen av de beviljade medlen. Innan den sökande anhåller om stöd skall han anhålla om att det förmedlande organ som beviljar nationell medfinansiering, vanligen ett ministerium, ingår ett åtagande att bevilja stöd om projektet godkänns inom programmet.

Strukturfondsmedel redovisas direkt till den attesterande myndigheten för programmet i en annan medlemsstat.

45 §. Redovisning av utgifter. Paragrafen föreslås få bestämmelser om ansökningar om utbetalning och utgiftsdeklarationer. En av uppgifterna för de attesterande myndigheter som avses i 13 och 32 § är att upprätta utgiftsdeklarationer och ansökningar om utbetalningar samt lämna dem till kommissionen. På grundval av dem gör kommissionen utbetalningar. Alla utgiftsdeklarationer skall, enligt artikel 78 i den allmänna förordningen, för varje prioriterat område innehålla uppgifter om totalbeloppet av de stödberättigande utgifter som stödmottagarna har betalat för genomförandet av insatserna och motsvarande offentligt stöd som har betalats ut eller skall betalas ut till stödmottagarna enligt de villkor som styr det offentliga stödet. De utgifter som stödmottagarna har betalat skall styrkas genom kvitterade fakturor eller genom bokföringsunderlag av likvärdigt bevisvärde. Med avvikelse från detta och när det gäller statligt stöd i den mening som avses i artikel 87 i fördraget, får utgiftsdeklarationen inbegripa förskott som har utbetalats till stödmottagarna av det organ som beviljade stödet, med villkoren i artikel 78. Den attesterande myndigheten skall återbetala de återvunna beloppen till Europeiska unionens allmänna budget före avslutandet av det operativa programmet genom att de dras av från den följande utgiftsdeklarationen.

Statsrådet kan genom förordning utfärda närmare bestämmelser om uppgifterna i utgiftsdeklarationerna, attesteringen av utgifter samt förfarandet och tidtabell för deklaration. Bestämmelserna grundar sig på Europeiska unionens lagstiftning och avser att samordna och förbättra systemet.

46 §. Anmälningar och åtgärder som gäller

återkrav. Enligt den nya allmänna förordningen skall den attesterande myndigheten föra räkenskaper över de belopp som kan återkrävas och de belopp som har dragits tillbaka efter helt eller delvis upphävande av stödet för en insats. I detta syfte föreslås det i paragrafen att de förvaltningsområden som använder strukturfondsmedel skall vara skyldiga att underrätta den attesterande myndigheten om återkrav. I 2 mom. föreslås en bestämmelse för det fall att nödvändiga åtgärder inte har vidtagits. Bestämmelsen stämmer överens med motsvarande bestämmelse i strukturfondslagen.

Under den kommande programperioden skall den attesterande myndigheten underrätta kommissionen om belopp som kan återkrävas enligt läget i slutet av året. Det harmonierar med den uppgift som den utbetalande myndigheten har under den pågående programperioden. Närmare bestämmelser om förfarandet kan utfärdas genom förordning av statsrådet. Bestämmelser om anmälningar till kommissionen finns i kommissionens förordning (EG) nr 1681/94, ändrad genom kommissionens förordning (EG) 2035/2005. Motsvarande bestämmelser skall under den nya programperioden tas in i kommissionens förordning med tillämpningsföreskrifter som antas på grundval av den nya allmänna förordningen. Förordningen av statsrådet skall grunda sig på dessa bestämmelser. Under den pågående programperioden har den utbetalande myndigheten utfärdat anvisningar om anmälningsskyldigheten.

47 §. Stödberättigande utgifter. Paragrafen får en allmän bestämmelse om stödberättigande kostnader. Under den pågående programperioden har kommissionen utfärdat närmare bestämmelser om stödberättigande utgifter, men enligt den nya allmänna förordningen skall bestämmelser om stödberättigande utgifter huvudsakligen utfärdas på nationell nivå. I och med att strukturfondslagen vore subsidiär i relation till särbestämmelserna inom andra förvaltningsområden föreslås det i 1 mom. att i första hand annan lagstiftning skall tillämpas på utgifter som medfinansieras med strukturfondsmedel.

Sådana bestämmelser finns till exempel i regionutvecklingslagen och den planerade lagen om företagsstöd. Nationell lagstiftning kommer bara att tillämpas om inte något annat följer av Europeiska gemenskapens lagstiftning. I gemenskapslagstiftningen finns regler om stödberättigande dels i den nya allmänna förordningen, dels i förordningen om EFUR och förordningen om ESF. Dessutom tas bestämmelser om stödberättigande inom målet europeiskt territoriellt samarbetet in i en förordning med tillämpningsföreskrifter som kommissionen kommer att anta på grundval av den nya allmänna förordningen. I den nya allmänna förordningen finns grundläggande bestämmelser om i synnerhet perioden för stödberättigande, överensstämmelse med programmet, ränteintäkter, villkoren för att avvika från kravet att betalningarna de facto skall vara utbetalda och insatsernas varaktighet. Dessutom finns bestämmelser om särskilda frågor kring stödberättigade utgifter för inkomstgenererande projekt. I förordningen om ESF ingår bestämmelser om godtagbara stödformer, icke godtagbara utgifter, löner och arvoden som tredje part betalar ut, indirekta kostnader och avskrivningskostnader. I förordningen om EFUR finns bestämmelser som säger att utgifter för skuldräntor, förvärv av mark, avveckling av kärnkraft och återbetalningsbar mervärdesskatt inte berättigar till bidrag från ERUF.

Enligt 2 mom. kan statsrådet genom förordning utfärda närmare bestämmelser om stödberättigande utgifter i enlighet med vad Europeiska gemenskapens lagstiftning kräver. Meningen är att statsrådet skall utfärda preciserande bestämmelser om de frågor där den nya allmänna förordningen, förordningen om ESF och förordningen om ERUF har bestämmelser om stödberättigande. Frågorna gäller i enlighet med artikel 56 i den allmänna förordningen bidrag in natura, avskrivningskostnader och omkostnader och det krävs att det finns nationella bestämmelser om användningen. Dessutom ingår bestämmelser om åtminstone perioden för stödberättigande, överensstämmelse med programmet, inkomstgenererande projekt och

ränteintäkter. Vidare behövs det närmare bestämmelser om de frågor kring stödberättigande som anges både i förordningen om ESF och förordningen om ERUF och nämns i motiven till 1 mom.

48 §. Projekt över landskapsgränserna. Paragrafen föreskriver om förvaltningen av projekt över landskapsgränserna. Med projekt över landskapsgränserna avses projekt som genomförs i fler än ett landskap. Den 20 april 2006 beslutade ledningsgruppen för förvaltning och regional utveckling att 25 procent av den årliga programramen för operativa program avsätts för temaprojekt i storområdet i de operativa projekt i Södra och Västra Finland som får medfinansiering från ERUF. En del av temaprojekten kan vara projekt över landskapsgränserna. I 10 § ingår bestämmelser om en programreserv för det nationella programmet och en del av reserven kan avsättas för projekt över landskapsgränserna. Tanken är att landskapens samarbetsgrupper i fråga om de operativa program som får bidrag från ERUF avsätter en reserv för projekt över landskapsgränserna i landskapets samarbetsdokument. Reservens tas in i statsbudgeten under inrikesministeriets huvudtitel som en ofördelad reserv. Förvaltningen och finansieringen av projekt över landskapsgränserna kommer att koncentreras till ett enda landskapsförbund eller till en statlig regionförvaltningsmyndighet.

Inrikesministeriet avsätter då en programreserv på begäran av landskapsförbundet eller myndigheten.

Landskapsförbunden fattar beslut om projekt över landskapsgränserna med stöd av 28 § i regionutvecklingslagen och 48 § i detta lagförslag och övriga statliga regionförvaltningsmyndigheter med stöd av det tillämpade stödsystemet. Om flera än ett företag eller utöver företaget en sammanslutning som inte utövar företagsverksamhet deltar i genomförandet av projektet, skall ansökan om beviljande och utbetalning av stödet tillställas den arbetskrafts- och näringscentral på vars område projektet huvudsakligen genomförs, sägs i 31 § i Statsrådets förordning om stödjande av företagsverksamhet.

Bestämmelsen tillåter att projekt genomförs i viss utsträckning över landskapsgränserna. Dessutom föreskriver lagen om arbetskrafts- och näringscentraler (23/1997) att det behöriga ministeriet får förordna en arbetskrafts- eller näringscentral att handha uppgifter också utanför sitt diskrikt. Utifrån detta har jord- och skogsbruksministeriet beslutat att vissa av centralerna handlägger fiskerifrågor. Denna praxis kan också komma i fråga för projekt över landskapsgränserna.

6 kap. Tillsynen över nationella strukturfondsprogram

49 §. Det förmedlande organets ansvar för tillsynen. Paragrafen reglerar de förmedlande organens ansvar för tillsynen. De förmedlande organen räknas upp i 9 §. Organens viktigaste uppgift är att bevilja och betala ut bidrag. Bestämmelser om uppgifterna finns i 44 §. I anknytning till detta föreskriver paragrafen att det förmedlande organet svarar för den allmänna tillsynen över att bidrag beviljas och betalas ut. Ansvar innebär att organet skall se till att bidraget används enligt de villkor som anges i det behöriga beslutet. Ansvaret följer reglerna i stödsystemet inom respektive förvaltningsområde. När bidrag betalas ut är myndigheterna skyldiga att försäkra sig om att utbetalningarna görs enligt villkoren i stödbesluten. Därför får myndigheten behörig information av stödmottagaren i samband med ansökningen om utbetalning. Som regel utövar organet tillsyn över utbetalningarna på grundval av den information det får. Statens nationella medfinansiering kommer framöver att beviljas utifrån bestämmelserna om stödsystemet inom respektive förvaltningsområde. Bestämmelserna anger också vilka befogenheter myndigheterna har visavi tillsynen över bidragen. Den föreslagna bestämmelsen är informativ och stämmer överens med motsvarande bestämmelse i strukturfondslagen.

I artikel 60 i den nya allmänna förordningen förutsätts att förvaltningsmyndigheten särskilt skall ha ansvaret för att kontrollera att medfinansierade produkter och tjänster

levereras och att de utgifter som deklarerats av stödmottagarna för insatser verkligen har uppstått och uppfyller kraven i gemenskapsregler och nationella regler. Attesterings på plats av enskilda insatser får genomföras på urvalsbasis. Kommissionen kommer att anta en förordning med detaljerade tillämpningsföreskrifter. Attesteringsarna skall göras så länge projektet pågår och före slutbetalningen. I Finland har vi inga heltäckande bestämmelser inom olika förvaltningsområden för den här typen av verifieringar. I 1 mom. föreslås därför en bestämmelse i detta syfte.

Vid sidan av ansvarsfrågorna för det förvaltningsområde som använder strukturfondsmedel är det viktigt att beakta de bestämmelser om övervakning och kontroll som ingår i den nya allmänna förordningen och är förpliktande för medlemsstaterna. Bestämmelserna gäller förvaltningsmyndigheterna, de attesterande myndigheterna och revisionsmyndigheterna. I 50–52 § föreskrivs om deras uppgifter i strukturfondsprogrammen.

50 §. Revisionsmyndighetens inspektionsrätt. För att kunna fullfölja sina uppgifter måste revisionsmyndigheten ha rätt att utföra inspektioner. I revisionsmyndighetens uppgifter ingår att säkerställa att revisioner genomförs i syfte att kontrollera att förvaltnings- och kontrollsystemet för det operativa programmet fungerar effektivt och att säkerställa att ett lämpligt urval av insatser omfattas av revision i syfte att kontrollera de deklarerade utgifterna. Därmed avses kontroller av systemen och kontroller av projekt. Inspektionsrätten skall i sin helhet gälla förvaltningen och övervakningen av strukturfonderna och sträcker sig därför till alla förvaltningsområden som använder strukturfondsmedel. Andra projektinspektioner kan vara kompletterande inspektioner som görs av motiverad anledning. Inspektionerna måste fördelas jämnt över hela programperioden än till slutet. Närmare bestämmelser kommer att ingå i en förordning med tillämpningsföreskrifter som kommissionen utfärdar på grundval den nya allmänna förordningen.

Om revisioner och kontroller genomförs av ett annat organ än revisionsmyndigheten, skall denna se till att detta organ har den oberoende ställning som krävs, föreskrivs i den nya allmänna förordningen.

51 §. Förvaltningsmyndighetens inspektionsrätt. Enligt den nya allmänna förordningen skall förvaltningsmyndigheten kontrollera att medfinansierade produkter och tjänster levereras och att de utgifter som deklarerats av stödmottagarna för insatser verkligen har uppstått och uppfyller kraven i gemenskapsregler och nationella regler. Närmare bestämmelser kommer att ingå i en förordning med tillämpningsföreskrifter som kommissionen utfärdar på grundval den nya allmänna förordningen. Enligt ett tillgängligt utkast till förordning skall verifieringen innehålla administrativ verifiering av varje anhållan om medfinansiering och kontroll av enskilda insatser på plats (on-the-spot-verification). Förvaltningsmyndigheten måste garantera tillräckligt många verifikationer för att uppnå en rimlig säkerhet om insatsernas laglighet och riktighet. Syftet är att de stödbeviljande myndigheterna som ett led i förfarandet för beviljande och utbetalning av strukturfondsmedel utför de nödvändiga uppgifterna enligt anvisningar från förvaltningsmyndigheten. En bestämmelse om detta finns i 49 §. Det hör dock till förvaltningsmyndigheten att försäkra sig om att uppgifterna fullföljs på behörigt sätt och att eventuella anvisningar följs.

Uppgiften förutsätter att förvaltningsmyndigheten har möjligheter att göra kontroller på plats. För verksamheten är det dock nödvändigt att den myndighet som för verifikationerna lämnar information om detta till förvaltningsmyndigheten. Bestämmelser om skyldigheten att lämna information tas in i en förordning av statsrådet som utfärdas med stöd av 54 §. Därmed får förvaltningsmyndigheten möjligheter att göra iakttagelser om hur systemet fungerar. Också principen om en korrekt förvaltning av strukturfondsmedel kräver att förvaltningsmyndigheten kan göra kontroller för att försäkra sig om att systemet fungerar korrekt.

52 §. Den attesterande myndighetens

inspektionsrätt. Paragrafen reglerar den attesterande myndighetens inspektionsrätt. Myndigheten skall särskilt intyga att utgiftsdeklarationen är korrekt, har utarbetats med hjälp av tillförlitliga bokföringssystem och grundar sig på kontrollerbara verifikationer och att de utgifter som deklarerats överensstämmer med tillämpliga gemenskapsregler och nationella regler och har uppstått i samband med insatser som valts ut för finansiering i enlighet med de kriterier som är tillämpliga för programmet och i överensstämmelse med gemenskapsregler och nationella regler. Vidare skall den attesterande myndigheten enligt den nya allmänna förordningen se till att den inför attesteringen har mottagit tillräckliga uppgifter från förvaltningsmyndigheten om de förfaranden som tillämpats och de kontroller som utförts när det gäller de utgifter som ingår i utgiftsdeklarationen. För att utföra denna uppgift måste den attesterande myndigheten göra kontroller och inspektioner på förvaltningsmyndigheten och de förmedlande organen för att ta reda på om systemet fungerar på behörigt sätt och genererar den information som behövs för dess uppgifter. För enskilda kontroller är det viktigt att den attesterande myndigheten får information från revisionsmyndigheten om vilka kontroller som utförts. Syftet är att den attesterande myndigheten som regel inte skall behöva göra inspektioner hos de myndigheter som använder strukturfondsmedel, utan att den i de fallen kan basera sin verksamhet på kontroller som redan har utförts.

53 §. *Inspektionsmetoder och inspektionssprinciper.* Bestämmelsen stämmer i allt väsentligt överens med 31 § i strukturfondslagen. I 1 mom. ingår en generell princip för inspektionsverksamhet. Metoderna och principerna skall vara så utformade att de kan säkerställa att man iakttar de skyldigheter som följer av Europeiska gemenskapens lagstiftning och kraven på en sund ekonomisk förvaltning. I 2 mom. föreslås en specialbestämmelse som anger att revisionsmyndigheten skall se till att internationellt accepterad revisionsstandard beaktas i revisionsarbetet.

Kravet ingår i artikel 62 i den nya allmänna förordningen.

54 §. *Rätt att få uppgifter.* I paragrafen föreslås att förvaltningsmyndigheten, den attesterande myndigheten, revisionsmyndigheten och det ministerium som är med och genomför strukturfondsprogram har rätt att få de uppgifter avseende användningen av strukturfondsmedel. I 1 mom. finns en grundläggande bestämmelse om rätt att få information. Den skall gälla förmedlande organ som är myndigheter. Rätten kan också gälla sekretessbelagda uppgifter. Förvaltningsmyndighetens, den attesterande myndighetens och revisionsmyndighetens behov att få uppgifter är baserat på de bestämmelser om deras uppgifter som ingår i Europeiska unionens lagstiftning. Rätten att erhålla uppgifter skall gälla användningen av strukturfondsmedel samt genomförandet och inspektionen av ett program eller ett projekt. Uppgifterna måste vara nödvändiga för att myndigheterna skall kunna fullfölja sina uppgifter. Om ett ministerium innehar flera olika myndighetsuppdrag definieras rätten att erhålla uppgifter beroende på för vad och i vilket syfte ministeriet behöver informationen. I normala fall skall rätten att få uppgifter grunda sig på en anhållan. Paragrafen föreslås också få en bestämmelse om rätt för de ministerier som genomför strukturfondsprogram att få uppgifter av förvaltningsmyndigheten, den attesterande myndigheten och de förmedlande organen inom dess eget förvaltningsområde. Bestämmelsen är nödvändig för den allmänna kontrollbefogenheten för ett ministerium som deltar i genomförandet av ett strukturfondsprogram.

Bestämmelserna i 2 mom. anger de villkor som gäller när andra myndigheter än de förmedlande organ som avses i 9 § är skyldiga att lämna uppgifter till förvaltningsmyndigheten, den attesterande myndigheten och revisionsmyndigheten. Det kan till exempel gälla skatte- eller tullmyndigheter. Uppgifterna kan också vara sekretessbelagda. Uppgifterna måste vara nödvändiga för att förvaltningsmyndigheten, den attesterande myndigheten och revisionsmyndigheten skall kunna fullfölja

sina uppgifter.

Bestämmelserna i 3 mom. gäller situationer när uppgiften att bevilja och förmedla strukturfondsmedel har ålagts något annat förmedlande organ än en myndighet. Uppgifterna måste vara nödvändiga för att förvaltningsmyndigheten, den attesterande myndigheten och revisionsmyndigheten skall kunna fullfölja sina uppgifter. Bestämmelserna i 4 mom. gäller rätten att få uppgifter av stödmottagarna. Det förmedlande organet är då skyldigt att lämna de uppgifter som myndigheten begär.

Statsrådet kan genom förordning utfärda närmare bestämmelser om när man skall få uppgifterna, vad de skall innehålla och vilka förfaranden som kräver. Syftet är att det genom förordning av statsrådet skall skapas ett system för utlämnande av uppgifter som krävs på grundval av EU-lagstiftningen.

55 §. Rätt att lämna uppgifter. Paragrafen vilken skyldighet den som utför en uppgift enligt den föreslagna lagen har att hemlighålla uppgifter respektive lämna ut sekretessbelagda uppgifter. Lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) gäller i fråga om sekretessbelagda uppgifter. I 2 mom. ingår bestämmelser som kompletterar de villkor i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet som tillåter att information lämnas ut utan hinder av sekretessbestämmelserna. Villkoren motsvarar i alltväsentligt bestämmelserna i 40 § 2 mom. i strukturfondslagen och det föreslås inga ändringar i dem. I 3 mom. anges de myndigheter som har rätt att lämna uppgifter till gemenskapsinstitutionerna.

56 §. Rättigheterna för den som utför inspektioner och skyldigheterna för den som är föremål för inspektion. Bestämmelsen motsvarar i allt väsentligt 32 § i strukturfondslagen och det föreslås inga ändringar i dem. Ett tillägg är att paragrafen hänvisar till bestämmelserna om kontrollanter och medlemmar i revisorsgruppen. I 3 mom. föreslås en bestämmelse som anger att kontroll eller inspektion får dock inte utföras på en plats som omfattas av hemfriden.

57 §. Handräckning. Bestämmelsen motsvarar i allt väsentligt 33 § i

strukturfondslagen. Ett tillägg är att paragrafen hänvisar till bestämmelserna om kontrollanter och medlemmar i revisorsgruppen.

7 kap. Tillsynen över strukturfondsprogram mellan medlemsstaterna

58 §.

Revisionsmyndighetensinspektionsrätt. Revisionsmyndigheten fårenligt paragrafen utföra inspektioner avseende användningen av strukturfondsmedel inom det operativa programmet för målet europeiskt territoriellt samarbete. Enligt 38 § är förvaltningsmyndigheten för det operativa programmet, det vill säga landskapsförbundet, revisionsmyndighet. Ett landskapsförbund har rätt att göra inspektioner av stödbeviljande aktörer som med stöd av 30 § är förmedlande organ och av stödmottagarna. Revisionsmyndighetens inspektionsrätt sträcker sig inte till andra medlemsstater utan de får bara inspektera projekt som genomförs i Finland. Kontroller utanför Finland utförs av den revisorsgrupp som avses i 40 §. Revisorsgruppen skall utnämnas av den medlemsstaten i fråga. Kontroller eller inspektionerna skall göras enligt lagstiftningen i den medlemsstat där de utförs. I revisorsgruppen är det den medlem i gruppen som företräder medlemsstaten som utför kontrollerna.

59 §. Förvaltningsmyndighetens inspektionsrätt. För att förvaltningsmyndigheten skall kunna utföra sina uppgifter måste den ha rätt att göra nödvändiga inspektioner hos de förmedlande myndigheterna och stödmottagarna. Förvaltningsmyndighetens rätt att utföra inspektioner inom det operativa programmet för målet europeiskt territoriellt samarbete gäller dock inte andra medlemsstater. I det hänseendet är inspektionsrätten således begränsad. Rätten gäller bara projekt som genomförs i Finland. I andra medlemsstater görs de verifieringar som hör till förvaltningsmyndigheten i stället av en kontrollant som avses i 29 §. Systemet gäller också projekt som genomförs i Finland i de fall då programmet förvaltas av en annan

medlemsstat.

60 §. *Den attesterande myndighetens inspektionsrätt.* Den attesterande myndighetens rätt att utföra inspektioner inom det operativa programmet för målet europeiskt territoriellt samarbete kräver att myndigheten har adekvat inspektionsrätt. Rätten gäller förvaltningsmyndigheten, de förmedlande organen i egenskap av stödbeviljande aktör och stödmottagarna. Den attesterande myndigheten har också möjligheter att anlita oberoende revisorer. Verksamheten inriktas specifikt på aktörer på det regionala planet som är förmedlande organ och stödmottagare och som berörs av både förvaltningsmyndighetens och i synnerhet revisionsmyndighetens kontroller och inspektioner. Den attesterande myndighetens uppgift är att i första hand utnyttja inspektionsresultaten från dessa myndigheter. På så sätt kan överlappande verksamhet undvikas.

61 §. *Inrikesministeriets inspektionsrätt.* Paragrafen gäller inrikesministeriets rätt att utföra inspektioner inom det operativa programmet för målet europeiskt territoriellt samarbete. När verksamheten berör ett annat förvaltningsområde skall den utföras i samråd med det berörda förvaltningsområdet. Inrikesministeriets inspektionsrätt kompletteras inspektionsrätten för det landskapsförbund som är revisionsmyndighet i de fall då förvaltningsmyndigheten finns i Finland. Inspektionsrätten är dessutom nödvändig eftersom medlemsstaten svarar för förvaltningen och övervakningen av de operativa programmen inom målet europeiskt territoriellt samarbete. Enligt reglementet för statsrådet är det inrikesministeriet som svarar för regional- och strukturpolitiken.

I 2 mom. föreslås att inrikesministeriet skall kunna bemyndiga en annan myndighet eller en oberoende revisor att för dess räkning utföra inspektioner.

62 §. *Övriga bestämmelser om inspektion.* I paragrafen ingår nödvändiga bestämmelser som metoder och principer för inspektionsverksamheten, rättigheter och skyldigheter för den som utför inspektioner och om handräckning genom en hänvisning till 5 kap.

63 §. *Rätt att få och lämna uppgifter.* I 1

mom. regleras förvaltningsmyndighetens, den attesterande myndighetens och revisionsmyndighetens rätt att få uppgifter inom operativa program för målet europeiskt territoriellt samarbete. Rätten anges i 54 § 1–4 mom. och stämmer överens med rätten inom operativa program för målet regional konkurrenskraft och sysselsättning. När ett landskapsförbund har varierande myndighetsroller regleras rätt en att få uppgifter beroende på var och i vilket syfte landskapsförbundet behöver informationen. För utlämnande av uppgifter gäller 55 §. Enligt 3 mom. är förvaltningsmyndigheten, den attesterande myndigheten och revisionsmyndigheten skyldiga överlämna de rapporter de utarbetar för kommissionen för kännedom till inrikesministeriet. Bestämmelsen grundar sig på den allmänna förordningen. Syftet är att förbättra informationsgången mellan förbundet och ministeriet. Landskapsförbunden lämnar rapporterna till inrikesministeriet för kännedom samtidigt som de lämnar dem till kommissionen.

8 kap. Särskilda bestämmelser

64 §. *Överföring av behörighet i strukturfondsärenden.* I paragrafen föreslås bestämmelser om överföring av undervisningsministeriets och social- och hälsovårdsministeriets behörighet i strukturfondsärenden.

En motsvarande bestämmelse finns i 35 § i strukturfondslagen. I 1 mom. föreslås bli bestämt om överföring av behörighet inom undervisningsministeriets förvaltningsområde. Jämfört med den nuvarande 35 § föreslås att bestämmelsen skall ändras så att undervisningsministeriet kan överföra sin behörighet i strukturfondsärenden inte bara till utbildningsstyrelsen utan också till andra myndigheter inom centralförvaltningen inom sitt ansvarsområde. En tänkbar myndighet är Centret för internationellt personutbyte CIMO.

I bestämmelserna i 2 mom. om överföring av social- och hälsovårdsministeriets behörighet föreslås inte några ändringar av den nuvarande regleringen.

65 §. *Datasystemet för uppföljning av strukturfondsprogrammen.* I paragrafen föreslås bestämmelser om datasystemet för uppföljning. Avsikten är att uppföljningens kvalitet skall förbättras genom den nya allmänna förordningen. Enligt artikel 66 i den allmänna förordningen skall förvaltningsmyndigheten och övervakningskommittén säkerställa kvaliteten i genomförandet av det operativa programmet. De skall genomföra övervakningen med hjälp av finansiella indikatorer samt indikatorerna enligt specifikationerna i det operativa programmet. I de operativa programmen skall målen kvantifieras med hjälp av ett begränsat antal indikatorer för effekt och resultat med beaktande av proportionalitetsprincipen. Med hjälp av indikatorerna skall man kunna mäta framstegen i förhållande till utgångsläget och till det prioriterade områdets måluppfyllelse. Med hjälp av särskilda utgiftskategorier följs dessutom hur finansieringen inriktas när det gäller att uppnå prioriteringarna att främja konkurrenskraft och skapa arbetstillfällen. Det elektroniska datasystemet för uppföljning är ett viktigt instrument för att genomföra övervakningen och över lag förvaltningen av programmen. Inför den nya programperioden är avsikten att helt och hållet övergå till elektronisk överföring av information mellan medlemsstaterna och kommissionen. Exempelvis ansökningar om utbetalning och utgiftsdeklarationer som är viktiga för ekonomiförvaltningen skall skickas elektroniskt till kommissionen. Avsikten är att närmare bestämmelser om information som överförs elektroniskt skall tas in i kommissionens förordning om genomförande.

Datasystemet skall kunna användas också för informationstjänst på så vis att alla som önskar det skall kunna använda den offentliga informationstjänsten utan någon kod. Avsikten är att strukturfondsprogrammets offentlighet skall utökas under den nya programperioden. I kommissionens förordning om genomförande föreslås bl.a. en bestämmelse enligt vilken förvaltningsmyndigheten skall ansvara för att det utges en förteckning över stödmottagarna med namn, projektnamn och

stödbelopp. Detta kan ske elektroniskt eller på något annat sätt. Enligt lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet är dessa uppgifter i regel offentliga uppgifter, vilket innebär att de kan tas in i den offentliga informationstjänsten.

I 1 mom. föreslås en allmän bestämmelse om datasystemet för uppföljning av de nationella programmen. I 2 mom. bestäms om systemet för övervakning av målet europeiskt territoriellt samarbete. För övervakning av operativa program enligt målet regional konkurrenskraft och sysselsättning föreslås att det utformas ett Internetbaserat system som täcker alla processer. Avsikten är att det inte skall behövas några parallella system. Budgeterings- och allokeringssdelen är tekniskt sett gemensam för alla aktörer och för båda fonderna. När det gäller företagsstöd som finansieras från ERUF sköts projekthanteringen med hjälp av Tuki2000-systemet. Inom övriga ERUF- och alla ESF-projekt sköts projekthanteringen med hjälp av TePa-systemet så att programmen ändras enligt vad som krävs för programperioden 2007–2013. Ett för alla gemensamt program utformas för hanteringen av fonderna och behandlingen av projektansökningar. Databasen för rapportering utgör ett led i programmet. Behandlingen av projektansökningar utvecklas för att stödja den elektroniska ansökningsprocessen, och tillsynsdelen genomförs så att den motsvarar kraven under den nya programperioden. Utbetalningsutgifterna blir tillförlitligare genom att de för varje myndighet som beviljar stöd är kopplade till bokföringssystemet.

Datasystemet skall innehålla ett övervakningsregister med uppgifter om behandlingen av uppgifterna. I registret skall också införas uppgifter om fysiska personer. Till denna del handlar det om sådan behandling av personuppgifter som avses i personuppgiftslagen (523/1999). I anslutning till behandlingen av uppgifter intas bestämmelser om registreringens syfte, innehållet i de uppgifter som registreras, uppgifternas användningsändamål, inbegripet även möjligheterna att lämna ut uppgifter, och förvaringstiden för uppgifterna. I 3 och 4

mom. föreslås bestämmelser om utlämnande av uppgifter och rätt till insyn.

Avsikten är att de förmedlande organen skall svara för att uppgifterna om stödmottagarna matas in i datasystemet. Datasystemet skall förses med de uppgifter som förvaltningsmyndigheten, den attesterande myndigheten och revisionsmyndigheten behöver för att fullgöra sina uppdrag. Datasystemet får dessutom innehålla andra uppgifter som Europeiska gemenskapens lagstiftning kräver, t.ex. beskrivningar av systemen för förvaltning av strukturfonderna. Förvaltningsmyndigheten skall svara för registreringen av uppgifterna.

I 2 mom. föreslås bli bestämt om systemet för övervakning av operativa program inom målet europeiskt territoriellt samarbete. Avsikten är fortsätta med den praxis som följts under den nuvarande programperioden och som innebär att gemenskapsinitiativprogrammen Interreg har ett eget separat system för övervakning. I fråga om de uppgifter som skall införas hänvisas till de uppgifter som avses i 1 mom. Landskapsförbundet skall ansvara för införandet i egenskap av förvaltningsmyndighet.

I 3 mom. föreslås en bestämmelse om utlämnande av uppgifter till institutionerna i Europeiska gemenskapen. Förvaltningsmyndigheten, den attesterande myndigheten och revisionsmyndigheten skall på det sätt som deras uppdrag kräver ansvara för utlämnandet av uppgifter. Här är det fråga om uppgifter som behövs för övervakningen av att Europeiska gemenskapens lagstiftning har iakttagits när stöd har beviljats. I 3 mom. föreslås dessutom en bestämmelse om utlämnande av stöduppgifter för offentliggörande. Uppgifterna får gälla endast sådana omständigheter som är offentliga enligt lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet. Uppgifterna skall få lämnas, om detta förutsätts enligt bestämmelserna om offentliggörande i Europeiska gemenskapens lagstiftning.

I 4 mom. bestäms om rätten till insyn i fråga om och förvaringstiden för personuppgifter. Statsrådet får genom förordning utfärda närmare bestämmelser om

det innehåll i datasystemet för uppföljning som Europeiska gemenskapslagstiftningen kräver.

66 §. Åläggande av betalningsskyldighet som baserar sig på statens regressrätt. I paragrafen tas in bestämmelser som motsvarar 38 § i strukturfondslagen. När det gäller sökande av ändring föreslås dock en ändring jämfört med nuläget på så vis att den behöriga myndigheten skall fatta beslut om åläggande av betalningsskyldighet som baserar sig på regressrätt. Beslutet skall få överklagas hos den behöriga förvaltningsdomstolen enligt förvaltningsprocesslagen. Det föreslås således att förvaltningstvisteförfarandet skall slopas. Besvärsträtten baserar sig på det som föreslås bli bestämt om sökande av ändring i 67 § 1 mom.

67 §. Överklagande. I paragrafen föreslås bestämmelser om förfarandet för sökande av ändring. I 1 mom. bestäms om sökande av ändring i beslut av förvaltningsmyndigheten och den attesterande myndigheten som är verksamma inom de nationella programmen. I momentet bestäms dessutom om sökande av ändring i beslut av övervakningskommittén för de operativa programmen. I momentet föreslås också en bestämmelse om rätt att överklaga inrikesministeriets beslut enligt 66 § 3 mom. Den behöriga förvaltningsdomstolen är därmed första besvärinstans.

Bestämmelsen i 2 mom. gäller sökande av ändring i beslut av ett landskapsförbund som är förvaltningsmyndighet och attesterande myndighet inom ett operativt program inom målet europeiskt territoriellt samarbete. Bestämmelsen i 3 mom. gäller sökande av ändring i beslut av landskapets samarbetsgrupp. Innehållet motsvarar sökande av ändring i beslut som landskapets samarbetsgrupp har fattat med stöd av regionutvecklingslagen (602/2002), om vilket föreskrivs i 40 § i nämnda lag.

9 kap. **Ikraftträdande**

68 §. Ikraftträdande. Lagen föreslås träda i kraft den 1 januari 2007. När den nya programperioden inleds vid ingången av 2007 innebär ikraftträdandet att programmen

kan genomföras från början av programperioden. Avsikten är att den föreslagna lagen skall upphäva lagen om den nationella förvaltningen av programmen för strukturfonderna jämte ändringar.

69 §. Övergångsbestämmelser. Enligt övergångsbestämmelserna i artikel 105 i den nya allmänna förordningen skall den allmänna förordningen inte påverka att de strukturfondsprogram som kommissionen har godkänt på grundval av den gällande allmänna förordningen fortsätter att förvaltas i enlighet med den allmänna förordning som upphävs genom den nya allmänna förordningen tills programmen har avslutats. Bland övergångsbestämmelserna finns dessutom en bestämmelse om att betalningar automatiskt skall återtas. Enligt artikel 105.3 gäller att delbelopp som anslagits till stöd som medfinansieras av ERUF och ESF och som kommissionen har godkänt mellan den 1 januari 2000 och den 31 december 2006, för vilka attesterade utgiftsdeklarationer om utgifter som faktiskt har betalats, slutrapporten om genomförandet och den deklaration som avses i 34 § i den gällande strukturfondslagen inte har sänts till kommissionen inom 15 månader efter slutdatumet för utgiftens stödberättigande för programmet enligt kommissionens beslut, automatiskt återtas av kommissionen. Beloppet återtas automatiskt senast sex månader efter den nämnda tidsfristen.

Enligt ikraftträdandebestämmelserna i artikel 108 i den nya allmänna förordningen skall de bestämmelser i den nya allmänna förordningen som nämns i artikeln tillämpas från och med dagen för förordningens ikraftträdande endast för program för perioden 2007–2013. Bestämmelserna gäller bl.a. tillämpningsområde och definitioner, mål och uppdrag, geografiskt stödberättigande, principer för stöd med undantag för hållbar utveckling enligt artikel 17, strategiska riktlinjer och nationella planer, utarbetande av operativa program, godkännande, fondernas särdrag, geografisk räckvidd, operativa program, utvärdering, stöd för fonderna, stödberättigande utgifter, förvaltnings- och kontrollsystem, information och offentlighet, medlemsstaternas och kommissionens ansvar, proportionella

kontroller, samordningskommittén för fonderna, kommittén enligt artikel 147 i fördraget, övergångsbestämmelse och ikraftträdande. Övriga bestämmelser skall tillämpas från och med den 1 januari 2007, bl.a. bestämmelserna om övervakningskommittén och ekonomisk förvaltning.

I paragrafen föreslås i enlighet med den nya allmänna förordningen som huvudregel att på förvaltningen, övervakningen, kontrollen och revisionen av strukturfondsprogram som har börjat genomföras under strukturfondslagens tid skall tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet. Med strukturfondsprogram som börjat genomföras under strukturfondslagens tid avses strukturfondsprogram som kommissionen har godkänt genom sitt beslut under den pågående programperioden.

Under den nya programperioden är avsikten att övergå till en praxis enligt vilken samarbetsdokumentet för landskapet skall utarbetas samtidigt som landskapsprogrammets genomförandeplan på hösten före utgången av oktober. Förfarandet börjar tillämpas när samarbetsdokumentet för landskapet utarbetas 2007. På det första samarbetsdokumentet för landskapet tillämpas bestämmelserna i den strukturfondslag som upphävs och den praxis som framgår av dem. Orsaken är att de slutliga programdokumenten ännu inte var tillgängliga när budgeten för 2007 bereddes.

Landskapets samarbetsgrupper har utsetts för en viss tid så att samarbetsgruppens mandattid upphör enligt 17 § i strukturfondslagen när kommissionen har godkänt den slutrapport om genomförandet som avses i artikel 37 i den allmänna förordningen. Kommissionen beslutar om slutdeklarationen fem månader efter mottagandet. Eftersom de stödberättigande utgifterna upphör den 31 december 2008 fortsätter mandattiden för landskapets nuvarande samarbetsgrupper i praktiken till utgången av december 2009.

I 2 mom. föreslås en bestämmelse enligt vilken landskapets samarbetsgrupp enligt den nya strukturfondslagen också skall svara för uppgifter enligt den lag som gällde vid den

nya lagens ikraftträdande. Avsikten är att de nya arbetsgrupperna skall utses enligt den nya lagen. Därmed kan det undvikas att två arbetsgrupper är verksamma i landskapet.

1.2. Lag om ändring av regionutvecklingslagen

2 §. Tillämpningsområde. Det föreslås att tillämpningsområdet skall ändras så att det i bestämmelsen hänvisas till den nya strukturfondslagen.

3 §. Definitioner. Det föreslås att 2 punkten skall ändras så att målen för den nya programperioden 2007–2013 beaktas. Under den nya programperioden skall enligt den allmänna förordningen två mål uppnås i Finland: målet regional konkurrenskraft och sysselsättning och målet europeiskt territoriellt samarbete. De operativa program som godkänts för båda målen finansieras från Europeiska regionala utvecklingsfonden. De operativa programmen är av regional karaktär.

7 §. Landskapsförbundens uppgifter. Ett tillägg föreslås i 1 mom. 3 punkten, enligt det skall landskapsförbunden förhandla om den del av genomförandeplanen som gäller den statliga finansieringen och som fungerar som förslag till statlig finansiering för landskapet med de ministerier som avses i 8 §. Avsikten är att förtydliga landskapsförbundens roll i förhållande till ministerierna. Enligt 10 a § 3 mom. skall ministerierna förhandla med landskapen om allokeringen och beredningen av de berörda anslagen. I landskapet är det landskapsförbundet som har denna uppgift. Enligt 121 § i grundlagen kan kommunerna åläggas nya uppgifter bara genom lag, och den bestämmelsen gäller också landskapsförbunden. Det är fråga om en nytt förfarande i förhållande till nuvarande praxis.

8 a §. Delegationen för regionutveckling. I paragrafen föreslås bestämmelser om delegationen för regionutveckling. I paragrafen bestäms om delegationens mandattid, dess viktigaste uppgifter och tillsättandet av den. Delegationen skall tillsättas av statsrådets allmänna sammanträde för en viss tid åt gången. Delegationen för regionutveckling skall

biträda inrikesministeriet i åtgärder avsedda i 6 § 1 mom. gällande verkställanden av förberedningen och samordningen. Delegationen skall framför allt samordna statliga regionala utvecklingsåtgärder, finansiering av regionernas utveckling, övervakning och evaluering. Samordningen av regionutvecklingens finansiering skulle inbegripa budgetberedning avseende ministeriernas anslag enligt 10 a §. Delegationen skall för budgetpropositionen ta fram en sammanfattning av den planerade regionala fördelningen. Delegationen skall också enligt 10 a § 3 mom. ordna förhandlingar med landskapen om den regionala fördelningen av anslagen. Förhandlingsplikten gäller ministeriernas budgetberedning och beredningen av beslutet för anslagens fördelning. Förhandlingsfrågor är åtminstone fördelningen mellan landskapen. Om delegationens sammansättning och närmare uppgifter föreskrivs genom statsrådets förordning.

13 §. Europeiska gemenskapens regionala strukturfondsprogram. Det föreslås att 3 mom. skall ändras så att den andra meningen upphävs. Under den nya programperioden utarbetas inte några programkomplement.

24 §. Allmänna förutsättningar för beviljande av stöd. Det föreslås att 2 mom. skall ändras så att det nya målet europeiskt territoriellt samarbete beaktas.

29 §. Beviljande av stöd enligt operativa program inom målet europeiskt territoriellt samarbete. Det föreslås att det nya målet europeiskt territoriellt samarbete skall tas in i paragrafen. Dessutom kan de nuvarande 3 och 4 mom. upphävas, eftersom innovativa åtgärder eller gemenskapsinitiativet Urban inte genomförs under den nya programperioden. Under den nya programperioden ingår Urban-åtgärderna som ett eget prioriterat område i de ERUF-medfinansierade operativa program som utarbetats för målet regional konkurrenskraft och sysselsättning.

31 §. Inrikesministeriets granskningsrätt. Det föreslås att 2 mom. skall ändras genom att begreppen attesterande myndighet och målet europeiskt territoriellt samarbete tas in i momentet.

32 §. Återkrav av stöd. Det föreslås att

paragrafen skall ändras så att situationer där ägande- eller besittningsrätt till egendom överläts eller verksamhet avslutas skall vara ovillkorliga grunder för återkrav. Enligt artikel 57 i den nya allmänna förordningen skall medlemsstaten eller förvaltningsmyndigheten säkerställa att en insats får behålla sitt stöd från fonderna endast om den, inom fem år efter det att insatsen har slutförts, inte är föremål för någon betydande förändring a) som påverkar dess karaktär eller villkoren för dess genomförande eller innebär att ett företag eller ett offentligt organ får en otillbörlig förmån, och b) som följer antingen av en förändring av ägandeförhållandena för en infrastruktur eller av upphörande av en produktionsverksamhet. Medlemsstaterna kan också välja att begränsa tidsfristen fem år till tre år för att få behålla en investering eller arbetstillfällena som har skapats av små- och medelstora företag. Ändringar jämfört med den nuvarande allmänna förordningen är att inledningstidpunkten anges utifrån den tidpunkt då insatsen har slutförts, att tidsfristen i vissa fall kan förkortas till tre år och att villkoret avseende ändring av lokaliseringen stryks. Enligt artikel 57.3 i den nya allmänna förordningen gäller dessutom att felaktigt utbetalade belopp skall återkrävas. Bestämmelsen understryker tydligare än för närvarande att i de situationer som avses i bestämmelsen kan återkrav inte basera sig på myndighetens prövning.

Det föreslås att paragrafen skall ändras så att bestämmelsen i den nuvarande 2 mom. 2 punkten blir en ny 6 punkt i 1 mom. Överlåtelse av ägande- eller besittningsrätten till egendom som är föremål för stöd betraktas som en sådan betydande förändring enligt den nya allmänna förordningen som påverkar insatsens karaktär eller villkoren för dess genomförande. Också det att understödstagaren väsentligt har inskränkt den verksamhet som är föremål för understödet är en sådan betydande förändring som påverkar insatsens karaktär eller villkoren för dess genomförande och uppfyller grunderna för återkrav.

I 1 mom. 7 punkten föreslås en ny bestämmelse, som gäller verksamhet i

anslutning till infrastrukturen och förändringar i ägandeförhållandena inom verksamheten. Enligt 23 § kan stöd beviljas för bl.a. anskaffning av anläggningstillgångar för utveckling av en regions infrastruktur. Infrastrukturella investeringar kan gälla t.ex. investeringar i vägnät, hamnar, flygfält eller lokaliteter och som kommunerna själva genomför. Den som ansvarar för verksamheten kan vara sökande. Det händer ofta att sökandens juridiska form är aktiebolag. Verksamheten kan också direkt ägas av kommunen. I paragrafen föreslås en bestämmelse, enligt vilken väsentliga förändringar i sökandens ägandeförhållanden medför att infrastrukturellt investeringsstöd som beviljats för verksamheten kan återkrävas under vissa förhållanden. Förändringarna i ägandeförhållandena skall antingen inverka på insatsens karaktär eller villkoren för genomförande eller oskäligt gagna ett visst företag eller offentligt samfund. Det kan handla om t.ex. situationer där den som säljer aktier, i form av en hög köpesumma kan dra nytta av de offentliga stöd som beviljats för verksamheten. Det offentliga stöd som beviljats för verksamheten skall då återkrävas till de delar som motsvarar förändringen i ägandeförhållandena. En förutsättning är att förändringarna i ägandeförhållandena inte påverkar verksamheten, utan att den fortsätter på normalt sätt. Bestämmelsen i 1 § 1 mom. 6 punkten skall tillämpas när verksamheten avslutas och inskränks väsentligt samt när anläggningstillgångar överläts.

1.3. Lag om ändring av lagen om ett förvaltningsförsök i Kajanaland

7 §. *Strukturfonderna*. Regeringen föreslår att paragrafen skall ändras i enlighet med den föreslagna strukturfondslagen. Enligt den nya strukturfondslagen tas anslagen upp under förvaltningsmyndighetens huvudtitel.

7 a §. Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska fiskerifonden. En ny bestämmelse föreslås; enligt den tas det anslag för Kajanaland som behövs för den statliga motfinansieringen för gemenskapsmedlen från Europeiska

jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska fiskerifonden i statsbudgeten upp under jord- och skogsbruksministeriets huvudtitel. För närvarande räknas de medel i mål 1-programmet som betalas genom utvecklingssektionen inom Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) och genom Fonden för fiskets utveckling (FFU) som strukturfondsmedel. Under den nya programperioden kommer medlen att överföras till Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska fiskerifonden, men det är ändå meningen att Kajanalands landskapsfullmäktige också i fråga om dessa medel skall ha samma uppgifter som under den pågående programperioden. För detta krävs det att ett anslag specificeras för Kajanalands del i statsbudgeten. Bestämmelser som de uppgifterna föreslås i 11 a §.

11 §. *Landskapsfullmäktiges uppgifter vid förvaltningen av strukturfondsmedlen och motsvarande nationella medfinansiering när det gäller det operativa programmet inom målet regional konkurrenskraft och sysselsättning.* Paragrafen skall enligt förslaget ändras så att det är förvaltningsmyndigheten som anvisar medlen i stället för den utbetalande myndigheten. Också 2 mom. bör ändras i enlighet med detta. Under den kommande programperioden kommer man att genomföra målet regional konkurrenskraft och sysselsättning i Finland. Kajaland omfattas av Östra Finlands operativa program. Paragrafens 1 mom. bör ändras i enlighet med detta.

11 a §. *Landskapsfullmäktiges uppgifter vid förvaltningen av gemenskapsmedlen och motsvarande nationella medfinansiering när det gäller program för utveckling av landsbygden i på fastland i Finland och program för utveckling av fisket.* Regeringen föreslår en ny bestämmelse om landskapsfullmäktiges uppgifter när det gäller program för utveckling av landsbygden på fastlandet i Finland och program för utveckling av fisket. Uppgifterna motsvarar uppgifterna enligt 11 § när det gäller förvaltningen av strukturfondsmedlen och motsvarande statliga medfinansiering.

Vidare kan fullmäktige i det fördelningsbeslut som avses i 1 mom. enligt förslaget ta in program- och författningensliga närmare bestämmelser om grunderna för användningen av medlen och om medlens användningsändamål och användningsvillkor.

2. Närmare bestämmelser och föreskrifter

Avsikten är att genom förordning av statsrådet avseende de nationella programmen utfärda närmare bestämmelser detaljinnehållet i de uppgifter som överförs från förvaltningsmyndigheten och om överföringen av uppgifterna, om förfarandena för användning av strukturfondsmedel och övervakning av de operativa programmen, om fördelningen av strukturfondsmedlen och den nationella medfinansieringen och de anknytande tidsfristerna, om storleken på och användningen av programreserven och det förfarande som skall följas, om innehållet i uppgifterna för uppgiftsdeklarationen och attereringen av utgifter samt förfarandet och användningen av strukturfondsmedel, om strukturfondsdelegationens sammansättning, mandattid och närmare uppgifter, om innehållet i landskapets samarbetsdokument och tidsfristerna för dokumentet samt innehållet i rapporterna om landsbygdsfondens finansiering, fiskerifondens finansiering samt finansieringen av den nationella delen som medfinansieras från ESF samt om övervakningskommitténs sammansättning och medlemmar.

När det gäller strukturfondsprogram mellan medlemsstaterna kan för de förmedlande organen genom förordning av statsrådet utfärdas bestämmelser om förvaltningen av och tillsynen över strukturfondsmedlen samt om storleken på programreserven och om det förfarande som skall följas.

Beträffande alla program kan genom förordning av statsrådet utfärdas bestämmelser om innehållet i uppgifterna för utgiftsdeklarationen, attereringen av utgifter samt förfarandet och tidtabell för anmälan, om anmälningsförfarandet och tidsfristerna

när det gäller anmälan om oegentligheter och återkrav, om stödberättigande utgifter i enlighet med vad Europeiska gemenskapen kräver, om när de uppgifter som skall lämnas till förvaltningsmyndigheten och den attesterande myndigheten skall fås, innehållet i dem och förfarandet, om förvaltningen av projekt över landskapsgränserna och om systemen för övervakning av strukturfondsprogrammen.

3. Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft den 1 januari 2007, då den nya programperioden för strukturfonderna börjar. Stödberättigande strukturfondsprogram som finansieras inom de operativa programmen inleds tidigast den dag då det operativa programmet läggs fram för kommissionen eller senast den 1 januari 2007, om det operativa programmet lämnas in till kommissionen senare.

I lagen om ändring av region utvecklingslagen föreslås som en övergångsbestämmelse att för stöd som beviljas enligt nuvarande strukturfondsprogram skall de bestämmelser tillämpas som gällde vid ikraftträdandet av denna lag. Som undantag till stöd vars stödansökan är anhängiggjord efter 1 januari 2007 och som beviljats enligt nuvarande strukturfondsprogram, tillämpas dock återkravsbestämmelserna enligt 32 § i lagen som träder ikraft.

I lagen om ändring av lagen om förvaltningsförsöket i Kajanalands län, föreslås en övergångsbestämmelse att det för de strukturfondsprogram som genomförs före den 1 januari 2007, skall den upphävda lagen tillämpas. Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtagas innan lagen träder i kraft.

4. Förhållande till grundlagen och lagstiftningsordning

4.1. Strukturfondslagen

I 10 och 14 § i den föreslagna lagen är det fråga om överförande av förvaltningsmyndigheternas och de attesterande myndigheternas uppgifter till

andra myndigheter. Dessa andra myndigheter är landskapsförbunden och de statliga regionala myndigheterna. För förvaltningsmyndigheternas del blir det fråga om förberedande arbete som gäller övervakningskommittén och uppgifter som hör samman med årsrapportering och analys. Enligt lagförslaget är det meningen att uppgifterna skall ges till det landskapsförbund som programområdets landskapsförbund kommer överens om. Enligt 14 § 2 mom. i den föreslagna lagen skall det förmedlande organet tillställa det operativa programmens attesterande myndighet uppgifterna för utgiftsdeklarationen. Utgiftsdeklarationen är ett viktigt instrument för den attesterande myndigheten och den används för att hos kommissionen anhålla om utbetalning på basis av de utgifter som uppstått. Betydande ekonomiska intressen hör samman med hur deklarationen görs upp och med att den är korrekt. Närmare bestämmelser om det närmare innehållet i utgiftsdeklarationerna och om attesterandet av utgifterna kan utfärdas genom en förordning av statsrådet.

I 8 och 14 § i den föreslagna lagen är det fråga om överförande av förvaltningsmyndigheternas och de attesterande myndigheternas uppgifter till andra myndigheter. Dessa andra myndigheter är landskapsförbunden och de statliga regionala myndigheterna. Enligt 121 § i grundlagen kan kommunerna åläggas uppgifter endast genom lag. Paragrafen tillämpas också på landskapsförbunden som är en form av samverkan mellan kommuner. Enligt 2 § 3 mom. i grundlagen skall all utövning av offentlig makt bygga på lag. Grundlagsutskottet har i sin tolkningspraxis ansett att en obegränsad överföring av uppgifter från en myndighet till en annan är problematisk. Utskottet har särskilt i samband med bestämmelser som har kopplingar till de grundläggande fri- och rättigheterna ansett det nödvändigt att den behöriga myndigheten entydigt skall framgå av lagen eller att åtminstone utgångspunkterna för behörighetsfördelningen mellan myndigheterna och villkoren för överlåtelse av behörighet framgår tillräckligt tydligt av

lagen. I lagförslaget har de uppgifter som skall överföras specificerats. Meningen är att överförandet skall gälla vissa av EG-lagstiftningen förutsatta uppgifter hos förvaltningsmyndigheterna och de attesterande myndigheterna. Enligt lagförslaget skall uppgifterna överföras till det landskapsförbund som programområdets landskapsförbund kommer överens om.

Meningen är att uppgifterna som hör samman med utarbetandet av intyget över utgifterna skall överföras till vederbörande förmedlande organ, dvs. myndigheter och andra organ som beviljar och utbetalar stöd ur strukturfonderna. Överföringen av uppgifterna görs genom en förordning av statsrådet där det bestäms om överförandet av uppgifter, uppgifterna i detalj och uppgifternas innehåll. Bestämmelserna är inte problematiska med hänsyn till grundlagen.

I anslutning till överförandet av uppgifter ingår det i 64 § i lagförslaget bestämmelser om överföring av behörighet i strukturfondsärenden. Enligt paragrafens 1 mom. kan undervisningsministeriet överföra sin behörighet i ärenden som avses i det föreslagna 44 § 1 mom. till utbildningsstyrelsen, andra myndigheter inom centralförvaltningen och länsstyrelserna. Överföringen av behörighet skall regleras i en förordning av undervisningsministeriet. På motsvarande sätt är det meningen att social- och hälsovårdsministeriet enligt 2 mom. skall kunna överföra sin behörighet till länsstyrelserna genom en förordning av social- och hälsovårdsministeriet. De uppgifter som överförs har specificerats i lagen och överföringen av behörighet skall verkställas genom en ministerieförordning. Enligt grundlagsutskottets praxis har arrangemang som genomförts på motsvarande sätt inte betraktas som problematiska (GrUU 18/2004 rd).

Enligt 11 § i den föreslagna lagen kan förvaltningsmyndigheten när den fattar beslut om att anvisa medel uppställa sådana villkor i beslutet som det förmedlande organet skall iakta och som gäller användningen av medlen. Villkoren skall vara nödvändiga för att skyldigheterna enligt Europeiska

gemenskapens lagstiftning skall kunna fullgöras och för att förvaltningen, tillsynen och inspektionen när det gäller strukturfondsmedlen skall kunna skötas på ett riktigt sätt. Enligt den föreslagna 11 § 3 mom. kan förvaltningsmyndigheten meddela de förmedlande organen föreskrifter i motsvarande situationer. Med förmedlande organ avses myndigheter eller andra organ som beviljar stöd ur strukturfonderna. Med stöd av 15 § 2 mom. i den föreslagna lagen kan den attesterande myndigheten ge de förmedlande organen anvisningar och föreskrifter om användningen och övervakningen av strukturfondsmedlen. En sådan bindande styrning från ministeriets sida är av betydelse med hänsyn till det självständiga beslutsfattande som utgör en väsentlig del av kommunernas självstyrelse. Med bestämmelserna avses i 11 § sådana bindande anvisningar som till sin innebörd är förvaltningsinterna och i regel bindande endast för myndigheterna. Det finns vägande skäl för styrningen eftersom villkoren skall vara nödvändiga för att skyldigheterna enligt EG-lagstiftningen skall kunna fullgöras. Avsikten är att de villkor som ministeriet ställer endast skall precisera skyldigheter som redan finns av andra skäl. Enligt tidigare praxis i grundlagsutskottet har det ansetts att motsvarande styrning inte har varit problematisk i konstitutionellt hänseende (GrUU 14/1999 rd).

Enligt 17 § i den föreslagna lagen finns det i varje landskap en samarbetsgrupp för att samordna genomförandet av strukturfondsprogrammen med de åtgärder som inverkar på den regionala utvecklingen. Enligt 25 och 41 § i lagförslaget skall det finnas en övervakningskommitté för varje operativt program. Övervakningskommittén skall förvissa sig om att genomförandet av det operativa programmet är effektivt och av tillfredsställande kvalitet. Enligt den föreslagna 35 § inrättas en förvaltningskommitté för genomförandet av operativa program inom målet europeiskt territoriellt samarbete. Förvaltningskommittén svarar för valet av de instanser som finansieras inom det operativa programmet och samordnar och inriktar finansieringen från strukturfonderna och den

nationella finansieringen. Enligt förslaget utövar dessa organ offentlig makt och har uppgifter av myndighetskaraktär.

Enligt 124 § i grundlagen kan offentliga förvaltningsuppgifter anförtros andra än myndigheter endast genom lag eller med stöd av lag, om det behövs för en ändamålsenlig skötsel av uppgifterna och det inte äventyrar de grundläggande fri- och rättigheterna, rättssäkerheten eller andra krav på god förvaltning. Uppgifter som innebär betydande utövning av offentlig makt får ges endast myndigheter. Deras uppgifter bygger i väsentlig utsträckning på Europeiska gemenskapens rättsakter. Enligt den nya s.k. allmänna förordningen förverkligas fondmålen i nära samarbete mellan kommissionen och medlemsstaterna enligt principen om partnerskap. Tillsättandet av organ i detta syfte är nödvändigt för att förverkliga partnerskapet inom strukturfundsprogrammen. Landskapets samarbetsgrupp, förvaltningskommittén och övervakningskommittéerna skall granskas enligt principen om s.k. konstitutionell tjänstemannaförvaltning som utformats inom grundlagsutskottets praxis. Principen har inte ansetts utgöra ett ovillkorligt hinder för att delegera offentlig makt och offentliga uppgifter till andra än myndigheter, om handhavandet av uppgifterna och det iakttagna förfarandet är tillräckligt detaljreglerat och de personer som sköter uppgifterna omfattas av straffrättsligt tjänsteansvar. Det föreslås att organens uppgifter skall fastställas i lag. Medlemmarna arbetar under tjänsteansvar och förvaltningslagen, lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet och språklagen tillämpas på dem liksom också samiska språklagen till den del åtgärderna gäller samer. I fråga om landskapets samarbetsgrupp föreslås det att bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar skall gälla för medlemmarna av landskapets samarbetsgrupp, liksom också skadeståndslagens bestämmelser (412/1974) om offentliga samfunds och tjänstemäns skadeståndsansvar. Samarbetsgruppens uppgifter är myndighetsuppgifter och utöver detta innebär de också handhavande av betydande ekonomiska intressen. På

motsvarande sätt föreslås det att på medlemmarna av en övervakningskommitté skall tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt ansvar samt vad som bestäms i skadeståndslagen om offentliga samfunds och tjänstemäns skadeståndsansvar. I fråga om övervakningskommittéerna föreslås det också att hänvisningar till de centrala lagarna om allmän förvaltningsrätt skall inskrivas i lagen. Enligt 21 § 2 mom. i grundlagen skall offentligheten vid handläggningen, rätten att bli hörd, rätten att få motiverade beslut och rätten att söka ändring samt andra garantier för en rättvis rättegång och god förvaltning tryggas genom lag. I den föreslagna 67 § ingår bestämmelser om överklagande av beslut av samarbetsgruppen och övervakningskommittén. Grundlagsutskottet har ansett att motsvarande arrangemang inte är problematiska med hänsyn till grundlagen (beträffande övervakningskommittén GrUU 14/1999 rd, förvaltningskommittén GrUU 40/2000 rd och landskapets samarbetsgrupp senast GrUU 21/2002 rd).

Enligt 29 § i lagförslaget kan inrikesministeriet utse en kontrollant för operativa program inom målet för europeiskt territoriellt samarbete. Kontrollanten skall kontrollera att de utgifter som en stödmottagare uppger inom ett program är lagliga och relevanta. Uppgiften innebär leverans av delfinansierade varor och tjänster, vilket förutsätter kontroller hos stödmottagaren. Enligt 39 § bistås revisionsmyndigheten av en grupp revisorer som består av en företrädare för varje medlemsstat som deltar i det operativa programmet. Revisorgruppen skall bistå revisionsmyndigheten i dess uppdrag. I praktiken kan det innebära att en medlem av gruppen själv utför kontroller i ett medlemsland eller åtminstone övervakar utförandet av kontroller. Uppgifterna för kontrollanterna och medlemmarna av revisorgruppen innebär utövande av offentlig makt och kan gälla enskilda personers intressen och rättigheter. Därför skall uppgifterna regleras i lag. Kontrollanterna kan också vara privaträttsliga juridiska personer. Med hänsyn till rättssäkerheten och kraven på god förvaltning skall lagarna om allmän förvaltningsrätt tillämpas på dem.

Arrangemanget innebär inte konstitutionella problem.

I de operativa programmen inom målet för europeiskt territoriellt samarbete kan även medborgare i andra medlemsstater vara medlemmar av förvaltningskommittén och övervakningskommittén. Med hänsyn till deras utövande av offentlig makt är detta av betydelse för suveränitetsbestämmelsen i 1 § 1 mom. i grundlagen. Förvaltningskommittén deltar i bedömningen av finansieringen av projekt. Den har dock inte inspektionsrättigheter eller annan kontrollmakt. Kommittén fattar beslut med enhällighet. Enligt grundlagsutskottets praxis utgör motsvarande arrangemang inte något konstitutionellt problem (GrUU 40/2000 rd). Övervakningskommittén skall förvissa sig om att genomförandet av det operativa programmet är effektivt och av tillfredsställande kvalitet. I denna egenskap granskar och godkänner övervakningskommittén kriterierna för hur de program som finansieras väljs ut, övervakar förverkligandet av målen och resultaten samt godkänner årsrapporter och slutrapporter om genomförandet. Uppgifterna innebär inte inspektionsrättigheter eller annan kontrollmakt. De i 41 § i lagförslaget avsedda besluten av övervakningskommittén fattas med enhällighet. Arrangemanget är inte problematiskt med hänsyn till grundlagen.

Enligt 16 § i lagförslaget skall strukturfondsdelegationen samordna insatserna inom strukturfondsprogrammen i förhållande till Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska fiskerifondens insatser och de nationella insatserna samt följa programmets resultat och sköta rapporteringen samt lägga fram förslag. Delegationen tillsätts av statsrådet vid allmänt sammanträde. Till följd av detta tillvägagångssätt skall delegationen enligt grundlagsutskottets praxis betraktas som ett statligt organ även om företrädare för privata organ kan vara medlemmar av den (GrUU 21/2002 rd). Ett organ av denna typ skall i sin verksamhet följa bestämmelserna om allmän förvaltningsrätt, t.ex. förvaltningslagen, offentlighetslagen och språklagen. I den föreslagna lagen finns

hänvisningar till dessa lagar. Lagförslaget har ingen bestämmelse om hur ändring skall sökas i delegationens beslut. Det är närmast fråga om ett samordnande organ. Därför är det inte nödvändigt med särskilda bestämmelser om ändringssökandet. Förslaget är inte problematiskt med hänsyn till grundlagen.

Enligt 80 § i grundlagen skall bestämmelser utfärdas genom lag om grunderna för individens rättigheter och skyldigheter samt om frågor som enligt grundlagen i övrigt hör till området för lag. Om det inte särskilt anges vem som skall utfärda en förordning, utfärdas den av statsrådet. Enligt detaljmotiven till 80 § i regeringens proposition om grundlagen (RP 1/1998 rd) bör utgångspunkten när man bedömer om ett lagbemyndigande att utfärda förordning skall ges statsrådet eller ett ministerium vara att statsrådets allmänna sammanträde utfärdar förordningar om vittbärande och principiellt viktiga ärenden samt om andra sådana ärenden vilkas betydelse förutsätter det. Således kan ministerierna bemyndigas att utfärda förordningar om frågor av mer teknisk natur samt frågor som har ringa samhälllig betydelse. Den föreslagna lagen innehåller flera bestämmelser där statsrådet ges bemyndigande att utfärda förordning. Enligt den föreslagna 63 § sker överföringen av behörighet i strukturfondsärenden genom ministerieförordningar. Det föreslagna arrangemanget är inte problematiskt med hänsyn till grundlagen.

Enligt 42 § i den föreslagna lagen får inrikesministeriet rätt att avtala om vissa nödvändiga arrangemang som gäller genomförandet av förvaltningen av strukturfondsprogram med vissa internationella organ. Grundlagsutskottet har i sin praxis uppställt vissa krav när det gäller att ge myndigheter rätt att ingå avtal. Befogenheten får inte vara obegränsad vare sig i fråga om den som får befogenheten eller i fråga om dess innehåll. Dessutom måste befogenheten säga ut vilka subjekt inom folkrätten som avtalet ingås med. Förslaget måste anses uppfylla dessa krav. Motsvarande bestämmelse om förvaltningsmyndighetens befogenheter finns

i den föreslagna 12 §. Enligt grundlagsutskottets praxis utgör motsvarande arrangemang inte något konstitutionellt problem. (GrUU 40/2000 rd).

I den föreslagna lagen ingår förbud mot sökande av ändring. Enligt den föreslagna 4 § får beslut om den nationella planen inte överklagas genom besvär. Genom den nationella planen säkerställs det att stödet som betalas ur fonderna är förenligt med gemenskapens strategiska riktlinjer om kohesion. I planen utreds också sambandet mellan gemenskapens primära mål och det nationella reformprogrammet. Den nationella planen utgör en referensram för fondernas förberedande programarbete och i den finns det bl.a. en förteckning över de operativa programmen samt anges den riktgivande årliga fördelningen av de medel som beviljas ur respektive fond. Den nationella planen utgör underlag för kommissionens beslut om programlistan och den årliga fördelningen per program av medlen ur respektive fond. Det är inte fråga om sådana omständigheter där ett statsrådsbeslut på grund av 21 § 1 mom. i grundlagen måste kunna bli upptaget i en domstol eller något annat oberoende lagskipningsorgan. Grundlagsutskottet har också ansett att förbudet mot överklagande angående den nationella fördelningsplanen för utsläppsrätter i lagen om utsläppsskydd (683/2004) inte strider mot 21 § i grundlagen (GrUU 14/2004 rd).

Enligt 25 § i den föreslagna lagen får övervakningskommitténs beslut om urvalskriterierna för finansierade insatser inte överklagas särskilt genom besvär. Det är fråga om ett förberedande förvaltningsbeslut som hör samman med beslutet om beviljande av stöd efter ändamålsenlighetsprövning. Den som beviljar stödet har full prövningsrätt angående beviljandet. Ett beslut om beviljandet får överklagas enligt de bestämmelser som gäller det beviljande organet. Förbudet mot sökande av ändring är inte problematiskt med hänsyn till grundlagen.

Ett förbud mot sökande av ändring finns också i den föreslagna 20 § om samarbetsgruppens ställningstaganden om finansieringen av insatserna och i den föreslagna 36 § om förvaltningskommitténs

ställningstaganden om finansieringen av insatserna. Vartdera beslutet gäller beviljande av stöd på basis av ändamålsenlighetsprövning och beviljandet är helt beroende av det beviljande organets prövning. I fråga om landskapets samarbetsgrupp kan den beviljande myndigheten avvika från samarbetsgruppens beslut av vägande skäl. Inte heller i fråga om förvaltningskommittén har grundlagsutskottet i sin praxis ansett att motsvarande arrangemang utgör något konstitutionellt problem (GrUU 40/2000 rd).

Enligt 65 § i den föreslagna lagen kommer man att behandla även personuppgifter enligt personuppgiftslagen vid uppföljningen av strukturfondsprogrammen. Bestämmelsen hör samman med skyddet för privatlivet i 10 § 1 mom. i grundlagen. Enligt grundlagsutskottets tolkningspraxis har det ansetts viktigt att åtminstone registreringen syfte, innehållet i de registrerade personuppgifterna, tillåtna användningsändamål, inbegripet uppgifternas tillförlitlighet och uppbevaringstiden för uppgifterna i personregistren samt den registrerades rättsskydd regleras med hänsyn till skyddet för personuppgifter. (t.ex. GrUU 21/2001 rd). Regleringen av dessa omständigheter på lagnivå skall enligt grundlagsutskottet vara omfattande och detaljerad. I den föreslagna 65 § finns bestämmelser om uppgifternas användningsändamål, detaljerade bestämmelser om de uppgifter som registreras samt bestämmelser om utlämnande av uppgifter, rätten till insyn och uppbevaringstiden. Arrangemanget är inte problematiskt med hänsyn till grundlagen. Grundlagsutskottet har inte heller i sin praxis ansett att motsvarande arrangemang utgör ett konstitutionellt problem (GrUU 40/2000 rd).

Av dessa skäl anser regeringen att de föreslagna lagarna kan stiftas i vanlig lagstiftningsordning.

4.2. Regionutvecklingslagen

Enligt 8 a § i den föreslagna lagen om ändring av regionutvecklingslagen finns det i samband med inrikesministeriet en delegation för regionutveckling som skall

samordna statens regionutvecklingsåtgärder. Delegationens uppgifter gäller budgetberedningen avseende sådana viktiga anslag i ministerierna som påverkar regionutvecklingen, den regionala fördelningen av anslagen och anslagstillsynen. Delegationen skall för budgetpropositionen ta fram en sammanfattning av den planerade regionala fördelningen av anslagen. Delegationen utövar offentlig makt när den styr den regionala fördelningen av anslagen. Det är fråga om ekonomiskt betydande anslag. Delegationen tillsätts av statsrådet vid allmänt sammanträde. Till följd av detta skall delegationen enligt grundlagsutskottets praxis betraktas som ett statligt organ (GrUU 21/2002 rd). Ett organ av denna typ skall i sin verksamhet följa bestämmelserna om allmän förvaltningsrätt, t.ex. förvaltningslagen, offentlighetslagen och språklagen. I den föreslagna lagen finns hänvisningar till dessa lagar. Lagförslaget har ingen bestämmelse om hur ändring skall sökas i delegationens beslut. Det är närmast fråga om ett samordnande organ. Därför är det inte nödvändigt med särskilda bestämmelser om ändringssökandet. Förslaget är inte problematiskt med hänsyn till grundlagen.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

1.

Strukturfondslag

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på de planer och program som delfinansieras genom Europeiska gemenskapens strukturfonder, på utarbetandet och genomförandet av dessa planer och program samt på förvaltning, tillsyn och inspektion när det gäller finansieringen från strukturfonderna och motsvarande nationella medfinansiering ur offentliga medel.

På utvecklingen av regionerna, utarbetandet och genomförandet av planer och program för utveckling av regionerna samt på samordningen och övervakningen av planerna och programmen tillämpas regionutvecklingslagen (602/2002). På strukturfondsmedel som tagits in i statsbudgeten tillämpas lagen om statsbudgeten (423/1988).

Om någon annan lag innehåller bestämmelser som avviker från denna lag, gäller de i stället för denna lag.

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *strukturfond* Europeiska regionala utvecklingsfonden (ERUF), nedan kallad "utvecklingsfonden", och Europeiska socialfonden (ESF), nedan kallad "socialfonden",

2) *strukturfondsmedel* de medel från strukturfonderna som Europeiska gemenskapernas kommission beviljat Finland ur budgeten för Europeiska gemenskaperna,

3) *nationell medfinansiering* den nationella offentliga och privata medfinansiering som motsvarar strukturfondsmedlen,

4) *nationell offentlig medfinansiering* statens, kommunernas och de övriga offentliga samfundens medfinansiering som motsvarar strukturfondsmedlen,

5) *strukturfondsprogram* ett operativt program som medfinansieras genom en strukturfond,

6) *nationellt strukturfondsprogram* ett operativt program som tagits fram för målet regional konkurrenskraft och sysselsättning,

7) *strukturfondsprogram mellan medlemsstater* ett operativt program som tagits fram för målet europeiskt territoriellt samarbete,

8) *förmedlande organ* ett offentligt eller privat organ eller enhet som verkar under en förvaltningsmyndighets eller en attesterande myndighets ansvar eller utför uppgifter för en sådan myndighets räkning gentemot stödmottagare som genomför insatser,

9) *stödmottagare* offentlig- eller privaträttsliga aktörer, organ eller företag med ansvar för att initiera och genomföra insatser,

10) *samordnande stödmottagare* av stödmottagarna utsedda offentlig- eller privaträttsliga aktörer, organ eller företag med ansvar för att initiera och genomföra insatser enligt operativa program inom målet europeiskt territoriellt samarbete, och

11) *insats* ett projekt eller en grupp av projekt som valts ut under förvaltningsmyndighetens ansvar enligt de

kriterier som fastställts av övervakningskommittén och som genomförs av en eller flera stödmottagare i syfte att uppnå målen för det prioriterade område som insatsen relaterar till.

3 §

Redovisning av strukturfondsmedlen

I fråga om intagning i statsbudgeten av de anslag som behövs för betalning av medel som intäktsförs från strukturfonderna och de utgifter som finansieras med dessa medel bestäms i lagen om statsbudgeten.

2 kap.

Programplanering

4 §

Nationell plan

Inrikesministeriet utarbetar i samarbete med övriga ministerier, landskapsförbunden och andra sammanslutningar och organisationer som deltar i utformningen av strukturfondsprogram en nationell plan för programperioden. Planen utformas dessutom i samarbete med kommissionen. Planens innehåll skall motsvara kraven i Europeiska gemenskapens lagstiftning.

Den nationella planen godkänns av statsrådet.

När den nationella planen skall ändras iakttas i tillämpliga delar bestämmelserna i 1 och 2 mom. om utarbetande och godkännande. Statsrådets beslut enligt 2 mom. får inte överklagas genom besvär.

5 §

Operativa program

De insatser som finansieras genom strukturfonderna genomförs genom de operativa program som nämns i den nationella planen enligt 4 §. De operativa programmen skall utarbetas för

programperioden och varje program skall omfatta enbart ett mål. De operativa programmen skall utarbetas och godkännas samt ha ett sådant innehåll som Europeiska gemenskapens lagstiftning föreskriver.

Förslag till operativa program utformas och operativa program ändras i enlighet med denna lag.

6 §

Utarbetande av operativa program

På operativa program som medfinansieras genom utvecklingsfonden tillämpas regionutvecklingslagens bestämmelser om utarbetande av regionala strukturfondsprogram.

Med avvikelse från 1 mom. skall de operativa programmen för målet europeiskt territoriellt samarbete utarbetas i samarbete med de medlemsstater som deltar i genomförandet av respektive program. I övrigt iakttas i tillämpliga delar regionutvecklingslagens bestämmelser om utarbetande av regionala strukturfondsprogram när programmen utarbetas och ändras.

Arbetsministeriet svarar för utarbetandet av de operativa program som medfinansieras genom socialfonden. När den regionala delen av ett operativt program utarbetas iakttas i tillämpliga delar bestämmelserna om utarbetandet av regionala strukturfondsprogram. För utarbetandet av den regionala delen svarar den berörda arbetskrafts- och näringscentralen. Arbetsministeriet skall i samarbete med övriga ministerier, landskapsförbunden och med andra sammanslutningar och organisationer som deltar i genomförandet av programmen utarbeta de programförslag som föreläggs statsrådet.

När ett operativt program enligt 3 mom. ändras iakttas bestämmelserna om dess utarbetande i tillämpliga delar.

3 kap.

Förvaltning av nationella strukturfondsprogram

7 §

Förvaltningsmyndigheter

Förvaltningsmyndigheten är inrikesministeriet i fråga om operativa program som medfinansieras genom utvecklingsfonden och arbetsministeriet i fråga om operativa program som medfinansieras genom socialfonden.

8 §

Förvaltningsmyndigheternas uppgifter

Förvaltningsmyndigheten har ansvaret för att det operativa programmet förvaltas och genomförs i enlighet med principen om sund ekonomisk förvaltning och fullgör uppgifterna enligt Europeiska gemenskapens lagstiftning. Dessutom fullgör förvaltningsmyndigheten i enlighet med denna lag de nationella uppgifterna avseende det strukturfondsprogram som den förvaltar.

Inom programområdet för ett operativt program som medfinansieras genom utvecklingsfonden får förvaltningsmyndigheten på ett visst landskapsförbund enligt skriftlig överenskommelse mellan programrådets landskapsförbund överföra sådana uppgifter som gäller förberedelser av övervakningskommitténs möte och verkställighet av kommitténs beslut.

Genom förordning av statsrådet utfärdas bestämmelser om detaljinhållet i uppgifterna enligt 2 mom. och överföringen av dem. Statsrådet kan också genom förordning utfärda närmare bestämmelser om förvaltningsmyndighetens uppgifter när det gäller de förfaranden för användning av strukturfondsmedel och övervakning av de operativa programmen som Europeiska gemenskapens lagstiftning kräver.

9 §

Förmedlande organ

Förmedlande organ skall vara de ministerier som använder strukturfondsmedel, myndigheterna inom

centralförvaltningen, arbetskrafts- och näringscentralerna, de regionala miljöcentralerna, länsstyrelserna och landskapsförbunden. Förmedlande organ skall också vara det specialfinansieringsbolag lagen om statens specialfinansieringsbolag (443/1998) och andra motsvarande helt eller delvis statsägda bolag och andra myndigheter eller inrättningar som förvaltningsmyndighetens eller den attesterande myndighetens uppgifter delegerats till.

På de uppgifter som de förmedlande organen enligt 1 mom. utför tillämpas vad som föreskrivs särskilt nedan i denna lag eller någon annanstans i lag.

10 §

Anvisande av strukturfondsmedel för att användas av andra myndigheter

Förvaltningsmyndigheten svarar för att de strukturfondsmedel som tagits in i statsbudgetens huvudtitel för myndigheten i fråga anvisas för att användas av de förmedlande organen.

En del av strukturfondsmedlen kan lämnas i förvaltningsmyndighetens huvudtitel för att fördelas (*programreserv*). Programreserven kan användas för att trygga en flexibel användning av medlen, till projekt över landskapsgränserna och för att täcka utgifter för plötsliga problem vid strukturuomvandlingar.

Statsrådet får genom förordning utfärda närmare bestämmelser om fördelningen av strukturfondsmedlen och den nationella medfinansieringen och de anknytande tidsfristerna, om storleken på och användningen av programreserven och det förfarande som skall följas.

11 §

Förvaltningsmyndighetens villkor och anvisningar

När förvaltningsmyndigheten fattar beslut om att anvisa medel kan den i beslutet uppställa villkor som det förmedlande organet skall iaktta och som gäller

användningen av medlen och preciserar de förmedlande organens lagstadgade skyldigheter. Villkoren skall vara nödvändiga för att skyldigheterna enligt Europeiska gemenskapens lagstiftning skall kunna fullgöras och för att förvaltningen, tillsynen och kontrollen av strukturfondsmedlen skall kunna skötas på ett riktigt sätt.

I andra fall än de som avses i 1 mom. kan förvaltningsmyndigheten ge de förmedlande organen anvisningar som gäller förvaltningen av och tillsynen över strukturfondsmedlen, om dessa är nödvändiga för att skyldigheterna enligt Europeiska gemenskapens lagstiftning skall kunna fullgöras och för att strukturfondsmedlen skall kunna förvaltas på ett riktigt sätt.

I andra fall än de som avses i 1 mom. kan förvaltningsmyndigheten meddela de förmedlande organ som verkar som myndigheter föreskrifter om förvaltningen av och tillsynen över strukturfondsmedlen, om föreskrifterna är nödvändiga för att skyldigheterna enligt Europeiska gemenskapens lagstiftning skall kunna fullgöras och för att strukturfondsmedlen skall kunna förvaltas på ett riktigt sätt. Förvaltningsmyndigheten skall höra de berörda ministerierna innan den meddelar sådana föreskrifter.

12 §

Vissa verkställighetsarrangemang

Förvaltningsmyndigheten kan i ärenden som inte hör till området för lagstiftningen eller som annars inte kräver riksdagens samtycke, vid behov i samförstånd med den attesterande myndigheten för ett strukturfondsprogram och de övriga ministerier som deltar i genomförandet av ett operativt program avtala med Europeiska gemenskapernas kommission, med de myndigheter som i de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen handhar uppgifter som gäller strukturfonderna eller med andra aktörer som handhar sådana uppgifter i medlemsstaterna om nödvändiga arrangemang som kan anses sedvanliga och som gäller verkställigheten av

förvaltningsuppgifterna inom strukturfondsprogrammet.

Förvaltningsmyndigheten kan i de ärenden som avses i 1 mom. vid behov i samförstånd med de attesterande myndigheterna för strukturfondsprogrammen och de övriga ministerier som använder strukturfondsmedel även avtala om sådana verkställighetsarrangemang som en teknisk samordning av ett strukturfondsprogram och ett program som genomförs utanför Europeiska unionen och finansieras av Europeiska gemenskapen nödvändigtvis kräver.

13 §

Attesterande myndigheter

Attesterande myndigheter är inrikesministeriet i fråga om operativa program som medfinansieras genom utvecklingsfonden och arbetsministeriet i fråga om operativa program som medfinansieras genom socialfonden.

Uppgifterna enligt 1 mom. skall särskiljas från de uppgifter som avses i 8 § så att en oberoende myndighetsverksamhet kan säkerställas.

14 §

Den attesterande myndighetens uppgifter

Den attesterande myndigheten fullgör uppgifterna enligt Europeiska gemenskapens lagstiftning. Dessutom fullgör den i enlighet med denna lag de nationella uppgifterna avseende det strukturfondsprogram som den förvaltar.

Det förmedlande organet skall på grundval av stödmottagarnas stödberättigande utgifter tillställa det operativa programmets attesterande myndighet uppgifterna för redovisning av utgifterna och samtidigt tillställa ministeriet på sitt förvaltningsområde dessa uppgifter för kännedom. På inrikesministeriets förvaltningsområde tillställer landskapsförbundet ministeriet dessa uppgifter.

15 §

Den attesterande myndighetens anvisningar och föreskrifter

Den attesterande myndigheten kan ge de förmedlande organen anvisningar om användningen och övervakningen av strukturfondsmedlen, om de behövs för att skyldigheterna enligt Europeiska gemenskapens lagstiftning skall kunna fullgöras.

Den attesterande myndigheten kan meddela de förmedlande organen föreskrifter om användningen och övervakningen av strukturfondsmedlen, om de behövs för att skyldigheterna enligt Europeiska gemenskapens lagstiftning skall kunna fullgöras. Den attesterande myndigheten skall höra de berörda ministerierna innan den meddelar sådana föreskrifter.

16 §

Strukturfondsdelegationen

I samband med inrikesministeriet finns en strukturfondsdelegation. Den skall

1) samordna strukturfondernas, Europeiska jordbruksfondens för landsbygdsutveckling (*landsbygdsfonden*) och Europeiska fiskerifondens (*fiskerifonden*) insatser,

2) samordna insatserna i 1 punkten och de nationella insatserna och

3) följa strukturfondsprogrammets resultat, bedöma deras effekter och rapportera till inrikesministeriet hur programmen fortskrider.

Utöver uppgifterna enligt 1 mom. kan delegationen lägga fram förslag för förvaltningsmyndigheten och övervakningskommittéerna om hur samordningen och effektiviteten kan förbättras.

På medlemmar som fullgör uppgifter enligt 1 och 2 mom. tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar och bestämmelserna om skadeståndsansvar för offentliga samfund och tjänstemän i skadeståndslag (412/1974). På delegationens förvaltningsförfarande tillämpas

förvaltningslagen (434/2003), lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) och språklagen (423/2003).

Delegationen tillsätts av statsrådet.

Bestämmelser om delegationens sammansättning, mandattid och närmare uppgifter utfärdas genom förordning av statsrådet.

17 §

Landskapets samarbetsgrupp

I varje landskap finns en samarbetsgrupp som skall samordna genomförandet av strukturfondsprogrammen med de åtgärder som inverkar på den regionala utvecklingen.

Styrelsen för landskapsförbundet tillsätter samarbetsgruppen. Gruppens mandatperiod fortgår till dess att Europeiska gemenskapernas kommission har godkänt slutrapporten om genomförandet av det operativa programmet. Mandatperioden kan förlängas, om utförandet av samarbetsgruppens uppgifter kräver det. Företrädarna för de instanser som avses i 3 mom. 1 punkten väljs dock för fullmäktiges mandatperiod, när det gäller landskapsförbundet och dess medlemskommuner, och för sametingets mandatperiod, när det gäller sametinget.

Samarbetsgruppens sammansättning skall avpassas så att den med avseende på utvecklingen av landskapet jämlikt består av företrädare för följande parter:

1) landskapsförbundet och dess medlemskommuner samt i landskapet Lappland dessutom sametinget,

2) de statliga myndigheter och övriga organisationer inom statsförvaltningen som finansierar programmet,

3) de för den regionala utvecklingen viktigaste arbetsmarknads- och näringsorganisationerna samt i mån av möjlighet andra representanter för medborgarsamhället eller miljöorganisationer och jämställdhetsorganisationer.

De instanser som får representation bland parterna lägger fram ett förslag till företrädare samt till personliga ersättare för dessa.

Förutom medlemmarna utser styrelsen för landskapsförbundet en ordförande för samarbetsgruppen, som skall vara en förtroendevald i enlighet med kommunallagen (365/1995), samt på förslag av de parter som avses i 3 mom. tre vice ordförande vilka skall vara medlemmar av samarbetsgruppen.

Samarbetsgruppen kan kalla experter till gruppen.

Samarbetsgruppen får tillsätta sektioner. Sektionerna skall bereda de ärenden som landskapets samarbetsgrupp behandlar.

Utöver sektionerna enligt 7 mom. får samarbetsgruppen tillsätta en sektion för regional tillsyn och samordning av åtgärder som finansieras genom landsbygdsfonden och fiskerifonden. En företrädare för arbetskrafts- och näringscentralen skall fungera som sektionens ordförande. Bestämmelser om sektionens närmare uppgifter och sammansättning utfärdas genom förordning av statsrådet. När det gäller samordning av de åtgärder som avses här och åtgärder som finansieras genom strukturfonderna iakttas emellertid vad denna lag bestämmer nedan.

18 §

Ställningen för medlemmarna av landskapets samarbetsgrupp

För medlemmarna av samarbetsgruppen och dess sektioner gäller bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar och skadeståndslagens bestämmelser om offentliga samfunds och tjänstemäns skadeståndsansvar. Vidare gäller i tillämpliga delar kommunallagens bestämmelser om förtroendevalda. Den som står i ett anställningsförhållande av permanent natur till landskapsförbundet kan dock väljas till medlem av samarbetsgruppen.

I fråga om de arvoden och ersättningar för inkomstbortfall samt de ersättningar för resekostnader och andra kostnader för skötseln av uppdraget som skall betalas till de företrädare som avses i 17 § 3 mom. 1 och 3 punkten gäller kommunallagens

bestämmelser om förtroendevalda. För de arvoden och ersättningar som skall betalas till de företrädare som avses i 2 punkten i nämnda moment svarar den myndighet eller organisation som medlemmen företräder.

19 §

Sekretariatet för landskapets samarbetsgrupp

Landskapets samarbetsgrupp har ett sekretariat. I sekretariatet finns representerade de myndigheter som avses i 17 § 3 mom. 1 och 2 punkter. Landskapets samarbetsgrupp bestämmer om sekretariatets sammansättning så att representationen för myndigheterna beaktas på ett jämbördigt sätt.

Sekretariatet skall under tjänsteansvar sköta beredningen, föredragningen och verkställigheten av samarbetsgruppens ärenden.

Utöver vad som sägs i 2 mom. skall sekretariatet samordna, granska och följa de projekt inom strukturfondsprogrammen, landsbygdsfonden och fiskerifonden som förbereds inom landskapet och rapportera om dessa projekt för samarbetsgruppen.

20 §

Beslutsfattandet och förvaltningsförfarandet i landskapets samarbetsgrupp

Om inte något annat bestäms nedan, gäller för beslutsfattandet och förvaltningsförfarandet i landskapets samarbetsgrupp i tillämpliga delar vad som bestäms i 50, 53–55 och 57–62 § i kommunallagen. I övrigt tillämpas förvaltningslagen på förvaltningsförfarandet i samarbetsgruppen.

Landskapsförbundet fastställer en arbetsordning för landskapets samarbetsgrupp antagen av samarbetsgruppen. Arbetsordningen skall innehålla bestämmelser om beredningen och föredragningen av ärenden och om beslutsfattandet i samarbetsgruppen samt om inrättandet av sektioner, deras

sammansättning och närmare uppgifter. I övrigt gäller i fråga om arbetsordningen i tillämpliga delar kommunallagens bestämmelser om instruktioner.

Samarbetsgruppen skall i sitt beslutsfattande eftersträva enhällighet. Om ett enhälligt beslut inte kan fattas, blir den mening gällande som har omfattats av två tredjedelar av dem som röstat.

I ett ärende som avses i 21 § 1 mom. 6 punkten kan finansieringsinstansen bevilja stöd från strukturfonden för projektet endast om samarbetsgruppen har förordat projektet. Samarbetsgruppens bifallande beslut är emellertid inte bindande för finansieringsinstansen, om det finns vägande skäl för detta. Om finansieringsinstansen trots ett bifallande beslut av samarbetsgruppen avser att fatta ett finansieringsbeslut som avviker från det, skall den underrätta samarbetsgruppen om detta och motivera de vägande skälen. Beslut som gäller samarbetsgruppens ställningstaganden får inte överklagas särskilt genom besvär.

21 §

Uppgifterna för landskapets samarbetsgrupp

Landskapets samarbetsgrupp

1) samordnar allokeringen av strukturfundsmedlen för det operativa program som medfinansieras genom utvecklingsfonden och den motsvarande nationella medfinansieringen för följande budgetår till de statliga myndigheter som finansierar strukturfondsprogrammen i landskapet, till landskapsförbundet och till andra som deltar i finansieringen av strukturfondsprogrammen,

2) samordnar allokeringen av strukturfundsmedlen för den regionala delen för det operativa program som medfinansieras genom socialfonden för följande budgetår och den nationella medfinansieringen till förvaltningsområdet i fråga i enlighet med överenskommen finansieringsram, om det inte finns särskilda skäl att avvika från finansieringsramen,

3) inriktar den finansiering från strukturfonderna och den motsvarande nationella finansiering avses i 1 och 2

punkterna och som anvisats landskapet genom att justera landskapets samarbetsdokument när det är nödvändigt för genomförandet av strukturfondsprogrammet,

4) delges för samordning, i samband med att landskapets samarbetsdokument utarbetas, planerna och rapporterna om landbygdsfondens regionala finansiering av de åtgärder som finansieras genom fiskerifonden och finansieringen av den nationella delen av det operativa program som medfinansieras genom socialfonden samt säkerställer samordningen av olika åtgärder och de olika fondernas deltagande när omfattande och för den regionala utvecklingen betydelsefulla projekt genomförs,

5) beslutar i samarbetsdokumentet om den regionala tillämpningen av urvalskriterierna för de projekt som ingår i strukturfondsprogrammen,

6) behandlar projekt som är betydelsefulla för den regionala utvecklingen och som bereds av det ministerium som beviljar finansiering, av en myndighet inom dess förvaltningsområde eller av någon annan aktör eller av landskapsförbundet och ger utlåtande om projekten till den instans som beviljar finansieringen; arbetsordningen anger närmare de projekt som skall behandlas i samarbetsgruppen, dock så att samarbetsgruppen inte får behandla företagsprojekt som innehåller uppgifter som omfattas av affärshemligheten,

7) handhar nödvändiga förfaranden genom vilka man innan finansieringsbesluten fattas säkerställer en bedömning av eventuella miljökonsekvenser av de projekt som godkänns för finansiering,

8) utarbetar och presenterar i enlighet med 8 § nödvändiga ändringar i det operativa program som medfinansieras genom strukturfonden och den nationella delen av det operativa program som medfinansieras genom socialfonden för övervakningskommittén och förvaltningsmyndigheten samt rapporterar till dessa i enlighet med strukturfondsprogrammen,

9) informerar om genomförandet av strukturfondsprogrammen,

10) kan fullgöra även andra nödvändiga uppgifter som gäller eller har samband med samordningen av genomförandet av strukturfondsprogrammen och de åtgärder som inverkar på den regionala utvecklingen; arbetsordningen skall vid behov närmare ange dessa uppgifter, om inte uppgifterna i fråga skall handhas av någon annan myndighet.

Över de uppgifter som avses i 1 mom. 1 och 2 punkten uppgörs ett dokument som samtliga aktörer som finansierar det operativa programmet i landskapet i fråga antar (*landskapets samarbetsdokument*).

Genom förordning av statsrådet närmare bestämmelser kan utfärdas om innehållet och förfarandet i landskapets samarbetsdokument, tidsfristerna för utarbetande av dokumentet och innehållet i den rapport som avses i 1 mom. 3 punkten.

22 §

Revisionsmyndigheten

Revisionsmyndighet för strukturfondsprogrammen skall vara finanscontrollefunktionen vid finansministeriet.

Myndigheten skall fungera fristående från förvaltningsmyndigheterna och de attesterande myndigheterna.

23 §

Revisionsmyndighetens uppgifter

Revisionsmyndigheten fullgör uppgifterna enligt Europeiska gemenskapens lagstiftning. Den skall avge en rapport som utvärderar förvaltnings- och kontrollsystemet och yttra sig om hur förvaltnings- och kontrollsystemen för strukturfonderna uppfyller villkoren i Europeiska gemenskapens lagstiftning. Vidare skall myndigheten fullgöra nationella uppgifter enligt vad som bestäms i lag.

24 §

Revisionsmyndighetens anvisningar

Revisionsmyndigheten får ge dem som deltar i genomförandet av strukturfondsprogrammen anvisningar om hur de revisioner som Europeiska gemenskapens lagstiftning kräver skall utföras och om revisionsförfaranden som skall tillämpas.

25 §

Övervakningskommittéer

Statsrådet tillsätter en övervakningskommitté för varje operativt program. Kommittén skall förvissa sig om att genomförandet av det operativa programmet är effektivt och av tillfredsställande kvalitet och fullgöra uppgifterna enligt Europeiska gemenskapernas lagstiftning. Kommitténs mandatperiod fortgår till dess att Europeiska gemenskapernas kommission har godkänt slutrapporten om genomförandet. Mandatperioden kan förlängas om kommitténs uppgifter kräver det.

Statsrådet beslutar om tillsättandet av en övervakningskommitté och utser dess medlemmar. I fråga om sammansättningen och medlemmarna iaktas bestämmelserna i Europeiska gemenskapens lagstiftning. En kommitté kan kalla experter till kommittén.

För kommittémedlemmarna gäller bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar och skadeståndslagens bestämmelser om offentliga samfunds och tjänstemäns skadeståndsansvar.

Varje övervakningskommitté skall utarbeta en arbetsordning som innehåller bestämmelser om beredningen av, föredragningen av och beslutsfattandet i ett ärende i kommittén. På förvaltningsförfarandet i övervakningskommittén tillämpas förvaltningslagen, lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet och språklagen. Övervakningskommittén skall i sitt beslutsfattande eftersträva enhällighet. Om ett enhälligt beslut inte kan fattas, blir den mening gällande som har omfattats av två tredjedelar av dem som röstat. Övervakningskommittéernas beslut om urvalskriterierna för finansierade insatser får inte överklagas särskilt genom besvär.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om övervakningskommittéernas sammansättning och medlemmar.

26 §

Övervakningskommitténs sekretariat

Övervakningskommittén har ett sekretariat I sekretariatet finns representanter för de myndigheter som är representerade i övervakningskommittén.

Övervakningskommittén bestämmer om sekretariatets sammansättning så att representationen för myndigheterna åkantas på ett jämbördigstätt.

Sekretariatet sköter beredningen, föredragningen och verkställigheten av kommitténs ärenden. På sekretariatet tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar och bestämmelserna om skadeståndsansvar för offentliga samfund och tjänstemän i skadeståndslag.

4 kap.

Förvaltning av strukturfondsprogram mellan medlemsstaterna

27 §

Förvaltningsmyndigheter

Förvaltningsmyndighet för ett operativt program inom målet europeiskt territoriellt samarbete skall vara det landskapsförbund som nämns i programdokumentet.

28 §

Förvaltningsmyndighetens uppgifter

När det gäller operativa program inom målet europeiskt territoriellt samarbete har förvaltningsmyndigheten ansvaret för att det operativa programmet förvaltas och genomförs i enlighet med principen om sund ekonomisk förvaltning och fullgör uppgifterna enligt Europeiska gemenskapens lagstiftning. Dessutom fullgör förvaltningsmyndigheten i enlighet med

denna lag de nationella uppgifterna avseende det strukturfondsprogram som den förvaltar.

Statsrådet får genom förordning meddela de förmedlande organ som avses i 30 § föreskrifter om förvaltningen av och tillsynen över strukturfondsmedlen, om föreskrifterna är nödvändiga för att skyldigheterna enligt Europeiska gemenskapens lagstiftning skall kunna fullgöras. Programmets förvaltningsmyndighet skall höras innan förordning utfärdas.

29 §

Kontrollant

Inrikesministeriet kan utse en kontrollant för operativa program inom målet europeiskt territoriellt samarbete. På kontrollantens uppgifter tillämpas Europeiska gemenskapens lagstiftning.

Kontrollanten skall ha en med avseende på uppgifterna tillräcklig yrkesskicklighet. På kontrollantens arbete tillämpas förvaltningslagen, språklagen och lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet.

Kontrollanten får avseende användningen av strukturfondsmedel utföra inspektioner av stödmottagare och förmedlande organ när detta behövs för att kontrollanten kan utföra sina uppgifter. På kontrollantens rättigheter och den kontrollerades skyldigheter när kontrollanten utför de kontroller som uppgiften kräver tillämpas 56 §.

Kontrollanten kan genom ett beslut bemyndiga en annan myndighet eller en oberoende revisor att för dess räkning utföra en inspektion enligt 3 mom. som avser stödmottagare och som gäller användningen av strukturfondsmedel. Kontrollanten kan genom ett beslut bemyndiga en annan myndighet eller en oberoende revisor att utföra uppgiften enligt 1 mom. För revisor gäller vad som bestäms i 50 § 2 och 3 mom.

30 §

Förmedlande organ

Förmedlande organ är de myndigheter och andra sammanslutningar som avses i 9 § 1 mom.

På de uppgifter som förmedlande organ enligt 1 mom. utför tillämpas vad som föreskrivs särskilt nedan i denna lag eller någon annanstans i lag.

31 §

Programreserv

En del av den statliga medfinansieringen kan lämnas för att fördelas senare (*programreserv*). Programreserven kan användas för att trygga en flexibel användning av medlen.

Statsrådet får genom förordning utfärda närmare bestämmelser om storleken på programreserven och om det förfarande som skall följas.

32 §

Attesterande myndigheter

Attesterande myndigheter i fråga om operativa program inom målet europeiskt territoriellt samarbete skall vara den förvaltningsmyndighet som nämns i programdokumentet.

Uppgifterna för den attesterande myndigheten enligt 1 mom. skall särskiljas från uppgifterna för förvaltningsmyndigheten enligt 28 § så att det kan säkerställas att den attesterande myndighetens verksamhet är oberoende.

33 §

Den attesterande myndighetens uppgifter

Den attesterande myndigheten fullgör uppgifterna enligt Europeiska gemenskapens lagstiftning. Dessutom fullgör den i enlighet med denna lag de nationella uppgifterna avseende det strukturfondsprogram som den förvaltar.

34 §

Inrikesministeriets rätt att ge anvisningar

När det gäller operativa program inom målet europeiskt territoriellt samarbete får

inrikesministeriet ge de förmedlande organen anvisningar om användningen av och tillsynen över strukturfondsmedlen, om anvisningar är nödvändiga för att förvaltningsmyndighetens och den attesterande myndighetens skyldigheter enligt Europeiska gemenskapens lagstiftning skall kunna fullgöras. Det operativa programmets förvaltningsmyndighet och attesterande myndighet skall höras innan sådana anvisningar ges.

35 §

Förvaltningskommittén

En förvaltningskommitté kan inrättas för genomförandet av operativa program inom målet europeiskt territoriellt samarbete. De deltagande medlemsstaterna skall komma överens om dess tillsättande och sammansättning. Kommitténs mandatperiod fortgår fram till dess att Europeiska gemenskapernas kommission har godkänt slutrapporten om genomförandet.

Förvaltningskommitténs finländska medlemmar utses av inrikesministeriet. Kommittén kan kalla experter till kommittén. Förvaltningskommittén fastställer sin arbetsordning som skall innehålla bestämmelser om beredning, föredragning och beslutsfattande i ärenden.

På de finländska kommittémedlemmarna tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar och bestämmelserna om skadeståndsansvar för offentliga samfund och tjänstemän i skadeståndslag. På kommitténs arbete och medlemmar tillämpas förvaltningslagen. I fråga om offentlighet gäller för kommitténs handlingar och verksamhet bestämmelserna i lagen om offentlighet i myndigheterna verksamhet.

I den programplanering som gäller ett operativt program enligt 1 mom. och i de operativa program som genomförs inom samernas hembygdsområde eller inom en del av det skall förvaltningskommittén i sitt arbete i tillämpliga delar iaktta lagen om användning av samiska hos myndigheter (516/1991).

Förvaltningskommitténs skall fatta sina beslut enhälligt.

36 §

Förvaltningskommitténs uppgifter

Förvaltningskommittén svarar för valet av de insatser som finansieras inom det operativa programmet, samordnar och inriktar finansieringen från strukturfonderna och den nationella finansieringen och utför de övriga uppgifterna enligt Europeiska gemenskapens lagstiftning. Dessutom fullgör förvaltningskommittén nationella uppgifter i enlighet med 2 och 3 mom.

Förvaltningskommittén avger yttrande om lämpligheten av insatserna för de operativa program som avses i 27 § och om finansieringen av dem. Ett projekt kan beviljas finansiering endast om förvaltningskommittén har förordat finansieringen.

Beslut som gäller förvaltningskommitténs ställningstaganden får inte överklagas särskilt genom besvär.

37 §

Gemensamt tekniskt sekretariat

Förvaltningskommittén bistås av ett gemensamt sekretariat. De medlemsstater som deltar i programmet skall komma överens om sekretariatets sammansättning. Sekretariatets medlemmar sköter beredningen, föredragningen och verkställigheten av förvaltningskommitténs ärenden. På de finländska medlemmarna i sekretariatet tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar och bestämmelserna om skadeståndsansvar för offentliga samfund och tjänstemän i skadeståndslag.

Sekretariatet kan också bistå förvaltningsmyndigheten, övervakningskommittén och revisionsmyndigheten.

38 §

Revisionsmyndighet

Revisionsmyndighet för ett operativt

program inom målet europeiskt territoriellt samarbete skall vara förvaltningsmyndigheten.

Revisionsmyndigheten skall fungera fristående från förvaltningsmyndigheten och den attesterande myndigheten.

39 §

Revisionsmyndighetens uppgifter

Revisionsmyndigheten fullgör uppgifter enligt Europeiska gemenskapens lagstiftning. Den skall avge en rapport som utvärderar förvaltnings- och kontrollsystemet och yttra sig om hur förvaltnings- och kontrollsystemen för strukturfonderna uppfyller villkoren i Europeiska gemenskapens lagstiftning. Vidare skall myndigheten fullgöra nationella uppgifter enligt vad som bestäms nedan.

40 §

Revisorsgruppen

Den revisionsmyndighet som avses i 38 § skall bistås av en grupp revisorer bestående av en företrädare för varje medlemsstat som deltar i det operativa programmet när myndigheten utför sina uppgifter. Revisorsgruppens finländska medlem utses av inrikesministeriet. Gruppen skall själv fastställa sin arbetsordning. Den skall ha en företrädare för revisionsmyndigheten som ordförande.

De finländska medlemmarna av revisorsgruppen skall ha tillräcklig yrkesskicklighet för att sköta uppdraget. På de finländska medlemmarna tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar och bestämmelserna om skadeståndsansvar för offentliga samfund och tjänstemän i skadeståndslag.

På medlemmarnas arbete tillämpas förvaltningslagen, språklagen och lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet. Bestämmelserna i 56 § gäller för medlemmarnas rättigheter och den kontrollerades skyldigheter när medlemmarna utför de kontroller som uppgiften kräver.

41 §

Övervakningskommittéer

Det skall finnas en övervakningskommitté för varje operativt program inom målet europeiskt territoriellt samarbete. De deltagande medlemsstaterna skall komma överens om tillsättandet av kommittén och dess sammansättning. Statsrådet utser kommitténs finländska medlemmar.

Övervakningskommittén skall fatta sina beslut enhälligt.

I övrigt gäller 25 § i tillämpliga delar.

42 §

Vissa verkställighetsarrangemang

Inrikesministeriet kan i ärenden som inte hör till området för lagstiftningen eller inte annars har avsevärd betydelse eller som inte annars kräver riksdagens samtycke, vid behov i samråd med de myndigheter som finansierar operativa program inom målet europeiskt territoriellt samarbete, avtala med Europeiska gemenskapernas kommission, med de myndigheter i andra medlemsstater i Europeiska unionen som handhar operativa program inom målet europeiskt territoriellt samarbete eller med aktörer som fullgör sådana uppgifter i medlemsstaterna om nödvändiga arrangemang som kan anses vara sedvanliga och som gäller förvaltningen av strukturfondsprogram.

Inrikesministeriet kan i ärenden som avses i 1 mom., vid behov i samråd med de myndigheter som finansierar sådana operativa program som avses i 1 mom., avtala också om de verkställighetsarrangemang som behövs för den tekniska samordningen av operativa program inom målet europeiskt territoriellt samarbete och av program som finansieras av Europeiska gemenskapen och genomförs utanför Europeiska unionen.

Ett landskapsförbund som verkar som förvaltningsmyndighet och attesterande myndighet kan i ärenden som inte hör till området för lagstiftningen eller inte annars har avsevärd betydelse eller som inte annars

kräver riksdagens samtycke, vid behov i samråd med de myndigheter som finansierar operativa program som förbundet förvaltar, avtala med de berörda myndigheterna i andra medlemsstater i Europeiska unionen som deltar i programmet eller med aktörer som fullgör sådana uppgifter i medlemsstaterna om nödvändiga arrangemang som Europeiska gemenskapens lagstiftning kräver och som gäller förvaltningen av strukturfondsprogram.

43 §

Ansvar för strukturfondsmedlen i vissa fall

I fråga om statens ansvar när det gäller att betala ut stödet från strukturfonderna till den attesterande myndigheten i de fall där den samordnande stödmottagaren inte har lyckats återkräva felaktigt utbetalda belopp från stödmottagaren gäller Europeiska gemenskapens lagstiftning.

Efter det att staten enligt 1 mom. har betalat ut stödet till den attesterande myndigheten har staten rätt att få motsvarande belopp av stödmottagaren.

5 kap.

Ekonomisk förvaltning

44 §

Beviljande av finansiering och tillhörande uppgifter

Om inte något annat föreskrivs på något annat ställe i lag är det förmedlande organets viktigaste uppgifter att

- 1) under tjänsteansvar bereda beslut om finansiering av insatserna,
- 2) i enlighet med den nationella lagstiftningen, Europeiska gemenskapens lagstiftning, strukturfondsprogrammen och landskapets samarbetsdokument för insatsen bevilja såväl strukturfondens medfinansiering som den motsvarande nationella offentliga medfinansieringen eller enbart strukturfondens medfinansiering, om den nationella offentliga medfinansieringen kommer från andra anslag än anslag i

statsbudgeten; om insatsen med stöd av 21 § 1 mom. 6 punkten behandlas i landskapets samarbetsgrupp innan beslut fattas, iakttas bestämmelserna i 20 §,

3) svara för uppföljningen av insatserna,

4) svara för tillsynen över projekten och för återkrav av medel,

5) rapportera till landskapets samarbetsgrupp om användningen av strukturfondsmedlen och den motsvarande nationella medfinansieringen, inklusive den nationella delen av det strukturfondsprogram som medfinansieras genom socialfonden.

I det regionala strukturfondsprogrammet för Norra Finland och den regionala delen för Norra Finland i det strukturfondsprogram som medfinansieras genom socialfonden skall sametinget på begäran av myndigheterna bedöma de insatser som gäller det samiska språket och samekulturen och göra en framställning om finansieringen av dem genom att yttra sig om dem till det förmedlande organet.

Inom gemenskapsprogrammen för målet europeiskt territoriellt samarbete skall det landskapsförbund som beviljar strukturfondsmedel, utöver vad som bestäms i 1 mom. 1 och 3 punkten, bevilja strukturfondens medfinansiering för insatsen i enlighet med den nationella lagstiftningen, Europeiska gemenskapens lagstiftning och strukturfondsprogrammen samt med beaktande av förvaltningskommitténs yttrande enligt 36 § 2 mom. och det förmedlande organets beslut om den nationella medfinansieringen. Landskapsförbundet skall vidare svara för kontrollen och revisionen av insatserna samt för återkrav av medel. En ansökan om finansiering blir anhängig då det behöriga sekretariat som avses i 37 § har mottagit ansökan.

45 §

Redovisning av utgifter

Europeiska gemenskapernas kommission gör utbetalningarna av strukturfondernas medfinansiering på grundval av de ansökningar om utbetalning och redovisning av utgifter som en attesterande myndighet

enligt 13 och 32 § skickar till kommissionen. Utöver vad som bestäms i 14 § 2 mom. och 33 § gäller Europeiska gemenskapens lagstiftning i fråga om utformningen av handlingarna och innehållet i dem samt om det tillämpliga förfarandet.

Statsrådet kan genom förordning utfärda närmare bestämmelser om uppgifterna i redovisningarna av utgifter, attesteringen av utgifter samt förfarandet och tidtabellen för redovisningen.

46 §

Anmälningar och åtgärder som gäller återkrav

De förmedlande organen skall till den attesterande myndigheten och på samma gång till ministeriet inom sitt förvaltningsområde för kännedom anmäla de oegentligheter som avses i Europeiska gemenskapens lagstiftning och de åtgärder för återkrav och andra åtgärder som vidtagits för att korrigera felaktigheter. Om de åtgärder som är nödvändiga med beaktande av arten och omfattningen av felaktigheten inte har vidtagits, kan den attesterande myndigheten ålägga det berörda ministeriet att vidta åtgärder genom vilka felaktigheten kan korrigeras eller en upprepning av felaktigheten förhindras. Den attesterande myndigheten kan vid behov förelägga ministeriet en tid inom vilken ministeriet skall vidta åtgärderna. Till den del det är fråga är landskapsförbunden har inrikesministeriet denna behörighet. Den attesterande myndigheten skall utan dröjsmål lämna förvaltningsmyndigheten upplysningar om de åtgärder som har vidtagits för att korrigera felaktigheten.

Statsrådet kan genom förordning utfärda närmare bestämmelser om innehåll, anmälningsförfarande och tidsfrister när det gäller anmälan enligt 1 mom.

47 §

Stödberättigande utgifter

Utgifter som medfinansieras med strukturfondsmedel är stödberättigande i

enlighet med vad som bestäms någon annanstans i lag, om inte något annat följer av Europeiska gemenskapens lagstiftning.

Statsrådet kan genom förordning utfärda närmare bestämmelser om stödberättigande utgifter i enlighet med vad Europeiska gemenskapens lagstiftning kräver.

48 §

Projekt över landskapsgränserna

Den huvudsakliga finansiären handhar förvaltningen av projekt över landskapsgränserna, om den inte ger någon annan i uppdrag att handha förvaltningen.

Statsrådet kan utfärda närmare bestämmelser om förvaltningen av projekt över landskapsgränserna genom förordning.

6 kap.

Tillsynen över nationella strukturfondsprogram

49 §

Det förmedlande organets ansvar för tillsynen

Det förmedlande organet ansvarar för tillsynen när det gäller de strukturfondsmedel det beviljat i enlighet med vad som bestäms särskilt i lag. Varje förmedlande organ som beviljar antingen strukturfondsmedel eller nationell offentlig medfinansiering svarar för att tillsynen ordnas på ett ändamålsenligt sätt. Organet skall dessutom i enlighet med Europeiska gemenskapens lagstiftning inspektera de produkter och tjänster som medfinansierats.

På förvaltningsmyndighetens, den attesterande myndighetens och revisionsmyndighetens inspektioner tillämpas bestämmelserna i denna lag och Europeiska gemenskapens lagstiftning.

50 §

Revisionsmyndighetens inspektionsrätt

Revisionsmyndigheten får avseende

användningen av strukturfondsmedel utföra inspektioner av förvaltningsmyndigheter, attesterande myndigheten, förmedlande organ och stödmottagare. Vid inspektionen av ett enskilt projekt gäller inspektionsrätten projektet och finansieringen av detta i dess helhet i den omfattning som Europeiska gemenskapens lagstiftning förutsätter.

Revisionsmyndigheten kan genom ett beslut bemyndiga en annan myndighet eller en oberoende revisor att för dess räkning utföra en inspektion enligt 1 mom. som avser förmedlande organ och stödmottagare och som gäller med användningen av strukturfondsmedel. Revisorn skall vara en av revisionsnämnden för offentlig förvaltning och ekonomi godkänd revisor (OFR-revisor) eller revisionssammanslutning (OFR-sammanslutning), en av Centralhandelskammaren godkänd revisor (CGR-revisor) eller revisionssammanslutning (CGR-sammanslutning) eller en av en handelskammare godkänd revisor (HGR-revisor) eller revisionssammanslutning (HGR-sammanslutning).

På revisorn tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar och bestämmelserna om skadeståndsansvar för offentliga samfund och tjänstemän i skadeståndslag. Revisorn omfattas av förvaltningslagen, språklagen och lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet. Bestämmelserna i 56 § gäller i fråga om rättigheterna för den som inspekterar och skyldigheterna för den som inspekteras.

51 §

Förvaltningsmyndighetens inspektionsrätt

Förvaltningsmyndigheten får utföra inspektioner som avser förmedlande organ och stödmottagare och har samband med användningen av strukturfondsmedel i de strukturfondsprogram som den förvaltar. När ett enskilt projekt inspekteras gäller inspektionsrätten projektet och finansieringen av detta i dess helhet i den omfattning som förutsätts i kontrollförordningen.

Förvaltningsmyndigheten kan genom beslut bemyndiga en annan myndighet eller

en oberoende revisor att för dess räkning enligt 1 mom. utföra en inspektion som avser förmedlande organ och stödmottagare och som har samband med användningen av strukturfondsmedel. För revisorer gäller då vad som bestäms i 50 § 2 och 3 mom.

52 §

Den attesterande myndighetens inspektionsrätt

Den attesterande myndigheten får avseende användningen av strukturfondsmedel utföra inspektioner av förvaltningsmyndigheter, förmedlande organ och stödmottagare, när detta behövs för att den attesterande myndigheten skall kunna utföra sina uppgifter. När ett enskilt projekt inspekteras gäller inspektionsrätten projektet och dess finansiering i sin helhet.

Den attesterande myndigheten kan genom ett beslut bemyndiga en annan myndighet eller en oberoende revisor att för dess räkning utföra en inspektion enligt 1 mom. som avser förmedlande organ och stödmottagare och som har samband med användningen av strukturfondsmedel. För revisorer gäller då vad som bestäms i 50 § 2 och 3 mom.

53 §

Inspektionsmetoder och inspektionsprinciper

På inspektion och annan tillsyn över förvaltningen och användningen av den finansiering som Finland beviljas från Europeiska gemenskapens strukturfonder och av den motsvarande nationella medfinansieringen tillämpas sådana metoder och principer som kan säkerställa att de skyldigheter som följer av Europeiska gemenskapens lagstiftning och kraven på en sund ekonomisk förvaltning iakttas.

Revisionsmyndigheten skall se till att internationellt accepterad revisionsstandard beaktas i revisionsarbetet.

54 §

Rätt att få uppgifter

Utan hinder av sekretessbestämmelserna har förvaltningsmyndigheten, den attesterande myndigheten och revisionsmyndigheten rätt att av de förmedlande organ som verkar som myndighet få de uppgifter och utredningar som behövs för fullgörandet av deras uppgifter avseende användningen av strukturfondsmedel och genomförandet och inspektionen av ett program eller ett projekt. De ministerier som genomför strukturfondsprogram har samma rätt att få uppgifter av förvaltningsmyndigheten, den attesterande myndigheten och inom sitt förvaltningsområde av de förmedlande organen samt inrikesministeriet har dessutom rätt att få uppgifter av landskapsförbunden.

Förvaltningsmyndigheten, den attesterande myndigheten, och revisionsmyndigheten och de ministerier som deltar i genomförandet av strukturfondsprogram har utan hinder av sekretessbestämmelserna rätt att av de andra myndigheter än de som avses i 1 mom. på begäran få för fullgörandet av sitt uppdrag nödvändiga uppgifter om en fysisk eller juridisk person när det gäller användningen av strukturfondsmedel och genomförandet och kontrollen av ett projekt. I begäran skall de uppgifter som behövs och deras användningsändamål preciseras. Uppgifter som erhållits på detta sätt får inte användas för andra ändamål än de för vilka uppgifterna begärts.

Förvaltningsmyndigheten, den attesterande myndigheten, revisionsmyndigheten och de ministerier deltar i genomförandet av strukturfondsprogram har utan hinder av sekretessbestämmelserna rätt att av förmedlande organ som inte verkar som myndighet få för fullgörandet av sitt uppdrag nödvändiga uppgifter om användningen av strukturfondsmedel och genomförandet och inspektionen av ett projekt. På begäran och användningen av uppgifterna tillämpas 2 mom.

Förvaltningsmyndigheten, den attesterande myndigheten och revisionsmyndigheten har i enskilda fall rätt att för fullgörandet av sitt uppdrag genom förmedling av det förmedlande organet få nödvändiga uppgifter om stödmottagarna.

Genom förordning av statsrådet utfärdas

närmare bestämmelser om när man skall ha rätten att få de uppgifter som avses i 1 och 2 mom., innehållet av uppgifterna och om de förfaranden Europeiska gemenskapens lagstiftning kräver.

55 §

Rätt att lämna uppgifter

Lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet skall tillämpas när uppgifter som erhållits med stöd av denna lag lämnas ut.

Utöver vad som bestäms i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet om utlämnande av sekretessbelagda uppgifter får uppgifter om en enskilds eller en sammanslutnings ekonomiska ställning, affärs- eller yrkeshemlighet eller en enskilds personliga förhållanden vilka erhållits vid fullgörandet av uppgifter enligt denna lag lämnas ut till

1) de myndigheter som svarar för verkställigheten av denna lag, för fullgörandet av uppgifter enligt denna lag,

2) någon annan myndighet eller en utomstående revisor som utför inspektioner enligt denna lag,

3) åklagar-, polis- och tullmyndigheterna för utredning av brott,

4) Europeiska gemenskapens institutioner, om det är en förutsättning för att en skyldighet som på förts i en gemenskapsrättsakt skall kunna fullgöras eller krävs på grund av ett beslut av en gemenskapsinstitution.

Förvaltningsmyndigheten, den attesterande myndigheten, revisionsmyndigheten eller ett ministerium som deltar i genomförandet av ett strukturfondsprogram lämnar ut uppgifterna till gemenskapsinstitutionen.

56 §

Rättigheterna för den som utför inspektioner och skyldigheterna för den som är föremål för inspektion

För utförande av en kontroll eller inspektion enligt 29, 40 och 50–52 § är den som är föremål för kontrollen eller inspektionen skyldig att utan ogrundat

dröjsmål och utan ersättning av kontrollören eller inspektören lägga fram alla nödvändiga räkenskapshandlingar samt övrigt material som har samband med användningen av strukturfondsmedlen och den motsvarande nationella medfinansieringen liksom även i övrigt bistå vid kontrollen eller inspektionen.

Kontrollören eller inspektören har rätt att omhänderta räkenskapshandlingarna och det övriga material som avses ovan om det krävs för kontrollen eller inspektionen. Materialet skall återlämnas när det inte längre behövs för kontrollen eller inspektionen. På begäran av kontrollören eller inspektören skall den som är föremål för kontroll eller inspektion även lämna övriga upplysningar som är nödvändiga för att kontrollen eller inspektionen skall kunna utföras på lämpligt sätt.

Kontrollören eller inspektören har rätt att i den omfattning som uppdraget förutsätter kontrollera alla de omständigheter som är en förutsättning för att finansiering skall beviljas och utbetalas samt i detta syfte få tillträde till de lokaler som den som är föremål för kontroll eller inspektion besitter eller använder. Kontroll eller inspektion får dock inte utföras på en plats som omfattas av hemfriden.

57 §

Handräckning

Polisen, tullmyndigheterna och skattemyndigheterna skall utan ersättning ge nödvändig handräckning för att en kontroll eller inspektion enligt 29, 40 och 50–52 § skall kunna utföras.

7 kap.

Tillsynen över strukturfondsprogram mellan medlemsstaterna

58 §

Revisionsmyndighetens inspektionsrätt

Revisionsmyndigheten får avseende användningen av strukturfondsmedel inom det operativa programmet för målet

uropeiskt territoriellt samarbete inspektera förvaltningsmyndigheter, attesterande myndigheter, förmedlande organ och stödmottagare. Vid inspektionen av ett enskilt projekt gäller inspektionsrätten insatsen och dess finansiering i dess helhet i den omfattning som Europeiska gemenskapens lagstiftning förutsätter.

Revisionsmyndigheten kan genom beslut bemyndiga en annan myndighet eller en oberoende revisor att för dess räkning utföra en inspektion som avser förvaltningsmyndigheter, attesterande myndigheter, förmedlande organ och stödmottagare och som har samband med användningen av strukturfondsmedel. För revisorer gäller då vad som bestäms i 50 § 2 och 3 mom.

59 §

Förvaltningsmyndighetens inspektionsrätt

Förvaltningsmyndigheten får för fullgörandet av sina uppgifter utföra nödvändiga inspektioner som avser förmedlande organ och stödmottagare och som har samband med användningen av de strukturfondsmedel som används i strukturfondsprogrammet för målet europeiskt territoriellt samarbete.

Förvaltningsmyndigheten kan genom beslut bemyndiga en annan myndighet eller en oberoende revisor att för sin räkning utföra en inspektion enligt 1 mom. som avser förmedlande organ och stödmottagare och som har samband med användningen av strukturfondsmedel. För revisorer gäller då vad som bestäms i 50 § 2 och 3 mom.

60 §

Den attesterande myndighetens inspektionsrätt

Den attesterande myndigheten får för fullgörandet av sina uppgifter utföra nödvändiga inspektioner som avser förvaltningsmyndigheter, förmedlande organ och stödmottagare och som har samband med

användningen av strukturfondsmedel.

Den attesterande myndigheten kan genom beslut bemyndiga en annan myndighet eller en oberoende revisor att för dess räkning utföra en inspektion enligt 1 mom. som avser förmedlande organ och stödmottagare och som har samband med användningen av strukturfondsmedel. För revisorer gäller då vad som bestäms i 50 § 2 och 3 mom.

61 §

Inrikesministeriets inspektionsrätt

Inrikesministeriet får utföra inspektioner som avser användningen av strukturfondsmedel inom det operativa programmet för målet europeiskt territoriellt samarbete och som gäller förmedlande organ och stödmottagare. Vid inspektionen av en enskild insats gäller inspektionsrätten insatsen och dess finansiering i dess helhet i den omfattning som Europeiska gemenskapens lagstiftning förutsätter.

Inrikesministeriet kan genom beslut bemyndiga en annan myndighet eller en oberoende revisor att för dess räkning utföra en inspektion enligt 1 mom. som avser förmedlande organ och stödmottagare och som har samband med användningen av strukturfondsmedel. För revisorer gäller då vad som bestäms i 50 § 2 och 3 mom.

Bestämmelser om rättigheterna för den som inspekterar och skyldigheterna för den som inspekteras finns i 56 §.

62 §

Övriga bestämmelser om inspektion

Utöver bestämmelserna i detta kapitel om förvaltningsmyndighetens, den attesterande myndighetens och revisionsmyndighetens inspektionsrätt gäller vad som föreskrivs i 53, 56 och 57 § när inspektioner utförs.

63 §

Rätt att få och lämna uppgifter

I fråga om förvaltningsmyndighetens, den attesterande myndighetens och

revisionsmyndighetens rätt att få uppgifter gäller 54 § 1–4 mom.

På lämnande av uppgifter tillämpas 55 §.

Förvaltningsmyndigheten, den attesterande myndigheten och revisionsmyndigheten skall för kännedom till inrikesministeriet lämna de rapporter de utarbetar för Europeiska gemenskapernas kommission när de utför sina uppgifter enligt Europeiska gemenskapens lagstiftning.

8 kap.

Särskilda bestämmelser

64 §

Överföring av behörighet i strukturfondsärenden

Undervisningsministeriet kan överföra sin behörighet i ärenden som avses i 44 § 1 och 3 mom. till utbildningsstyrelsen, andra myndigheter inom centralförvaltningen och länsstyrelserna. Undervisningsministeriet utfärdar genom förordning bestämmelser om överföringen av behörighet.

Social- och hälsovårdsministeriet kan överföra sin behörighet i ärenden som avses i 44 § 1 och 3 mom. i denna lag till länsstyrelserna. Social- och hälsovårdsministeriet utfärdar genom förordning bestämmelser om överföringen av behörighet.

65 §

Datasystemet för uppföljning av strukturfondsprogrammen

För tillsynen över strukturfondsmedlen finns ett gemensamt datasystem, som innehåller ett övervakningsregister. Arbetsministeriet svarar för att registret förs. De förmedlande organ som avses i 9 § skall se till att övervakningsregistret förses med de uppgifter som förvaltningsmyndigheten, den attesterande myndigheten och revisionsmyndigheten behöver för att fullgöra sina uppdrag och som gäller dem som ansöker om stöd, stödobjekten, stödbesluten, stödutbetalningen och stödets

effekter samt utförda kontroller och inspektioner. Datasystemet får också innehålla andra uppgifter som Europeiska gemenskapens lagstiftning kräver.

De landskapsförbund som beviljar strukturfondsmedel inom programmen mellan medlemsstaterna ansvarar för att det förs register över de finansierade projekten. I registren får införas de uppgifter enligt 1 mom. som förvaltningsmyndigheten, den attesterande myndigheten och revisionsmyndigheten behöver för att fullgöra sina uppdrag. Landskapsförbunden svarar för att de uppgifter sänds som behövs för övervakningsregistren och som avses i 1 mom. Inom de program där den myndighet som beviljar strukturfondsmedel inte är en finländsk myndighet skall beviljandet av den nationella offentliga finansieringen följas särskilt.

Förvaltningsmyndigheten, den attesterande myndigheten och revisionsmyndigheten har utan hinder av sekretessbestämmelserna rätt att till den behöriga institutionen i Europeiska gemenskaperna lämna ut sådana registeruppgifter som behövs vid övervakningen av att Europeiska gemenskapens lagstiftning har iakttagits när stöd som gemenskapen finansierar har beviljats. De uppgifter om stödmottagare, de insatser dessa genomfört och stödbelopp som anges i Europeiska gemenskapens lagstiftning får dessutom för offentliggörande lämnas ur ett övervakningsregister.

När det gäller rätten till insyn för en registrerad skall bestämmelserna i personuppgiftslagen (523/1999) iakttas. I personuppgiftslagen avsedda personuppgifter som finns i ett övervakningsregister enligt 1 och 2 mom. skall raderas senast tre månader efter det att Europeiska gemenskapernas kommission har gjort den sista utbetalningen för det berörda strukturfondsprogrammet till Finland.

Statsrådet får genom förordning utfärda närmare bestämmelser om det innehåll i datasystemet för uppföljning av strukturfondsprogrammen som Europeiska gemenskapens lagstiftning kräver.

66 §

Åläggande av betalningsskyldighet som baserar sig på statens regressrätt

Om staten har ålagts att återbetala Europeiska gemenskapernas kommission strukturfondsmedel, kan den attesterande myndigheten genom ett beslut ålägga någon annan än en myndighet, ett ämbetsverk eller en inrättning som omfattas av statens budgetekonomi att till staten betala det fulla belopp, inklusive utgifter, som staten betalat kommissionen. En betalning påförs om återbetalningen av medlen beror på att den som förpliktas att betala har förfarit felaktigt eller om den som förpliktas att betala, med stöd av ett beslut av Europeiska gemenskapernas kommission, är direkt ansvarig inför kommissionen för användningen av medlen.

Om inte det belopp som skall betalas erläggs på den utsatta förfallodagen, skall på beloppet betalas en årlig dröjsmålsränta enligt den räntefot som avses i 4 § 1 mom. räntelagen (633/1982).

Inom program mellan medlemsstater skall betalning enligt den regressrätt som avses i 1 mom. emellertid erläggas till programmets attesterande myndighet, som är skyldig att omedelbart betala beloppet till staten. Inrikesministeriet kan genom beslut ålägga ett landskapsförbund som beviljar strukturfondsmedel att till staten betala det fulla belopp, inklusive utgifter, som staten betalat kommissionen. En sådan betalning påförs, om återbetalningen av medlen beror på att den som förpliktas att betala har förfarit felaktigt eller om den som förpliktas att betala, med stöd av ett beslut av Europeiska gemenskapernas kommission, är direkt ansvarig inför kommissionen för användningen av medlen.

67 §

Överklagande

Beslut av förvaltningsmyndigheten, den attesterande myndigheten och övervakningskommittén samt inrikesministeriets beslut enligt 66 § 3 mom. får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen så som bestäms i

förvaltningsprocesslagen (586/1996). Ett överklagande uppskjuter inte verkställigheten av beslutet om inte förvaltningsdomstolen bestämmer något annat.

Beslut av ett landskapsförbund som är förvaltningsmyndighet och attesterande myndighet får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen enligt vad kommunallagen bestämmer om sökande av ändring i beslut av samkommuner.

Beslut av landskapets samarbetsgrupp får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen enligt vad kommunallagen bestämmer om sökande av ändring i beslut av samkommuner.

9 kap.

Ikraftträdande

68 §

Denna lag träder i kraft den 20 .

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Genom denna lag upphävs lagen av den 30 december 1999 om den nationella förvaltningen av programmen för strukturfonderna (1353/1999) jämte ändringar.

69 §

Övergångsbestämmelser

På förvaltningen, övervakningen och revisionen av strukturfondsprogram som har börjat genomföras innan denna lag träder i kraft tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet. Revisionsmyndigheten som avses i 22 och 38 § har inspektionsrätt och rätt att få och lämna uppgifter i de nämnda program som det bestäms om förvaltnings myndigheten i bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet av denna lag.

På det samarbetsdokument för landskapet som utarbetas första gången efter ikraftträdandet tillämpas emellertid de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet. Landskapets samarbetsgrupp enligt 17 § svarar för samarbetsgruppens uppgifter även

enligt de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

2.

Lag**om ändring av regionutvecklingslagen**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i regionutvecklingslagen av den 12 juli 2002 (602/2002) 2 § 1 mom., 3 § 2 punkten, 7 § 1 mom. 3 punkten, 13 § 3 mom., 24 § 2 mom., 29 §, 31 § 2 mom. 32 § 1 mom. 4 och 5 punkten samt 2 mom., och av den 7 § 1 mom. 3 punkten sådan den lyder i lag 954/2005 och fogas till lagen en ny 8 a § och till 32 § 1 mom. nya 6 och 7 punkter som följer:

2 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på utvecklingen av regionerna, på utarbetandet och genomförandet av planer och program för utveckling av regionerna samt på samordningen och övervakningen av planerna och programmen. I fråga om genomförandet av program som delfinansieras med medel från Europeiska gemenskapens strukturfonder samt i fråga om förvaltningen av finansieringen ur strukturfonderna och av motsvarande nationella medfinansiering gäller vad som föreskrivs i strukturfondslagen (XXX/2006).

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

2) *regionala strukturfondsprogram* operativa program och åtgärder för tekniskt stöd som delfinansieras genom Europeiska regionala utvecklingsfonden och som gäller målet regional konkurrenskraft och sysselsättning och målet europeiskt territoriellt samarbete,

7 §

Landskapsförbundens uppgifter

Landskapsförbunden

3) utarbetar på basis av landskapsprogrammet årligen i samverkan med de statliga myndigheterna, kommunerna och andra som deltar i finansieringen av landskapsprogrammet en genomförandeplan för landskapsprogrammet och den del av planen som gäller den statliga finansieringen och som fungerar som förslag till statlig finansiering för landskapet, godkänner dessa och förhandlar om den del som gäller den statliga finansieringen med de ministerier som avses i 8 §,

8 a §

Delegationen för regionutveckling

I samband med inrikesministeriet finns en delegation för regionutveckling som skall samordna statens regionutvecklingsåtgärder samt finansieringen, övervakningen och utvärderingen av utvecklingen av regionerna. Statsrådet tillsätter delegationen för fyra år i sänder.

På delegationens förvaltningsförfarande tillämpas förvaltningslagen (434/2003), lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) och språklagen (433/2003).

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om delegationens sammansättning och uppgifter.

13 §

*Europeiska gemenskapens regionala
strukturfondsprogram*

I fråga om ändring av program skall i tillämpliga delar iaktas vad som föreskrivs om utarbetande och godkännande av programförslag.

24 §

Allmänna förutsättningar för beviljande av stöd

När det gäller operativa program inom målet europeiskt territoriellt samarbete är en allmän förutsättning för beviljande av stöd, utöver vad som föreskrivs i 1 mom., att den förvaltningskommitté som har tillsatts för genomförandet av programmet har förordnat finansieringen av projektet i enlighet med 30 § i strukturfondslagen.

29 §

Beviljande av stöd enligt operativa program inom målet europeiskt territoriellt samarbete

Om delfinansiering ur strukturfondsmedel inom ett operativt program för målet europeiskt territoriellt samarbete beviljas för att stödja projekt vars nationella offentliga medfinansiering huvudsakligen kommer från någon annan statlig myndighet än inrikesministeriet, gäller i fråga om beviljandet av delfinansieringen ur strukturfondsmedlen i tillämpliga delar vad som föreskrivs om stöd genom nationell offentlig medfinansiering.

Det landskapsförbund som är förvaltningsmyndighet och attesterande myndighet inom ett operativt program för målet europeiskt territoriellt samarbete beviljar med avvikelse från 28 § det stöd som betalas med strukturfondsmedel till regioner som avses i det operativa programmet. Om programmet geografiskt omfattar någon annan medlemsstat av Europeiska unionen, beviljar det landskapsförbund som är förvaltningsmyndighet och attesterande myndighet stödet ur strukturfondsmedlen att

användas utanför Finland. Förbundet kan dessutom, med avvikelse från 28 §, för projekt inom en region som avses i programdokumentet bevilja den statlig medfinansiering som motsvarar strukturfondsmedlen, om landskapsförbunden inom programområdet skriftligen har avtalat om saken. I fråga om de operativa program inom målet europeiskt territoriellt samarbete vars förvaltningsmyndighet och attesterande myndighet finns i en annan medlemsstat, kan programrådets landskapsförbund för projektet bevilja den statlig medfinansiering som motsvarar strukturfondsmedlen, om landskapsförbunden inom programområdet skriftligen har avtalat om saken.

Genom förordning av statsrådet kan närmare bestämmelser utfärdas om villkoren och förfarandet när det gäller beviljandet av stöd.

31 §

Inrikesministeriets granskningsrätt

I fråga om den granskningsrätt som inrikesministeriet har i egenskap av förvaltningsmyndighet och attesterande myndighet samt inom de operativa programmen för målet europeiskt territoriellt samarbete gäller bestämmelser i strukturfondslagen.

32 §

Återkrav av stöd

Ett landskapsförbund skall besluta att utbetalningen av understöd skall upphöra samt att redan utbetalt understöd skall återkrävas, om

4) understödstagaren väsentligen har underlåtit att följa villkoren i understödsbeslutet,

5) understödet eller en del av det har beviljats eller utbetalats på oriktiga grunder,

6) ägande- eller besittningsrätten till egendom för vars förvärvande understödet beviljats har överlåtit innan fem år har

förflutit från den dag då understödet betalades ut eller understödstagaren har avslutat eller väsentligt inskränkt den verksamhet som var föremål för understödet, eller

7) det i ägandeförhållandena inom verksamhet som fått understöd i form av infrastrukturellt investeringsstöd har skett väsentliga förändringar inom fem år och om dessa förändringar inverkar på insatsens natur eller förutsättningarna för genomförande eller om de oskäligt gagnar ett visst företag eller offentligt samfund.

Landskapsförbundet kan besluta att utbetalningen av ett understöd skall upphöra eller att understödet helt eller delvis skall återkrävas, om

1) understödstagaren inte har iakttagit villkoren i understödsbeslutet,

2) understödstagaren har blivit föremål för en utsökningsåtgärd, försatts i likvidation eller konkurs eller blivit föremål för saneringsförfarande enligt lagen om företagssanering (47/1993) eller för skuldsanering enligt lagen om skuldsanering för privatpersoner (57/1993) och något annat inte följer av ändamålet med stödet.

—————
Denna lag träder i kraft den 20 .

På stöd som beviljas enligt nuvarande regionala strukturfondsprogram skall de bestämmelser tillämpas som gällde vid ikraftträdandet av denna lag. Som undantag på stöd vars stödansökan är anhängiggjord efter denna lag har trätt i kraft tillämpas dock återkravsbestämmelserna i 32 § av denna lag.

3.

Lag**om ändring av lagen om ett förvaltningsförsök i Kajanaland**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 9 maj 2003 om ett förvaltningsförsök i Kajanaland (343/2003) 7 § 1 mom. samt rubriken för 11 § och 11 § 1 och 2 mom., av dem 7 § 1 mom. sådant det lyder i lag 219/2004, och
fogas till lagen nya 7 a och 11 a §, som följer:

7 §

Strukturfonderna

I statsbudgeten tas under huvudtiteln för de i 7 § i strukturfondslagen (XXX/2006) avsedda förvaltningsmyndigheterna in det anslag för Kajanaland som behövs för den statliga motfinansieringen för Europeiska gemenskapernas strukturfondsmedel i statsbudgeten när det gäller de operativa programmen för målet regional konkurrenskraft och sysselsättning.

Landskapsfullmäktiges uppgifter vid förvaltningen av strukturfondsmedlen och motsvarande nationella medfinansiering när det gäller det operativa programmet inom målet regional konkurrenskraft och sysselsättning

På grundval av landskapsfullmäktiges beslut lösgör det behöriga ministeriet de strukturfondsmedel och motsvarande nationella medfinansiering för det operativa programmet inom målet regional konkurrenskraft och sysselsättning som anvisats landskapet Kajanaland så att de olika myndigheterna inom ministeriets eget förvaltningsområde kan använda dem för de ändamål som anges i det operativa programmet. Landskapsfullmäktiges beslut skall grunda sig på landskapsstyrelsens framställning.

Landskapsfullmäktige kan besluta att förvaltningsmyndigheten skall lämna en del av strukturfondsmedlen och motsvarande statliga medfinansiering i programreserven enligt 10 § i strukturfondslagen.

7 a §

Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska fiskerifonden

I statsbudgeten tas under jord- och skogsbruksministeriets huvudtitel in det anslag för Kajanaland som behövs för den statliga motfinansieringen för regionala gemenskapsmedlen från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska fiskerifonden i statsbudgeten.

Statsrådet anvisar inom ramen för statsbudgeten en kvot för landskapet Kajanaland under respektive moment för regionala gemenskapsmedlen från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska fiskerifonden.

11 a §

Landskapsfullmäktiges uppgifter vid förvaltningen av gemenskapsmedlen och motsvarande nationella medfinansiering när det gäller program för utveckling av landsbygden på fastlandet i Finland och program för utveckling av fisket

På grundval av landskapsfullmäktiges beslut lösgör jord- och skogsbruksministeriet

11 §

de medel och motsvarande statliga medfinansiering för program för utveckling av landsbygden på fastlandet i Finland och program för utveckling av fisket som anvisats landskapet Kajanaland så att de berörda myndigheterna kan använda dem för de ändamål som anges i programmen. Landskapsfullmäktiges beslut skall grunda sig på landskapsstyrelsens framställning.

I det fördelningsbeslut som avses i 1 mom. kan landskapsfullmäktige ta in program- och författningsenliga närmare bestämmelser om grunderna för användningen av medlen och vilka ändamål de får användas för samt ställa

villkor för användningen av medlen.

Denna lag träder i kraft den 20 .
På _____ strukturfondsprogram vars verksamställande har börjats innan denna lag har trätt i kraft tillämpas dock de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet av denna lag.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 3 november 2006

Republikens President

TARJA HALONEN

Inrikesminister *Kari Rajamäki*

2.

Lag**om ändring av regionutvecklingslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i regionutvecklingslagen av den 12 juli 2002 (602/2002) 2 § 1 mom., 3 § 2 punkten, 7 § 1 mom. 3 punkten, 13 § 3 mom., 24 § 2 mom., 29 §, 31 § 2 mom. 32 § 1 mom. 4 och 5 punkten samt 2 mom., och av den 7 § 1 mom. 3 punkten sådan den lyder i lag 954/2005 och *fogas* till lagen en ny 8 a § och till 32 § 1 mom. nya 6 och 7 punkter som följer:

Gällande lydelse

2 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på utvecklingen av regionerna, på utarbetandet och genomförandet av planer och program för utveckling av regionerna samt på samordningen och övervakningen av planerna och programmen. I fråga om genomförandet av program som delfinansieras med medel från Europeiska gemenskapens strukturfonder samt i fråga om förvaltningen av finansieringen ur strukturfonderna och av motsvarande nationella medfinansiering gäller vad som föreskrivs i lagen om den nationella förvaltningen av programmen för strukturfonderna (1353/1999), nedan *strukturfondslagen*.

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

2) *regionala strukturfondsprogram* mål 1 och mål 2-programmen för Europeiska gemenskapens strukturfonder, gemenskapsinitiativprogrammen Interreg och Urban samt Europeiska

Förslagen lydelse

2 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på utvecklingen av regionerna, på utarbetandet och genomförandet av planer och program för utveckling av regionerna samt på samordningen och övervakningen av planerna och programmen. I fråga om genomförandet av program som delfinansieras med medel från Europeiska gemenskapens strukturfonder samt i fråga om förvaltningen av finansieringen ur strukturfonderna och av motsvarande nationella medfinansiering gäller vad som *föreskrivs i strukturfondslagen (XXX/2006)*.

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

2) *regionala strukturfondsprogram* operativa program och åtgärder för tekniskt stöd som delfinansieras genom Europeiska regionala utvecklingsfonden och som gäller målet regional konkurrenskraft och

regionutvecklingsfondens program för innovativa åtgärder och tekniskt stöd,

7 §

Landskapsförbundens uppgifter

Landskapsförbunden

3) utarbetar på basis av landskapsprogrammet årligen i samverkan med de statliga myndigheterna, kommunerna och andra som deltar i finansieringen av landskapsprogrammet en genomförandeplan för landskapsprogrammet och den del av planen som gäller den statliga finansieringen och som fungerar som förslag till statlig finansiering för landskapet samt godkänner dessa,

sysselsättning och målet europeiskt territoriellt samarbete,

7 §

Landskapsförbundens uppgifter

Landskapsförbunden

3) utarbetar på basis av landskapsprogrammet årligen i samverkan med de statliga myndigheterna, kommunerna och andra som deltar i finansieringen av landskapsprogrammet en genomförandeplan för landskapsprogrammet och den del av planen som gäller den statliga finansieringen och som fungerar som förslag till statlig finansiering för landskapet, godkänner dessa *och förhandlar om den del som gäller den statliga finansieringen med de ministerier som avses i 8 §,*

_8 a §

Delegationen för regionutveckling

I samband med inrikesministeriet finns en delegation för regionutveckling som skall samordna statens regionutvecklingsåtgärder samt finansieringen, övervakningen och utvärderingen av utvecklingen av regionerna. Statsrådet tillsätter delegationen för fyra år i sänder.

På delegationens förvaltningsförfarande tillämpas förvaltningslagen (434/2003), lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) och språklagen (433/2003).

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om delegationens sammansättning och uppgifter.

13 §

Europeiska gemenskapens regionala strukturfondsprogram

13 §

Europeiska gemenskapens regionala strukturfondsprogram

Gällande lydelse

I fråga om ändring av program skall i tillämpliga delar iakttas vad som föreskrivs om utarbetande och godkännande av programförslag. Statsrådet beslutar om sådana ändringar av programkomplement som gäller ökning av statens medel eller statlig motfinansiering.

24 §

Allmänna förutsättningar för beviljande av stöd

När det gäller gemenskapsinitiativprogrammen Interreg och Urban samt Europeiska regionutvecklingsfondens program för innovativa åtgärder är en allmän förutsättning för beviljande av stöd, utöver vad som föreskrivs i 1 mom., att den förvaltningskommitté som har tillsatts för genomförandet av programmet har förordat finansieringen av projektet i enlighet med 21 b § strukturfondslagen.

29 §

Beviljande av stöd enligt gemenskapsinitiativprogrammen Interreg eller Urban och enligt Europeiska regionutvecklingsfondens program för innovativa åtgärder

Om delfinansiering enligt gemenskapsinitiativprogrammet Interreg eller enligt Europeiska regionutvecklingsfondens program för innovativa åtgärder beviljas från Europeiska gemenskapens strukturfonder för att stödja projekt vilkas nationella offentliga medfinansiering huvudsakligen kommer från någon annan statlig myndighet än inrikesministeriet, gäller i fråga om beviljandet av delfinansieringen från strukturfonderna i tillämpliga delar vad som föreskrivs om stöd genom nationell offentlig medfinansiering.

Det landskapsförbund som är förvaltnings- och utbetalningsmyndighet enligt gemenskapsinitiativprogrammet

Föreslagen lydelse

I fråga om ändring av program skall i tillämpliga delar iakttas vad som föreskrivs om utarbetande och godkännande av programförslag.

24 §

Allmänna förutsättningar för beviljande av stöd

När det gäller operativa program inom målet europeiskt territoriellt samarbete är en allmän förutsättning för beviljande av stöd, utöver vad som föreskrivs i 1 mom., att den förvaltningskommitté som har tillsatts för genomförandet av programmet har förordat finansieringen av projektet i enlighet med 30 § i strukturfondslagen.

29 §

Beviljande av stöd enligt operativa program inom målet europeiskt territoriellt samarbete

Om delfinansiering ur strukturfondsmedlen inom ett *operativt program för målet europeiskt territoriellt samarbete* beviljas för att stödja projekt vars nationella offentliga medfinansiering huvudsakligen kommer från någon annan statlig myndighet än inrikesministeriet, gäller i fråga om beviljandet av delfinansieringen ur strukturfondsmedlen i tillämpliga delar vad som föreskrivs om stöd genom nationell offentlig medfinansiering.

Det landskapsförbund som är *förvaltningsmyndighet och attesterande myndighet inom ett operativt program för målet europeiskt territoriellt samarbete* beviljar med avvikelser från 28 § det stöd som betalas med strukturfondsmedel till

Interreg beviljar med avvikelse från 28 § stöd av strukturfondsmedel till regioner som avses i gemenskapsinitiativprogrammet Interreg. Om programområdet utsträcker sig till en annan av Europeiska unionens medlemsstater, beviljar det landskapsförbund som är förvaltnings- och utbetalningsmyndighet stöd av strukturfondsmedel att användas utanför Finland. Förbundet kan dessutom, med avvikelse från 28 §, för projekt inom en region som avses i programdokumentet bevilja mot strukturfondsmedel svarande statlig medfinansiering, om landskapsförbunden inom programområdet skriftligen har avtalat om saken. I fråga om Interreg-gemenskapsinitiativprogram vars förvaltnings- och utbetalningsmyndighet finns i en annan av Europeiska unionens medlemsstater, kan programrådets landskapsförbund bevilja mot strukturfondsmedel svarande statlig medfinansiering för projektet, om landskapsförbunden inom programområdet skriftligen har avtalat om saken.

Det landskapsförbund som har utsetts enligt ett programdokument för Europeiska regionutvecklingsfondens program för innovativa åtgärder beviljar med avvikelse från 28 § stöd från strukturfonderna till områden som avses i programmet. Förbundet kan för ett projekt dessutom bevilja mot strukturfondsmedel svarande statlig medfinansiering, om så har avtalats i programdokumentet.

Inom gemenskapsinitiativprogrammet Urban beviljas inom inrikesministeriets förvaltningsområde stöd i form av statlig medfinansiering som motsvarar strukturfondsmedlen av det landskapsförbund inom vars område programområdet enligt programmet finns.

Genom förordning av statsrådet kan utfärdas närmare bestämmelser om villkoren för beviljande av stöd samt om förfarandet vid beviljande av stöd.

31 §

Inrikesministeriets granskningsrätt

regioner som avses i det operativa programmet. Om programmet geografiskt omfattar någon annan medlemsstat av Europeiska unionen, beviljar det landskapsförbund som är förvaltningsmyndighet och attesterande myndighet stödet ur strukturfondsmedlen att användas utanför Finland. Förbundet kan dessutom, med avvikelse från 28 §, för projekt inom en region som avses i programdokumentet bevilja den statlig medfinansiering som motsvarar strukturfondsmedlen, om landskapsförbunden inom programområdet skriftligen har avtalat om saken. I fråga om de operativa program inom målet europeiskt territoriellt samarbete vars förvaltningsmyndighet och attesterande myndighet finns i en annan medlemsstat, kan programrådets landskapsförbund för projektet bevilja den statlig medfinansiering som motsvarar strukturfondsmedlen, om landskapsförbunden inom programområdet skriftligen har avtalat om saken.

Genom förordning av statsrådet kan närmare bestämmelser om villkoren och förfarandet när det gäller beviljandet av stöd.

31 §

Inrikesministeriets granskningsrätt

I fråga om den granskningsrätt som inrikesministeriet har i egenskap av förvaltnings- och utbetalningsmyndighet samt i enlighet med gemenskapsinitiativprogrammen Interreg och Urban gäller vad som föreskrivs i strukturfondslagen.

I fråga om den *granskningsrätt* som inrikesministeriet har i egenskap av förvaltningsmyndighet och attesterande myndighet samt inom de *operativa programmen för målet europeiskt territoriellt samarbete* gäller vad strukturfondslagen föreskriver.

32 §

Återkrav av stöd

Ett landskapsförbund skall besluta att utbetalningen av understöd skall upphöra samt att redan utbetalt understöd skall återkrävas, om

Landskapsförbundet kan besluta att utbetalningen av ett understöd skall upphöra eller att understödet helt eller delvis skall återkrävas, om

1) understödstagaren inte har iakttagit villkoren i understödsbeslutet,

2) ägande- eller besittningsrätten till egendom för vars förvärvande understödet beviljats har överlåtits innan fem år har förflutit från den dag då understödet betalades ut eller understödstagaren har avslutat eller väsentligt inskränkt den verksamhet som var föremål för understödet, eller om

3) understödstagaren har blivit föremål

32 §

Återkrav av stöd

Ett landskapsförbund skall besluta att utbetalningen av understöd skall upphöra samt att redan utbetalt understöd skall återkrävas, om

6) *ägande- eller besittningsrätten till egendom för vars förvärvande understödet beviljats har överlåtits innan fem år har förflutit från den dag då understödet betalades ut eller understödstagaren har avslutat eller väsentligt inskränkt den verksamhet som var föremål för understödet, eller*

7) *det i ägandeförhållandena inom verksamhet som fått understöd i form av infrastrukturellt investeringsstöd har skett väsentliga förändringar inom fem år och om dessa förändringar inverkar på insatsens natur eller förutsättningarna för genomförande eller om de oskäligt gagnar ett visst företag eller offentligt samfund.*

Landskapsförbundet kan besluta att utbetalningen av ett understöd skall upphöra eller att understödet helt eller delvis skall återkrävas, om

1) understödstagaren inte har iakttagit villkoren i understödsbeslutet,

2) understödstagaren har blivit föremål för en utsköningsåtgärd, försatts i likvidation eller konkurs eller blivit föremål för saneringsförfarande enligt lagen om företagssanering (47/1993) eller för skuldsanering enligt lagen om skuldsanering för privatpersoner (57/1993) och om inte något annat följer av ändamålet

för en utsökningsåtgärd, försatts i likvidation eller konkurs eller blivit föremål för saneringsförfarande enligt lagen om företagssanering (47/1993) eller för skuldsanering enligt lagen om skuldsanering för privatpersoner (57/1993) och om inte något annat följer av ändamålet med stödet.

Det som i 1 och 2 mom. föreskrivs om landskapsförbundet gäller inrikesministeriet när det beslutar om återkrav som har samband med användningen av medel som avses i denna lag.

med stödet.

Denna lag träder i kraft den 20 .
På stöd som beviljas enligt nuvarande regionala strukturfondsprogram skall de bestämmelser tillämpas som gällde vid ikraftträdandet av denna lag. Som undantag på stöd vars stödansökan är anhängiggjord efter denna lag har trätt i kraft tillämpas dock återkravsbestämmelserna i 32 § av denna lag.

3.

Lag**om ändring av lagen om ett förvaltningsförsök i Kajanaland**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 9 maj 2003 om ett förvaltningsförsök i Kajanaland (343/2003) 7 § 1 mom. samt rubriken för 11 § och 11 § 1 ja 2 mom., av dem 7 § 1 mom. sådant det lyder i lag 219/2004, och
fogas till lagen nya 7 a och 11 a §, som följer:

Gällande lydelse

7 §

Strukturfonderna

I statsbudgeten tas under huvudtiteln för de i 10 § lagen om den nationella förvaltningen av programmen för strukturfonderna (1353/1999), nedan strukturfondslagen, avsedda utbetalande myndigheterna in det anslag för Kajanaland i mål 1-programmet som behövs för den statliga motfinansieringen för Europeiska gemenskapernas strukturfondsmedel i statsbudgeten.

Förslagen lydelse

7 §

Strukturfonderna

I statsbudgeten tas under huvudtiteln för de i 7 § i strukturfondslagen (XXX/12006) avsedda förvaltningsmyndigheterna in det anslag för Kajanaland som behövs för den statliga motfinansieringen för Europeiska gemenskapernas strukturfondsmedel i statsbudgeten när det gäller de operativa programmen för målet regional konkurrenskraft och sysselsättning.

7 a §

Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska fiskeri-fonden

I statsbudgeten tas under jord- och skogsbruksministeriets huvudtitel in det anslag för Kajanaland som behövs för den statliga motfinansieringen för regionala gemenskapsmedlen från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska fiskerifonden i statsbudgeten.

Statsrådet anvisar inom ramen för statsbudgeten en kvot för landskapet Kajanaland under respektive moment för regionala gemenskapsmedlen från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska

11 §

*Landskapsfullmäktiges uppgifter vid
förvaltningen av strukturfondsmedlen och
motsvarande nationella medfinansiering
inom mål 1-programmet*

På grundval av landskapsfullmäktiges beslut lösgör det ministerium som är utbetalande myndighet de strukturfondsmedel och motsvarande nationella medfinansiering för mål 1-programmet som anvisats landskapet Kajanaland så att de olika myndigheterna kan använda dem för ändamål som anges i programdokumentet för mål 1-programmet och dess komplementdel. Landskapsfullmäktiges beslut skall grunda sig på den i 16 § 3 mom. avsedda landskapsstyrelsens framställning.

Landskapsfullmäktige kan besluta att den utbetalande myndigheten skall lämna en del av strukturfondsmedlen och motsvarande statliga medfinansiering i programreserven enligt 12 § 5 mom. strukturfondslagen.

I det fördelningsbeslut som avses i 1 mom. kan landskapsfullmäktige ta in program- och författningens närmare bestämmelser om grunderna för användningen av medlen och vilka ändamål de får användas för samt ställa villkor för användningen av medlen.

fiskerifonden.

11 §

*Landskapsfullmäktiges uppgifter vid
förvaltningen av strukturfondsmedlen och
motsvarande nationella medfinansiering
när det gäller det operativa programmet
inom målet regional konkurrenskraft och
sysselsättning*

På grundval av landskapsfullmäktiges beslut lösgör det behöriga ministeriet de strukturfondsmedel och motsvarande nationella medfinansiering för det *operativa programmet inom målet regional konkurrenskraft och sysselsättning* som anvisats landskapet Kajanaland så att de olika myndigheterna inom ministeriets eget förvaltningsområde kan använda dem för de ändamål som anges i det operativa programmet. Landskapsfullmäktiges beslut skall grunda sig på landskapsstyrelsens framställning.

Landskapsfullmäktige kan besluta att *förvaltningsmyndigheten* skall lämna en del av strukturfondsmedlen och motsvarande statliga medfinansiering i programreserven enligt 10 § i strukturfondslagen.

11 a §

*Landskapsfullmäktiges uppgifter vid
förvaltningen av gemenskapsmedlen och
motsvarande nationella medfinansiering
när det gäller program för utveckling av
landsbygden på fastlandet i Finland och
program för utveckling av fisket*

På grundval av landskapsfullmäktiges beslut lösgör jord- och skogsbruksministeriet de medel och motsvarande statliga medfinansiering för program för utveckling av landsbygden på fastlandet i Finland och program för

utveckling av fisket som anvisats landskapet Kajanaland så att de berörda myndigheterna kan använda dem för de ändamål som anges i programmen. Landskapsfullmäktiges beslut skall grunda sig på landskapsstyrelsens framställning.

I det fördelningsbeslut som avses i 1 mom. kan landskapsfullmäktige ta in program- och författningsenliga närmare bestämmelser om grunderna för användningen av medlen och vilka ändamål de får användas för samt ställa villkor för användningen av medlen.

Denna lag träder i kraft den 20 .
På strukturfondsprogram vars verksamhet har börjats innan denna lag har trätt i kraft tillämpas dock de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet av denna lag.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.